

ARXIU S D'ODONTOLOGIA

VOL. II

OCTUBRE-DESEMBRE DE 1934

Núms. 10 i 11

TREBALLS ORIGINALS

El acero inoxidable en Ortodoncia

por D. Costa del Río
Especialista en Ortodoncia,
de Barcelona.

De unos años a esta parte han sido muchas las tentativas de aplicar el acero inoxidable en Ortodoncia, pues reuniendo el Wipla las principales cualidades de los metales empleados en esta clase de trabajos, tiene además la de ser más elástico, permitiendo con un grueso menor de los arcos y de los resortes, conseguir una fuerza biológica constante. El  nico inconveniente que se encontraba para su difusión en la Ortodoncia era la dificultad de soldarlo, pues si bien las casas productoras de este metal construían arcos de Angle y bandas, se limitaba su uso a los aparatos *standard* ya casi desechados.

Esta dificultad que retrasaba su aplicación en las correcciones, la han salvado los ortodontistas, reduciendo al mínimo las soldaduras o bien construyendo los aparatos de una sola pieza. En cuanto a las bandas en acero construídas para cada caso particular, el único que verdaderamente se ha preocupado de ellas ha sido el Dr. Coster de Bruselas, que las construye de metal Planox de 0,07 milímetros de espesor y de 5   6 milímetros de altura. Estas tiras de metal est n despulidas de una cara, la que será interna. Previamente dobla los bordes superior e inferior el ancho de un milímetro hacia la cara interna, formando este burrelete un refuerzo de la banda y quedando el uno por encima y el otro por debajo del punto de contacto proximal, con lo que se aumenta su estabilidad. (Figura 1). Para adaptar las bandas a los molares, se hace como en las

Fig. 1

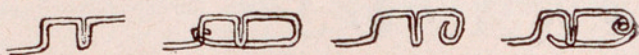

Fig. 2

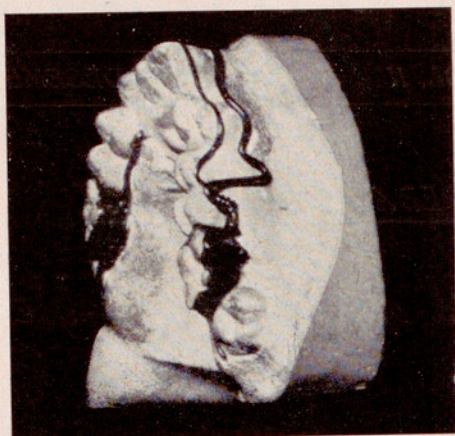

Fig. 3

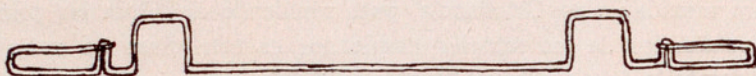

Fig. 5

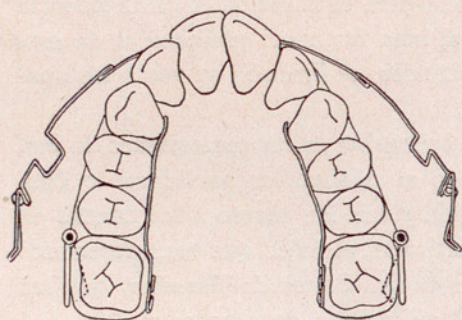

Fig. 4

Fig. 6

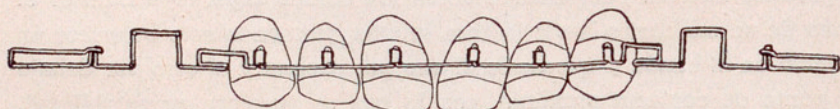

Fig. 7

de oro y para soldarlas se cabalgan los extremos 2 ó 3 milímetros y se le hacen varios puntos con la soldadura eléctrica.

Después de las bandas, lo que más importancia tiene es el anclaje de los aparatos, pues en la imposibilidad de soldar el hilo de media caña al arco principal, había que pensar en la perfecta estabilidad del aparato. Por unanimidad se ha aceptado el construirlo del mismo arco principal, que se dobla sobre sí mismo (Figura 2, 1). En cuanto al cierre de sujeción hay algunas variantes: el de Coster (Figura 2, 2): el de Simon (Figura 2, 3) y otros, que actúan bien abrazando el tubo de anclaje o bien por presión sobre la banda.

En cuanto a los aparatos en sí, que es en el terreno en que más pruebas se han hecho, puede decirse que, fuera de algunos aparatos especiales, lo que se ha buscado es sustituir los aparatos ya conocidos y que se construían en oro platinado, por los mismos en acero. Solamente vamos a describir los principales, pues aplicando los mismos principios de técnica se pueden construir todos. De los aparatos vestibulares, fuera del arco corriente de Angle, que se expende ya construido en los depósitos dentales, el más importante es el arco de Ainsworth.

Este lo construye el Dr. de Névrezé (Figura 3) de un alambre de 1 milímetro de grueso que tiene el mismo anclaje que el construido en oro platinado y que pasa por encima del cuello de los dientes. Otro alambre de 0'5 milímetros de grueso se arrolla en las sinuosidades del arco principal y termina por uno de sus extremos sobre el tubo de anclaje de la banda, haciendo de cierre. Por el otro extremo pasa a la altura de la mitad de las coronas y termina después de arrollarse, en el cierre del otro lado. En la cara lingual lleva la banda un refuerzo igual que en el aparato de Ainsworth, pero soldado con estaño. Su acción es igual a la del aparato construido en oro platinado.

Fundamentado en el mismo principio de Ainsworth, Simon ha construido un aparato en Wipla de 0'6 milímetros de grueso (Figura 4). El anclaje de este aparato es: en la cara lingual de la banda, en su parte mesial, va soldado un tubo vertical de sección oval; en la parte vestibular se suelda horizontalmente un alambre de 1'5 milímetros de grueso y 1'5 centímetros de largo, que en su extremo anterior lleva soldado un tubo vertical redondo de 1'5 milímetros de diámetro. El aparato se construye de 0'6 milímetros de grueso y de una sola pieza, como se ve en la figura 5, empezando por uno de los anclajes y dejando para lo último la construcción de los cierres. La estabilidad de este aparato es perfecta, pues sus cierres abrazan el alambre horizontal soldado a la banda, lo que

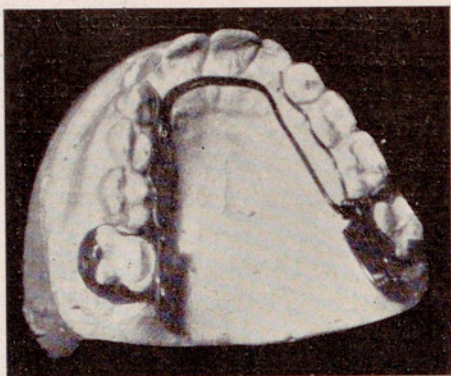

Fig. 8

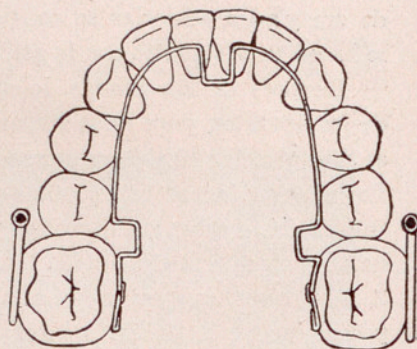

Fig. 9

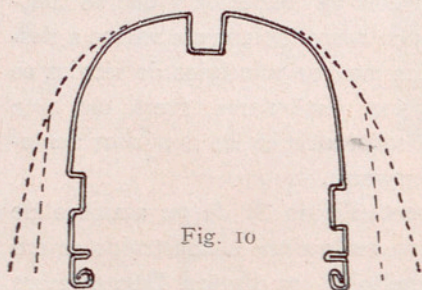

Fig. 10

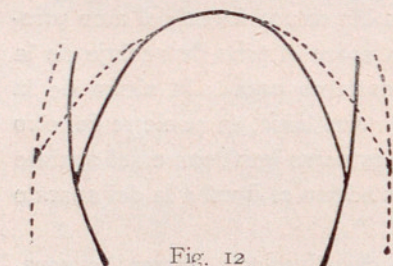

Fig. 12

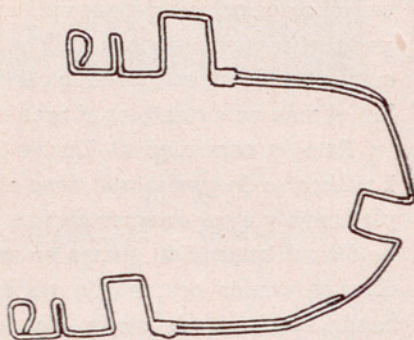

Fig. 11

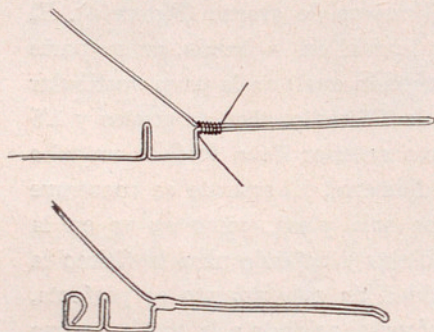

Fig. 14

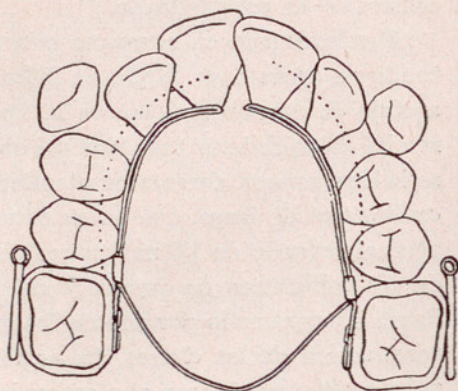

Fig. 13

impide todo desplazamiento vertical. En la parte lingual en vez de ir fijo el refuerzo se construye como en la figura 6, lo que permite sacarlo, no sólo para limpiarlo, sino para modificar su forma si es necesario, como en los casos en que una bicúspide está emplazada más hacia adentro que las demás.

Como aparato vestibular, tenemos el ribbon-arch para movimientos en masa de los incisivos o rotaciones individuales. Puede ser construido en Wipla y de una sola pieza, como puede verse en la figura 7 según esquema del Prof. Simon. En los casos de rotaciones individuales es preferible hacer entre los anclajes pequeñas sinuosidades por si fuera necesario acortar o alargar el arco entre ellos.

Entre los aparatos linguales tenemos el de la figura 8 del Dr. de Névrezé que sustituye el arco lingual de Mershon con resortes. El arco principal es de 0'8 milímetros, que después de seguir a un milímetro el contorno de la arcada entra en el tubo de anclaje que tiene 7 milímetros de largo, y saliendo por el otro extremo da la vuelta para venir a abrazar el tubo por la parte de la encía, con lo que forma el cierre del aparato. El resorte auxiliar de 0'5 milímetros después de contornear los dientes se enrolla al arco principal antes de formar éste el anclaje y pasando por encima del tubo se enrolla en el extremo posterior del arco, lo que hace que quede perfectamente sujeto.

Simon emplea diferentes aparatos para la expansión de las arcadas por medio de arcos linguales. El de la figura 9 es un alambre de una sola pieza cuya construcción no necesita explicación. En la figura 10 puede verse la forma de activar este aparato que actúa de una manera semejante al aparato de Lourie. Este adolece en parte del defecto de deslizarse hacia la encía o hacia la parte coronal cuando los bicúspides son muy bombeados. En ese caso Simon le suelda unos resortes (Figura 11) para los bicúspides, activándose en la forma que puede verse en la figura 12.

Otro aparato lingual para expansión de la arcada superior, es el de la figura 13, construido por Simon para evitar las dificultades de fonación que producen los arcos linguales cuando pasan por la cara lingual de los incisivos superiores. Es semejante al arco transpalatino de Quintero. La forma de activar este aparato puede verse en la figura 13 marcada en puntos. Se construye empezando por uno de los anclajes y se ajusta al alambre hasta los bicúspides, los caninos o laterales, según los que haya que expansionar, y allí se dobla sobre sí mismo hasta volver al primer doblez del anclaje, en donde se desvía hacia el paladar. En ese lugar se

le arrolla un poco de hilo Wipla de 0'2 milímetros en espiras apretadas y se suelda con estaño (Figura 14). Después de ajustado en el paladar del que ha de quedar separado 1 milímetro, se ajusta igual que en el otro lado a los bicúspides, se dobla sobre sí mismo, se suelda y se construye el anclaje, dejando para lo último el hacer los cierres, una vez esté bien ajustado el aparato.

Por este mismo procedimiento de soldar con estaño, se le pueden

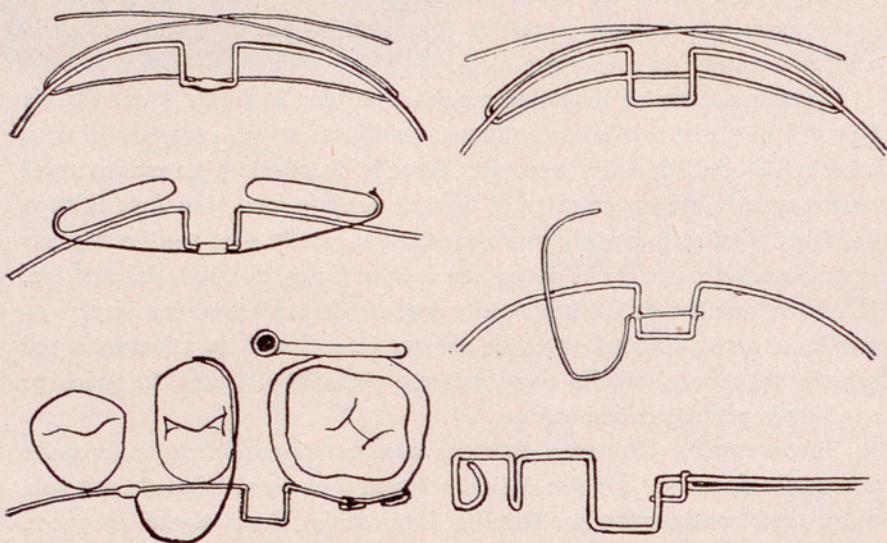

Fig. 15

Fig. 16

soldar a los arcos cualquier clase de resortes según las necesidades de cada caso. Se pueden ver algunos en la figura 15.

Estos mismos resortes pueden soldarse con la soldadura eléctrica, pero para ello es necesario que en lo posible el punto de soldadura no sea el que reciba todo el esfuerzo del resorte, como vemos en la figura 16.

Résume

L'auteur présente quelques appareils d'Orthodontie construits en acier inoxydable par différents auteurs, et en compare l'action avec celle des appareils construits en or platiné.

Zusammenfassung

Der Verfasser fñhrt einige in rostfreiem Stahl durch verschiedene Orthodontischen hergestellte Apparate vor, und vergleicht deren Funktion mit der in Platingold.

Summary

The author shows several orthodontic appliances devised in rustless steel by different specialists, and he compares their working with that of appliances constructed in Platinum-Gold.

Avinguda 14 d'Abril, 353.

DIFERENTES CAUSES HAN OCASIONAT UN ENDARRERIMENT EN LA PUBLICACIO DELS ULTIMS NUMEROS D'AQUESTA REVISTA; A FI DE PODER-NE FER COINCIDIR LA SORTIDA AMB LA DATA QUE ELS CORRESPON, HEM AJUNTAT EN UN SOL NUMERO L'ORIGINAL QUE TENIEM PREPARAT PER ALS DARRERS D'AQUEST ANY, ESPERANT QUE EN EL PROXIM PODREM FER-NE LA REMESA PUNTUALMENT.

TREBALLS REPRODUÏTS

*Corones de porcellana armada
segons els mètodes del formigó armat*

(*Extracte*)

(*Assaigs de resistència i tècnica de construcció*)

*per Paul Gonon i René Lakermance,
Caps de Clínica de Ceràmica de l'Escola
Dental de París.*

(Comunicació a la Societat d'Odontologia de París, 6 maig, 1934).

616.314.089,29 × 14.

(De *L'Odontologie*, agost del 1934).

El pont de ceràmica presenta molt grans avantatges estètics i higiènics: desgraciadament, la seva fragilitat en limita severament l'ús.

Creiem, que el millorament dels sistemes d'armadura i de la tècnica d'execució poden permetre d'eixamplar les indicacions tan restretes d'aquest treball.

El meu amic Lakermance i jo hem estudiat el pont de porcellana en una comunicació presentada al Congrés Internacional de 1931 (1).

Per a la bona comprensió del treball experimental que anem a exposar, caldrà referir-nos tan sovint a la nostra comunicació del 1931, que preferim fer-ne un resum i comentar les principals figures que la il·lustren.

Els primers ponts de porcellana foren fets per Parmly-Brown, en 1884. Consistien en una barra de plat , sobre la qual hom co a les dents. La barra s'inseria per les extremitats en orificacions o en corones.

Altres autors, tals com LAND, JENKINS, LECRON, PARK GEO SCHWARTZ, SFALDING, etc., executen ponts basats en el principi d'una armadura central, construïda per un fil de plat , sobre el qual hom solda dents de pern, recobertes després de porcellana.

En el Congrés Internacional de 1931, DIAMANT (de Praga) demostr  un perfeccionament de l'armadura per barra central. Hi utilitza una

(1) GONON i LAKERMANGE.—*Indicació i t cnica dels ponts de ceràmica armada* o no.—Congrés Dental Internacional de París, 1931; comunicació II, secció IX

barra, la secció de la qual en forma de T és certament favorable a la rigidesa. Les corones-funda hi són armades d'un engrael·lat estampat reforçat d'una anella cervical.

SWAN, aplica un mètode anàleg al de Diamant, amb la diferència d'emprar-hi una barra d'armadura que té una secció en forma d'Y, i d'armar-ne els pilars amb còpies de platí completes, idea menys feliç, al nostre entendre, que la de l'engraellat de Diamant.

Creiem que l'armadura per barra central és un error, i intentarem de demostrar-ho.

La figura 1 representa un pont que hom suposa trencat en tres punts

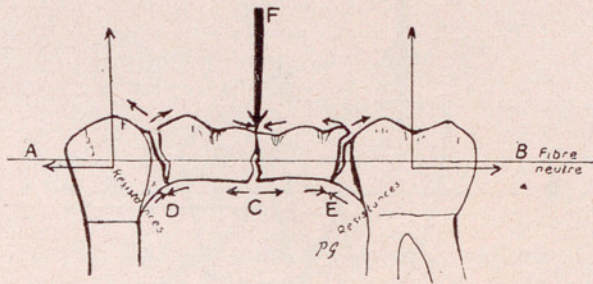

Fig. 1

Les diverses parts d'un pont deuen suportar els esforços simultanis d'extensió i de compressió. Hom considera que al nivell de la línia *A B*, anomenada "fibra neutra", no es produeix compressió ni extensió.

per una càrrega (*F*, aplicada al seu bell mig. La línia *A B* representa el que els enginyers anomenen la "fibra neutra" en l'estudi de resistència d'una biga; ells admeten que la matèria al nivell de la fibra neutra no sofrirà ni esforços de compressió ni d'extensió.

En aquest pont, la part central que queda per damunt d'*A B* i en el punt d'aplicació de la càrrega, ha sofert esforços de compressió. Al contrari, en el mateix lloc, però sota de la fibra neutra, constatem esforços d'extensió.

Tot el contrari podem veure en les fractures extremes veïnes dels pilars; o sigui, que les parts situades sota d'*A B* són les que han sofert esforços d'extensió.

La figura 2 mostra un altre pont trencat sota un pes *F*. Aquí és el pilar el que cedeix (una funda). Esforços d'extensió damunt de la fibra neutra *A B*. Compressió a sota, prop del graó o espatlla.

Per consegüent, un pont, com tot sòlid sotmès a la flexió, sofreix

simultàniament, però en punts diferents, esforços de compressió i d'extensió.

¿Quina és, doncs, la causa de la fragilitat de la porcellana? ¿Es la insuficiència de resistència a la compressió o és insuficiència de resistència a la tracció?

Cal, doncs, conèixer les possibilitats de la porcellana sota aquests distints esforços.

Assaigs que han portat a terme NYMAN i LE CRON (1), a més dels de

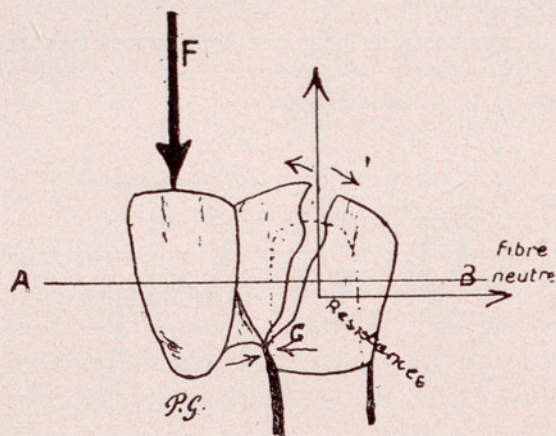

Fig. 2

FICKUS (2), ens en mostren la resistència remarcable a l'esclafament. Nyman, treballant sobre dents esmolades planes en llurs cares triturrants (descurullades), es va veure obligat a carregar una molar fins a 1.011 quilos per fracturar-la. No en va assolir l'esclafament fins a arribar a una càrrega de 1.663 quilos. Sabíem que la duresa de la porcellana era, en tot cas, superior a la dels metalls usuals, però que en sigui tan gran la resistència a la compressió, és veritablement sorprenent si hom té en compte que es tracta d'una matèria que és, tot amb tot, fràgil.

Es, doncs, la insuficient resistència a la tracció, ço que fa de la porcellana una matèria fràgil.

Ens ha estat impossible trobar cap assaig de la porcellana a la tracció. Hom ho comprèn en pensar que aquestes experiències, tan fàcils amb els metalls, són d'una realització molt difícil amb una substància

(2) Assaigs relatats per GEO. ROUSSEL. — Comunicació a l'American Dental Club of Paris", febrer del 1905.

(3) Assaigs relatats per LE CRON. — Ceràmica en Odontologia, 1927.

com la porcellana. Les causes d'error hi són nombroses, i ens n'hi caldrà prendre el promedi d'un gran nombre d'assaigs.

Sabem, però, que la flexió engendra, en el cos sòlid que hi és sotmès, esforços de tracció i de compressió. Com sigui que la porcellana resisteix bé a l'esclafament, els assaigs de flexió ens permetran de posar-ne en evidència la fragilitat a la tracció.

Aquests assaigs han estat realitzats al Conservatori d'Arts i Oficis en

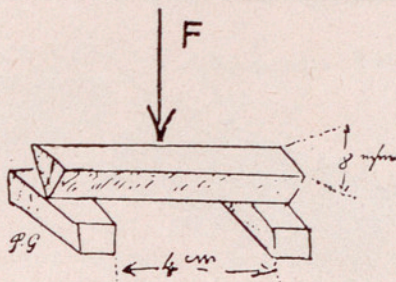

Fig. 3

Posició dels blocs durant els assaigs de ruptura.

24 de febrer del 1931, damunt de blocs prismàtics de 8 mil·límetres de costat.

Els experiments varen ésser fets en les condicions de la figura 3, que ens en mostra un bloc col·locat sobre dos suports, separats l'un de l'altre 4 centímetres.

La figura 4 representa l'engraellat per a l'armadura.

La figura 5 ens ensenya el procediment per a l'armadura; l'engraellat és enrotllat sobre un nucli prismàtic de 5 mil·límetres de costat, guarnit després amb la porcellana suficient per tal de portar el primer a la cota de 8 mil·límetres.

Hom hi ha obtingut els següents resultats:

1°—Un bloc <i>no armat</i> es trenca sota un pes de ...	24 quilos. 600 grs.
2°—Un bloc <i>no armat</i> es trenca sota un pes de ...	19 quilos.
3°—Un bloc <i>armat</i> de 21 fils de platí iridiat a un 25 %, es trenca sota un pes de	68 quilos.
però s'esquerda sota	64 quilos.
4°—Un bloc <i>armat</i> de 23 fils es trenca sota	80 quilos.
però s'esquerda sota	68 quilos.

L'armadura, sembla, doncs, haver multiplicat per 3 ò 4 la resistència dels blocs.

La figura 6 ens mostra en A que una corona-funda prima, però de gruix uniforme, pot sofrir solament esforços de compressió, qualsevol, que sigui la direcció de l'esforç que hom hi imposa.

La porcellana és, doncs, utilitzada, sota la seva millor forma de resistència.

Al contrari, la funda gruixuda i desigual pot sofrir esforços d'exten-

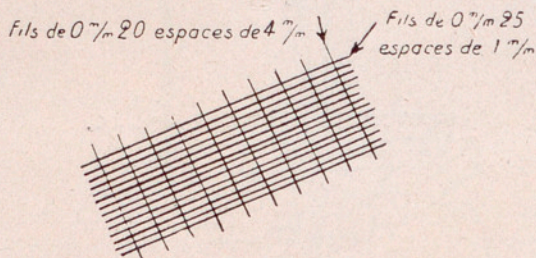

Fig. 4

Engraellat de platí iridiat al 25 por 100, utilitzat per a l'armadura dels blocs.

sió com en B. Això ens permet de comprendre aquest fet d'observació corrent, que les corones-funda gruixudes però desiguals, són més fràgils que les primes, però de gruix uniforme.

La figura 7 ens mostra un pont de dos pilars (sense armar). El pilar A havent sofert un moviment d'enfonsament, provoca esforços de tracció damunt de la fibra neutra en la part prima de la corona-funda, que es trenca. Això ens adverteix de la dificultat d'utilitzar corones-funda com a pilars de pont, sobretot en els ponts multipilars.

El reforç central utilitzat per a la flexió és il·lusori. Encara, per raó del seu volum i de les diferències de dilatació que s'hi produeixen durant la cocció, perjudica l'homogeneïtat de la porcellana, que podrà trencar-se sota un esforç inferior al que hom requeriria en cas de no tenir armadura.

La figura 8 mostra tres reglets de porcellana de les mateixes dimensions, armats de la mateixa quantitat de platí, repartit diferentment.

En la figura 4 : 8 fils de 0,8 mm. d'una secció total de 4 mm.² (si fa o no fa).

En les figures B i C : En constitueix l'armadura una fulla de 8 mm. d'ample sobre 0,5 mm. de gruix; la secció de l'armadura és també, en aquests dos casos, de 4 mm.².

En la figura B: El reforç prop de la fibra neutral hi és mal utilitzat; a més, en separa la porcellana en dues parts, ço que la fa més feble.

En la figura C: Hom hi troba el mateix inconvenient per tal com el reforç passa per la fibra neutra, essent, però, perforat el platí; les parts superior i inferior del regle són més adherents entre elles.

Per contra, l'armadura hi té la secció disminuïda pel diàmetre dels forats que li serveixen d'encetall dels esquínos. *El metall hi és mal utilitzat.* Un mestre d'obres diria que una biga feta d'aquesta manera *no té*

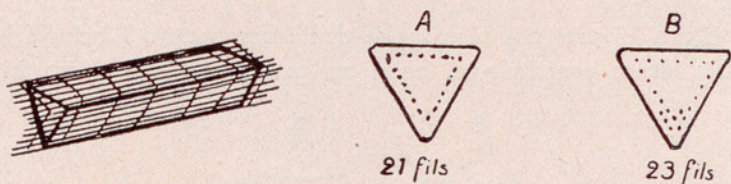

Fig. 5

La corona funda és sotmesa als esforços d'extensió. La superfície de recolzament d'una corona funda disminueix ràpidament amb les dimensions del monyó (proporcionalment al quadrat d'aquestes dimensions).

una secció econòmica, i el regle A li semblaria el més ben armat i el més sòlid.

Així, doncs, ens trobem en el cas d'haver d'establir un paral·lel entre procediments industrials d'armadura de formigó i l'armadura possible de la porcellana.

Efectivament, el formigó armat, com la porcellana, no és elàstic, i resisteix malament a la tracció i a la flexió.

Té, per contra, igual que la porcellana, una bona resistència a l'esclafament.

Es per aquest motiu que anem a examinar ràpidament, amb l'ajuda d'algunes figures, de quina manera són armades les construccions de formigó, el principi del qual consisteix a fer suportar al formigó esforços de compressió, i a l'armadura esforços de tracció.

La figura 9 ens mostra un pal que deu resistir a la flexió en tots sentits. Els ferros hi són repartits d'una manera igual, prop de la perifèria (cas d'un pal telegràfic).

La figura 10 mostra que, si un pal deu suportar, a més, la compressió, caldrà que sigui farcit per una armadura circular per tal d'evitar-ne l'esclafament.

La figura 11 ens ensenya que cal augmentar la importància del farcit per a les càrregues molt fortes.

Amb tots aquests coneixements nem establert un projecte d'armadura que veiem demostrat a la figura 12. Els pilars en són dues fundes. Cal remarcar-hi l'analogia de l'armadura del pont amb la de les bigues i l'aplicació que hom hi fa del principi de farciment a les corones-funda.

Aquest projecte que vàrem realitzar en 1931, l'hem repetit diverses vegades i n'hem fet l'aplicació a la boca.

Anem, doncs, a exposar-vos-el, a descriure-us-en molt ràpidament la tècnica i a fer-vos conèixer els assaigs de resistència a què l'hem sotmès.

La figura 13 presenta el cas que deu ésser tractat. L'oclusió hi és favorable, sense constituir-ne, però, un cas excepcional. Hom hi pot

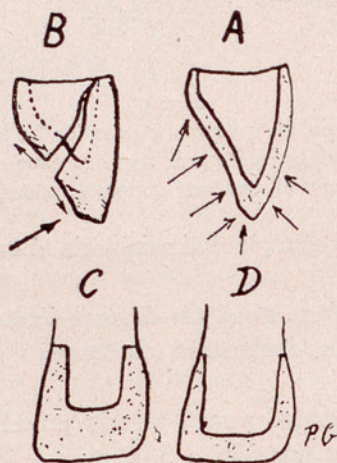

Fig. 6

veure 5,3 + preparades per a col·locar-hi les fundes que en seran els pilars. Sobre llurs models d'amalgama s'adapta el platí de les fundes, sobre el qual hom cou una pel·lícula de porcellana. Entre els dos pilars hom col·loca el nucli.

Aquest nucli ha estat tallat amb la mola a base d'un bastonet de porcellana d'alta fusió, i hom el volta de l'engraellat d'armadura, que hom fixa amb un lleuger biscuitatge.

El platí utilitzat és iridiat al 25 %, i els fils longitudinals d'un diàmetre de 0'20 mm. són espaiats de 1 mm. Els fils transversals més fins (0'15 mm.), són espaiats de 4 mm.

Hom torna a posar el nucli entre les fundes, bo i separant els fils, i hom l'enganxa a les fundes per mitjà d'un lleuger biscuit.

Sobre una funda els fils es creuen sobre la cara mesial. Hom en talla l'excés, de manera que deixi a aquest encreuament un valor mínim de 2 mm. per tal d'obtenir-ne la mateixa resistència que amb un fil sense solució de continuïtat (tal com l'hem explicat).

Sobre l'altra corona hom conserva parcialment l'excés de llargada dels fils, per tal d'armar-hi la unió de la dent d'extensió que projectem fixar

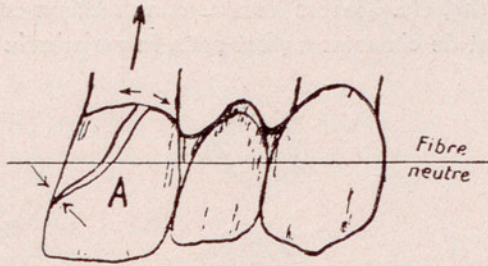

Fig. 7

La part prima de la corona és la que suporta els esforços a conseqüència de l'esfondrament del pilar (cas d'un pont de dos pilars).

sobre aquest punt. Finalment, un biscuit immobilitza, definitivament, l'armadura sobre la primera funda.

La figura 14 ens mostra reconstituïts i sotmesos a l'acció del biscuit la corona-funda A i el pont. Cal remarcar que la funda B hi és sempre

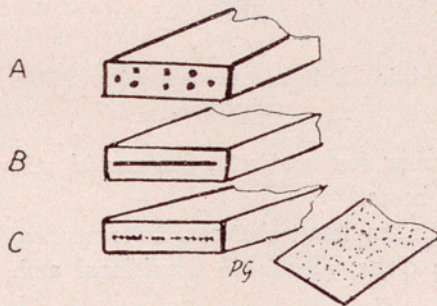

Fig. 8

Aquests 3 reglets són idèntics; l'armadura n'és diferent, però la secció del metall utilitzat és la mateixa, menys en C, on l'armadura foradada té la secció disminuïda en el diàmetre dels forats.

lliure, per tal com l'armadura no fa res més que recobrir-la, sense que hom la hi hagi fixada per cap dels procediments precedents.

Seguidament hom construeix grollerament el cos de la corona-funda i de la dent en extensió sense adjuntar B al pont.

Nosaltres considerem aquest detall de tècnica molt important. Des-

prés de la cocció la construcció del pont és, doncs, acabada; però, com que la funda *B* sols està reunida al pont pels fils d'armadura, tenim d'aquesta manera un lligam deformable que ens permet de verificar, per última vegada, les relacions del pont i del model.

Finalment, hom insereix la corona al pont. El pont és, doncs, llest i a punt d'assajar-lo a la boca, ço que farem, i l'hi articularem, n'hi regularem els contactes, etc. Llavors hom hi dóna l'última cocció.

En el moment de cimentar aquest pont, la resistència que hi oferiren

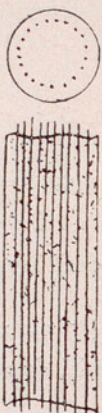

Fig. 9

Pal armat per a resistir
a la flexió.

Fig. 10

Pal armat per a flexió i
compressió.

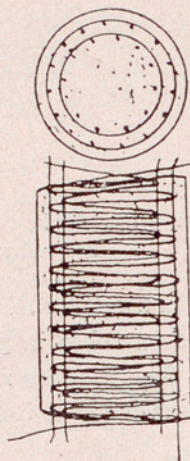

Fig. 11

Pal armat per a fortes
compressions.

les genives i els pilar fou tan forta, que ens hi calgué una cimentació provisional de 24 hores.

Fins a aquell dia, havíem trobat sempre trencades les fundes que havien estat objecte d'una cimentació provisional amb substàncies plàstiques.

ASSAIGS DE RESISTÈNCIA

Darrerament hem procedit a una nova sèrie d'assaigs de resistència sobre blocs de diverses porcellanes. Alguns d'aquests blocs no eren pas armats; d'altres, ho eren de diverses maneres.

Podreu veure aquests blocs sota vitrina, però no volem pas infligir-vos la lectura de resultats que cal completar i verificar llargament. Tanmateix, podem dir-vos que les nostres actuals experiències confirmen la

superioritat de l'armadura per mitjà de fils múltiples, encara que hi hàgim emprat un metall indegudament tractat i trencadís.

Així i tot, cal que us donem compte dels assaigs que hem efectuat sobre quatre ponts.

Aquestes experiències varen ésser assaigs de resistència a la flexió.

Amb el fi d'acostar-nos tot el possible a les condicions trobades a la boca, n'hem realitzat el muntatge en les següents condicions:

El pont és cimentat sobre els models d'amalgama que han servit per a la confecció de les fundes. Aquestes arrels d'amalgama han estat recobertes d'un full prim de cautxú, que representa, quan menys en el nostre esperit, i en tot cas grollerament, els lligaments alvèolo-dentaris.

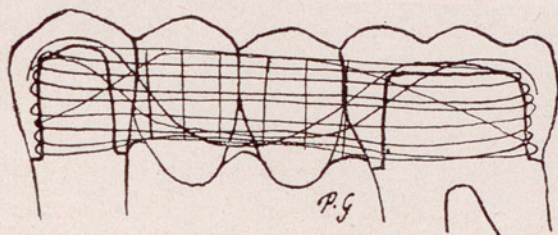

Fig. 12

En aquest projecte fixeu-vos en l'analogia de l'armadura dels pilars i del pont amb les armadures de tiges farcides o bigues de ciment armat.

Les arrels d'amalgama, dins un sòcol de guix, poden ésser lleugerament mogudes sota l'esforç d'una càrrega aplicada al mig del pont.

En els experiments de trencament de la porcellana per flexió, hom pot veure'n la ruptura precedida d'esquerdes.

El manòmetre de la premsa hidràulica, que serveix per a aquests assaigs, no deixa de pujar fins que es produeix la ruptura de la porcellana.

Anem, doncs, a indicar-vos, en els casos que se'n produeix l'esquerdament, la càrrega d'esquerdament i la càrrega de ruptura.

Heus ací els resultats d'un primer pont no armat:

Ruptura, 40 quilos.

El mateix pont armat, seguint el mètode descrit, ha donat els següents resultats:

Cruiximent sense esquerdes aparents, 65 quilos.

Esquerdes a 90 quilos, a 100 quilos i més.

Trencament, a 142 quilos.

Hem repetit els mateixos experiments sobre dos petits ponts fisiològics d'una dent en extensió, el pilar de la qual era una corona-funda.

Per a aquest assaig, ens ha estat necessari modificar-ne el muntatge.

Durant el primer assaig, els models d'amalgama s'han trencat sense tenir temps de registrar-ne la càrrega.

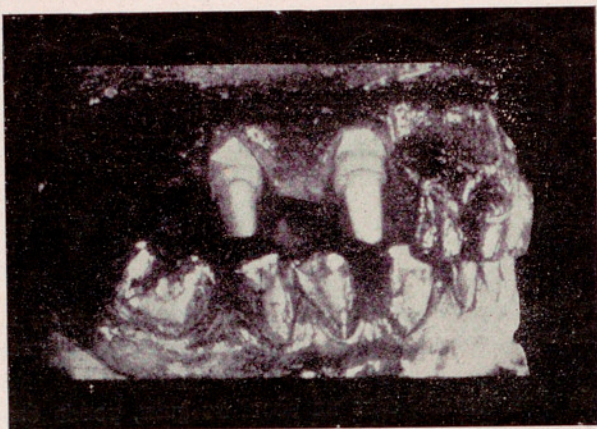

Fig. 13

El nuclèol de porcellana a alta fusió i el seu recobriment d'un engrallat de plati. Prèviament, el nuclèol ha estat ajustat entre els pilars.

Hem començat de nou, substituint-hi els models d'amalgama per d'altres de bronze.

Hi hem obtingut els següents resultats:

Pont sense armar, trencat a 35 quilos.

Pont armat, trencat a 62 quilos.

Quin pot ésser, doncs, el temps necessari per a construir un pont cor-
el de quatre dents, la tècnica del qual acabem de descriure?

En el curs de les moltes vegades que ens ha estat precis reproduir-lo hem pogut cronometrar-ne les diverses fases. Seria pesat d'enumerar-ne

els detalls; dóna un total aproximat de 9 hores, sense incloure-n'hi el temps de refredament.

No es tracta, doncs, d'un treball d'excepcional llargada. El pont que ens ha semblat des de lluny més difícil i més llarg de fer, ha estat el pont sense armar per als assaigs de ruptura.

L'armadura no s'hi presenta pas com una complicació, sinó al contrari, com una simplificació.

La resistència d'aquesta armadura encara pot ésser augmentada fàcilment i considerable pels mitjans següents:

Primerament, utilitzant-hi un bon metall —ço que no hem pas fet nosaltres, sinó que ens hi hem servit, sense saber-ho, de platí iridiat al 5

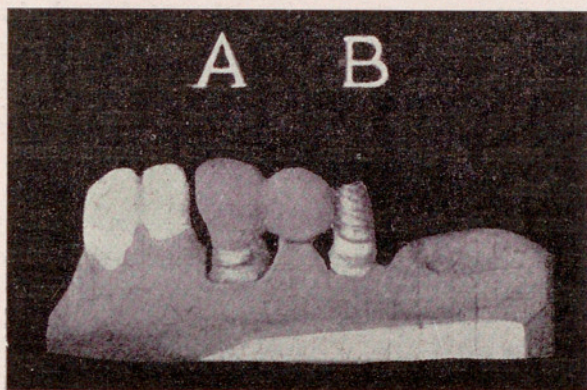

Fig. 14
SISÈ ESTADI

El pont i la corona A són biscuitats sense ésser enganxats a la corona B.

per cent solament, en lloc de 25 per cent d'iridi, tal com havíem demanat.

Després, augmentant el diàmetre dels fils longitudinals de l'engraellat.

Hom comprendrà fàcilment que aquest augment, encara que mínim, en fa variar considerablement la solidesa, si hom pensa que la secció d'un fil (i per consegüent la seva resistència) és proporcional al quadrat del seu diàmetre. Es a dir, que si aquest és 2, 3 ò 4 vegades més fort, la resistència del fil esdevé 4, 9 ò 16 vegades més forta.

Per altra part, el càlcul mostra que un augment gairebé imperceptible de 2/1000 de mm. sobre el diàmetre dels fils, ens en milloraria la resistència de 21 per cent. Aquest millorament podria àdhuc ésser de

més d'un 32 per cent si hom hi emprava fils de 23/100 de mm., en lloc de fils de 20/100 utilitzats per als nostres assaigs.

Finalment, creiem poder augmentar també el nombre de fils i si l'ús d'aquesta armadura més densa alterava el matís de la dent, tenim la possibilitat d'amagar-hi els fils per un conducte lleuger de porcellana opaca d'alta fusió.

Així, doncs, els resultats que hi hem obtingut, per bons que siguin, ens semblen susceptibles de grans milloraments, sobretot si algú de vosaltres, a qui aquesta qüestió interessi, teniu a bé d'aportar-hi la vostra experiència i el vostre talent.

Sovint, en la indústria, hom veu democratitzar-se dispositius que el dia abans eren considerats com a solucions de luxe o d'excepció.

Nosaltres no gosem pas preveure per al pont de ceràmica una evolució tan feliç; tanmateix pensem que un treball que presenta tants avantatges mereix que hom s'esforci a eixamplar-ne les aplicacions.

La ceràmica, que hom no ha pogut encara reemplaçar, té una aplicació enorme. Penseu el que serien les nostres pròtesis sense la senzilla dent de porcellana.

La porcellana és, de totes les substàncies que emprem, la que més bé mostra la part artística del nostre treball. Interessar-s'hi, és retre homenatge a la nostra professió, que ha sabut donar tant de preu a una matèria sense vàlua.

Esperem que això ens farà merèixer el vostre perdó per l'abús que hem fet de la vostra paciència, de la vostra atenció i del vostre temps.

Succedanis del cautxú en Odontologia

(Conclusió)

pel Dr. Eduard J. Piola

de la Càtedra de Tècnica de Pròtesi.

(Revista Odontològica, de Buenos Aires)

TÈCNICA

Aquest material deu ésser premsat únicament i exclusiva en calor seca.

Crec convenient de tractar en principi dels diferents aparells que anem a emprar-hi, per tal de no separar-nos després del tema.

Mufla (figura 6).—De construcció especial, amb una capacitat de 10.000 lliures d'absorció. Consta de dues tapes: la inferior, amb un disc movable en el centre per a facilitar-ne la sortida del model; la superior, plana, amb orifici perquè en surti el guix.

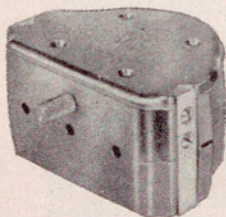

Fig. 6

Dos arcs medís que s'ajusten mútuament per mitjà de dos riells laterals; en llurs vores van combinats els orificis de sortida per a l'excés de material. La part més important d'aquesta mufla consisteix que en l'arc superior, i a una distància de 1 centímetre de la tapa, té un orifici en el qual va col·locat un pern, que quedarà cobert pel guix-pedra; endurit aquest, hom en treu el pern, ço que deixarà un buit de 4 centímetres de profunditat sota l'arcada del paladar en un model superior o entre els extrems posteriors de l'arcada en un model inferior.

Aquest buit té per objecte col·locar-hi un termòmetre per a prendre la temperatura directament de l'interior de la mufla (figura 7).

Premsa.—Elèctrica en sec (figura 8).

Tipus de rosca, amb un ressort de pressió màxima de 10.000 lliures.

Consta de dues planxes accionades per un arbre central connectat al ressort. En la planxa superior hi ha un termòmetre per al control de la temperatura.

L'arbre central és graduat en lliures per tal de controlar-ne la pressió.

Des del punt de vista tècnic, aquests aparells *Mufla* i *Premsa*, són in-

objectables, perquè ens permeten de controlar a la perfecció la temperatura interna i externa de la mufla i la pressió que hom hi exerceix.

Tècnica a seguir en la confecció d'una dentadura completa

Prenem el tema en el moment en què en donem per acabat el muntatge; recordem que la capa de cera que volta el coll de les dents, deu ésser un xic gruixuda i estar ben tallada.

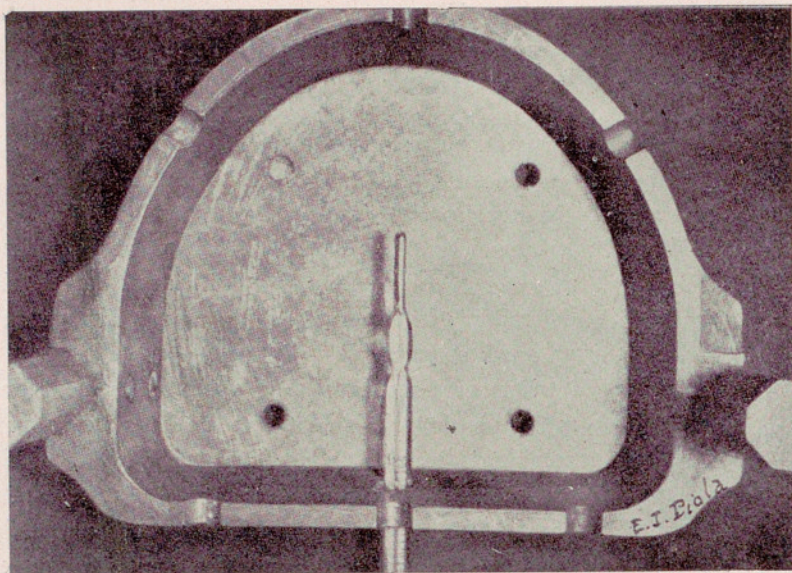

Fig. 7

Colloquem en mufla pel mètode indirecte, i hi tenim cura que el motlle n'ocupi el centre; cal evitar-hi les vores sobresortints i els caires fràgils, i esperem que se n'adormi bé el guix, ço que tardarà uns quinze minuts. Passat aquest temps, hi fem la ranura de sortida de la següent manera: excavem un canal perifèric de 3 mil·límetres de profunditat i mig centímetre d'ample entre la vora del motlle i la paret de la mufla, el qual connectem amb els orificis de sortida.

Hom fa més perfecte aquest canal i en menys de temps preparant primer un arc de cera amb les dimensions esmentades, que col·locarem en el lloc indicat (figura 9) abans de l'enduriment del guix.

Aquest canal no deu ésser mai connectat amb el model.

Després recobrirem les genives i la cera corresponent al paladar amb full d'estany número 40 de White, des de la meitat de les dents fins a les vores de la mufla. Aquest full deu anar perfectament adaptat i brunyit; tota l'operació deu ésser feta en fred per tal d'evitar-hi deformacions en la cera.

Després lubrifiquem amb vaselina i en buidem la contramufla. Un cop endurit el guix, separem, i en removem la cera pel mètode corrent.

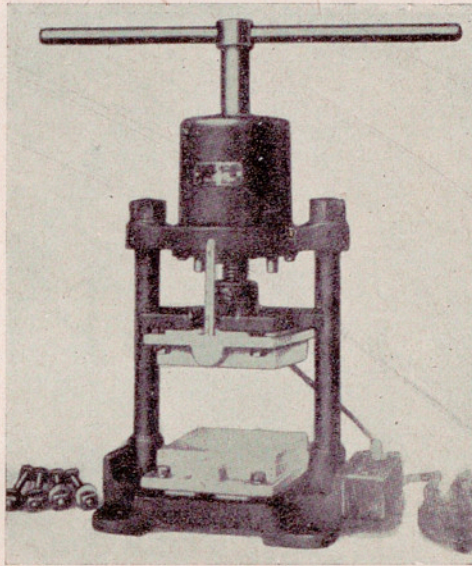

Fig. 8

Assequem bé el guix i recobrim el paladar amb un full d'estany molt prim, número 20 de White, que adaptarem i brunyirem al model.

Després hi donem una mà de vernís de Resovin (a base d'alumini i acetona) a les parts del guix que han quedat descobertes, per tal que puguin ésser aprofitats els excedents de material, puix que el Resovin es taca en estar amb contacte amb el guix.

Premsat.—Primerament deixem que s'assequi bé el guix-pedra de la mufla, perquè l'operació d'escalfar-la no ens inverteixi més temps del necessari.

Després l'escalfem lentament, evitant que la flama toqui la mufla, que deurà rebre la calor solament fins a haver-ne desaparegut completament la humitat, ço que podrem comprovar amb el termòmetre de mufla,

puix que mentre hi hagi humitat no passarà dels 212°F. Un cop n'hagi desaparegut la humitat, el termòmetre s'anirà elevat a poc a poc fins a 250°F. ó 255°F., temperatura que hom mantindrà durant 30 minuts perquè la calor sigui uniforme en tota la massa, ço que ens indica que la mufla es troba en condicions òptimes per a ésser portada a la premsa. Amb anterioritat haurem connectat aquesta, la qual deurà tenir una temperatura de 380°F. a 400°F., i col·locarem la placa de Resovin entre

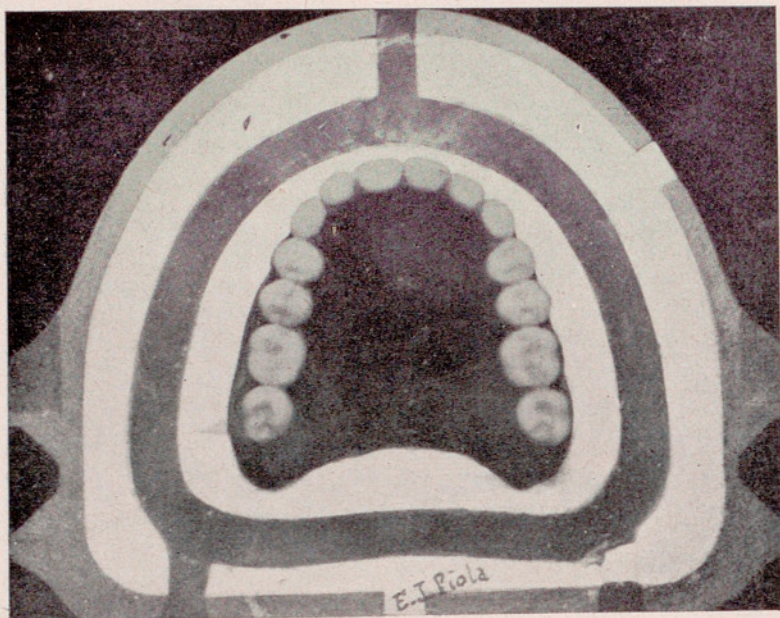

Fig. 9

mufla i contramufla, i les portarem a la premsa en aquesta posició, i immediatament tancarem la premsa fins que les planxes entrin en íntim contracte amb les tapes de les mufles. Hom espera 5 minuts perquè la calor passi al material, que comença a fer-se plàstic, i llavors en començarem el premsat pròpiament dit.

Hom comença a premsar lentament fins a trobar-hi certa resistència; hom espera en aquest moment uns 10 minuts, fins que el termòmetre de la mufla indiqui una temperatura que deu oscil·lar entre 265°F. i 275°F. Hom en continua aleshores el premsat fins que l'arbre de la premsa marqui 6.000 lliures de pressió, ço que indica que la mufla està completament

tancada. En aquest moment la temperatura de la mufla deurà estar entre 270°F. i 280°F., i la de la premsa entre 350°F. i 400°F.

Mantindrem la mufla en aquesta posició durant cinc minuts: en traïem ràpidament la mufla i la passem a una premsa de mà, on la tindrem sota pressió fins que el refredament en sigui complet.

Obrirem la mufla, en traurem el guix i, en retirarem la dentadura, que polirem pel mètode usual.

Quadre de temperatura: En la mufla

212°F.: Temperatura on comença la deshidratació del guix.

250°F.: Temperatura on la placa de Resovin deu ésser introduïda en la mufla.

265°F. a 275°F.: Temperatura on hom n'efectua la pressió total.

280°F.: Temperatura que cal no sobrepassar-hi en cap cas.

En la premsa

380°F. a 400°F.: Temperatures entre les quals hom efectua l'escalfament preparatori de la premsa.

350°F. a 400°F.: Temperatures entre les quals cal iniciar-ne i acabar-ne el premsat.

El quadre de temperatura hi és d'una gran importància, i si ens n'apartem, hi fracassarem en la majoria dels casos.

Errors de tècnica i llurs conseqüències

Si hom tanca la mufla a una temperatura baixa, la dentadura quedarà deformada i fràgil; si hom tanca a una temperatura elevada, el material es cremarà i quedarà d'un color negre en el coll de les dents.

Quan hom col·loca la placa de Resovin havent-hi humitat en la mufla, la dentadura quedarà de color blanc.

Quan aquesta humitat és menor, s'hi produeixen taques blanques separades.

Si la superfície de cera de la dentadura està mal acabada i hom no hi usa full d'estany, quedaran en la placa unes ratlles blanques i grises en tots sentits; si aquestes eren fosques, fóra degut a que el material emprat no era net.

Algunes vegades, després d'uns mesos d'ús, hi apareixen al voltant del coll de les dents unes ratlles fosques; això pot ésser degut a les següents

causes: premsat a baixa temperatura, motlle mal preparat, capa de Resovin molt prima, o material brut.

Reparacions.—Són senzilles i de perfecte resultat, a causa que el

Resovin que hom hi ha afegit i el Resovin original de la dentadura esdevenen una sola massa després que el material ha estat escalfat i premsat (figura 10).

La tècnica a seguir-hi és la mateixa que per a la confecció de dentadures completes; hom hi segueix exactament les temperatures i pressions esmentades.

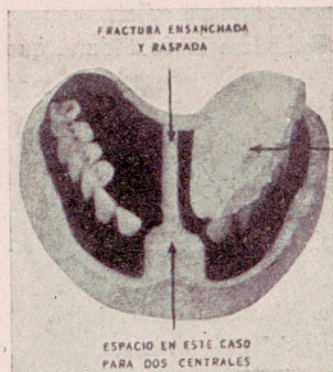

Fig. 10

recte, a causa que aquest material es premsa i és impossible empaquetar-lo.

Dentadures parcials

Per a la confecció de dentadures parcials també devem usar el mètode indi-

Tècnica

Primerament foradem els extrems de la barra i les nanses d'unió dels ganxos, després els ratllem perquè quedin aspres i hi sigui més íntima l'adherència del material.

Per tal d'evitar llur desplaçament durant el premsat, hi soldarem suports, que quedaran aferrats en el guix.

Acabat això, en fem el muntatge en forma corrent, i hi posem la major cura en donar a la cera un major gruix.

Collocarem la mufla pel mètode indirecte i recobrirem tota la cera amb full d'estany núm. 20 de White.

Buidarem la contramufla y esperarem que s'hi endureixi el gruix.

Passat un temps prudencial, collocarem la mufla en aigua bullent i l'obrirem. Fet això, n'eliminareu la cera de l'interior fins a la completa totalitat. Hi buidarem els canals de sortida en la forma indicada per a la confecció de dentadures completes.

Posem full d'estany núm. 40 de White en el model i en fem l'escalfament preliminar; hi collocarem el Resovin a trossos i premsarem en la forma descrita anteriorment sota el títol "Dentadures completes", amb la diferència que el material deu ésser-hi col·locat en abundància.

Un cop refredada la mufla, en retirarem la dentadura, n'arranarem els suports de sosteniment i polirem en la forma corrent.

Per efectuar la reposició d'una dent en una dentadura de Resovin procedirem de la següent manera: primerament n'eliminarem la porcellana trencada que hi hagi quedat de la dent anterior, després escalfarem bé les alicates i farem l'extracció dels pernns, que sortiran fàcilment degut a la calor que els retransmeten les alicates. Després eixamplarem els buits deixats pels pernns, per mitjà d'una fresa.

Prenem una dent nova, igual a la trencada, l'escalfem a la flama, la colloquem en el lloc corresponent i la hi pressionem amb força amb els dits. Acabada aquesta operació, amb el brunyidor calent ajustarem les vores del material i el polirem.

Conclusions.—El Resovin com a material per a construcció de dentadures ofereix:

- 1º Translucidesa i coloració molt semblants a la mucosa bucal.
- 2º Poc pes.
- 3º Adaptació.
- 4º Duresa.
- 5º Resistència.
- 6º Impermeabilitat.
- 7º Elasticitat.
- 8º Es bon conductor de temperatura.
- 9º La composició química l'immunitza contra les infeccions.
- 10º Reprodueixen exactament el model.
- 11º Exposat a l'aire no s'oxida.
- 12º No produeix olor ni sabor.
- 13º Les reparacions hi són fàcils i no canvia de color.
- 14º L'objecció que hom hi pot fer és que aquest material és completament nou, i per tant, en tenim poca experiència sobre l'ús prolongat.

No hi ha cap dubte que aquest material representa una millora sobre els altres tipus que he tractat anteriorment, puix que no té les falles que he trobat en els altres materials.

ESTUDI COMPARATIU DELS MATERIALS TRACTATS ANTERIORMENT I EL CAUTXÚ

Tema especial

Com sigui que en els materials que he tractat anteriorment he trobat una superioritat manifesta en aquells que tenen per base les Resines

de Vinyl, vaig a fer l'estudi comparatiu entre el Resovin i el cautxú.

El cautxú existeix en suspensió en la saba de diferents vegetals que pertanyen a les euforbiàcies.

Es un col·loide, hidrat de carbon, tret del Làtex, emulsió lletosa; hom en condensa les cèl·lules per mitjà de la calor, la cocció, l'àcid acètic i l'àcid cítric. Aquests dos últims són els que més hom hi empra actualment.

Propietats físico-químiques

Un cop purificat, és transparent i incolor.

Als 125°C. és viscos, i en refredar-lo se solidifica novament; augmentant-ne la temperatura a 150° C., perd aquesta propietat.

Es soluble: en èter, cloroform, benzol, nafta o benzina, essència de trementina i altres olis essencials.

Es insoluble: En l'alcohol, àcids i àlcalis sempre que siguin a baixa temperatura.

La composició química n'és la següent:

Para	21,13 per cent.
Albúmina	2,71 " "
Resines	3,44 " "
Olis essencials	c. s.
Sucre	4,17 " "
Matèries minerals	0,23 " "
Aigua	52,32 " "

Aquesta fórmula correspon al cautxú comú. No a l'emprat en Odontologia.

El que nosaltres fem en la confecció de dentadures, és el cautxú comú purificat, reduït a pasta per mitjà de l'essència de trementina; després hom hi afegeix sofre en la proporció d'un 30 per cent, i matèries colorants en quantitat necessària.

El sofre és el que dona al cautxú la qualitat d'endurir-se quan el vulcanitzem.

Per tant, si hi augmentem o hi disminuïm la proporció de sofre, obtindrem cautxús durs o tous.

Aquest material, per a ésser emprat, cal vulcanitzar-lo.

La vulcanització és la combinació química del Para amb una proporció més o menys forta de sofre.

Després d'aquest procés el material experimenta dues dilatacions i dues contraccions.

Les dilatacions s'hi produeixen: la primera en arribar als 100°C., i la segona, als 140°C.

Les contraccions en són degudes: primer, a la combinació del sofre amb el Para, i segon, al refredament.

Aquestes dilatacions i contraccions hom les destrueix o les domina respectivament, segons les proporcions dels materials que hom hi empra.

El pes específic del cautxú dental vulcanitzat és de 1,26.

Qualitats que deu tenir un material per a la confecció de dentadures

- 1º Coloració i translucidesa semblants a les de la mucosa dental.
- 2º Adaptació perfecta a la boca del pacient.
- 3º Adaptació perfecta a la porcellana de les dents artificials.
- 4º Reproducció exacta del model.
- 5º Elasticitat.
- 6º Resistència.
- 7º Densitat.
- 8º Impermeabilitat.
- 9º Esser innocu sobre la mucosa bucal.
- 10º Insípid i inodor.
- 11º Superfície polida per tal d'evitar-hi l'adherència de les secrecions bucal.
- 12º Conductor de temperatura.
- 13º Composició química que l'immunitzi de les infeccions.
- 14º Facilitat en la reparació sense variacions de forma i de color.

1º *Coloració i translucidesa semblants a les de la mucosa bucal.*—El cautxú és opac i la coloració n'hi és d'una semblança relativa. El Resovin és un material translúcid i de coloració molt semblant a la de la mucosa bucal.

2º *Adaptació perfecta a la boca del pacient.*—Tant el cautxú com el Resovin posseeixen en igual grau aquesta propietat.

3º *Adaptació perfecta a la porcellana de les dents.*—Cap d'aquests dos materials no deixa solució de continuïtat.

4º *Reproducció exacta del model.*—Tots dos per igual posseeixen aquesta propietat.

5º *Elasticitat.*—El cautxú posseeix una elasticitat major que el Resovin.

6º *Resistència*.—El Resovin posseeix aquesta propietat en gran manera, mentre que el cautxú es trenca amb molta facilitat.

7º *Densitat*.—Cautxú 1,26, Resovin 1,34; aquesta diferència de densitat està compensada per la menor quantitat de material.

8º *Impermeabilitat*.

9º *Esser innocu sobre la mucosa bucal*.

10º *Insípid i inodor*.—Tant el cautxú com el Resovin posseeixen aquestes propietats per igual.

11º *Superfície polida per tal d'evitar-hi l'adherència de les secrecions bucals*.—Degut a la major condensació molecular del Resovin, la superfície n'és més polida que la del cautxú, i en conseqüència, posseeix aquesta propietat en més alt grau.

12º *Conductors de temperatura*.—El Resovin n'és bon conductor, el cautxú no ho és.

13º *Composició química que l'immunitzi de les infeccions*.—Ambdós tenen aquesta qualitat.

14º *Facilitat en la reparació sense variacions de color*.—Hi és superior en el Resovin a causa que el material nou forma amb el d'original una massa compacta sense variació en el color i, per tant, invisible.

No sofreix contraccions ni en varia el pes específic. Les reparacions en el cautxú hom no les fa per condensació del material, sinó per ancoratge i la soldadura n'és imperfecta. Sofreix variacions de color, es contreu i n'augmenta el pes específic.

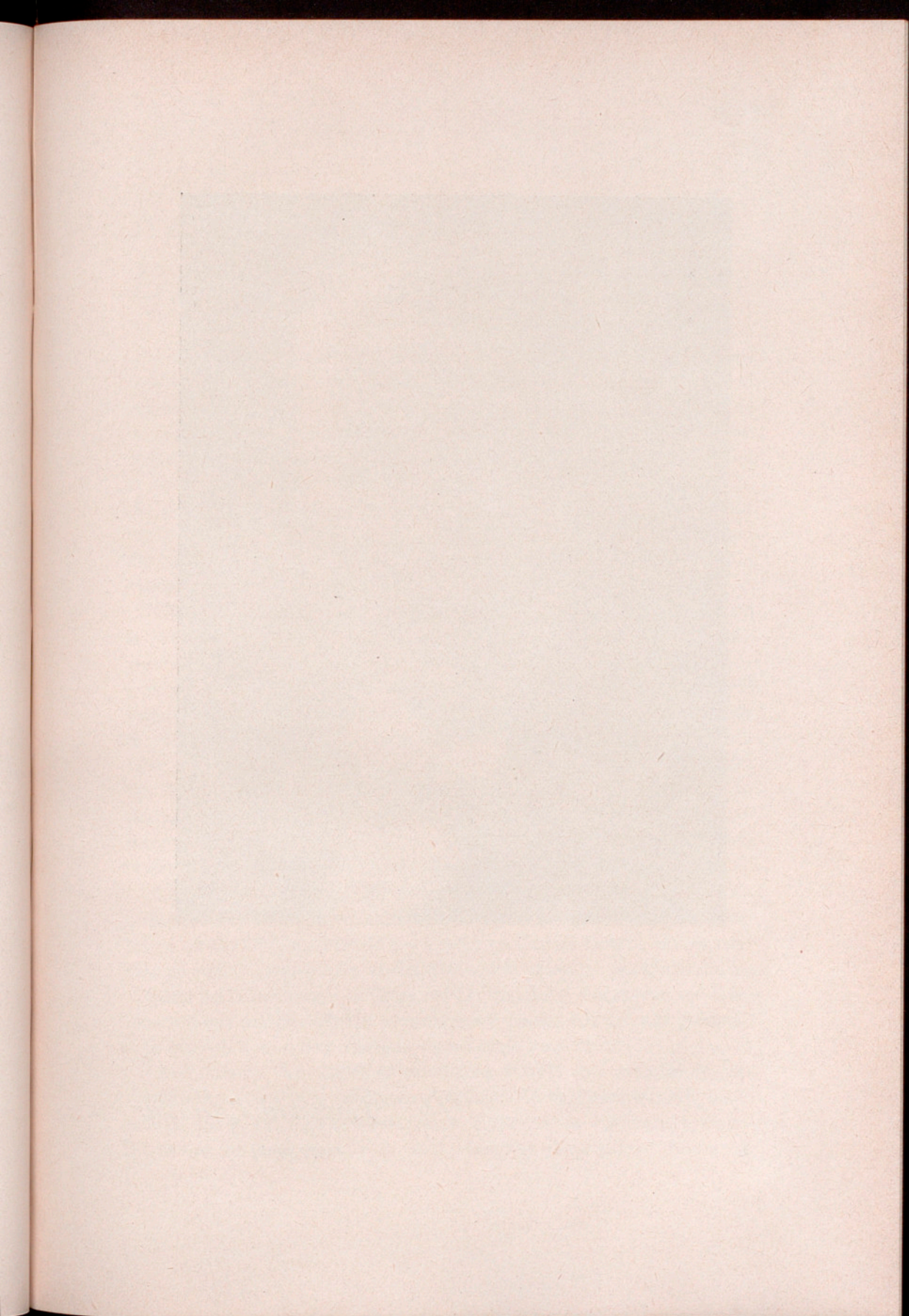
A més de les consideracions anteriors, el Resovin és un material que no admet variacions en la tècnica, i aquesta és tan depurada, que l'apartar-nos-en ens condueix a un fracàs.

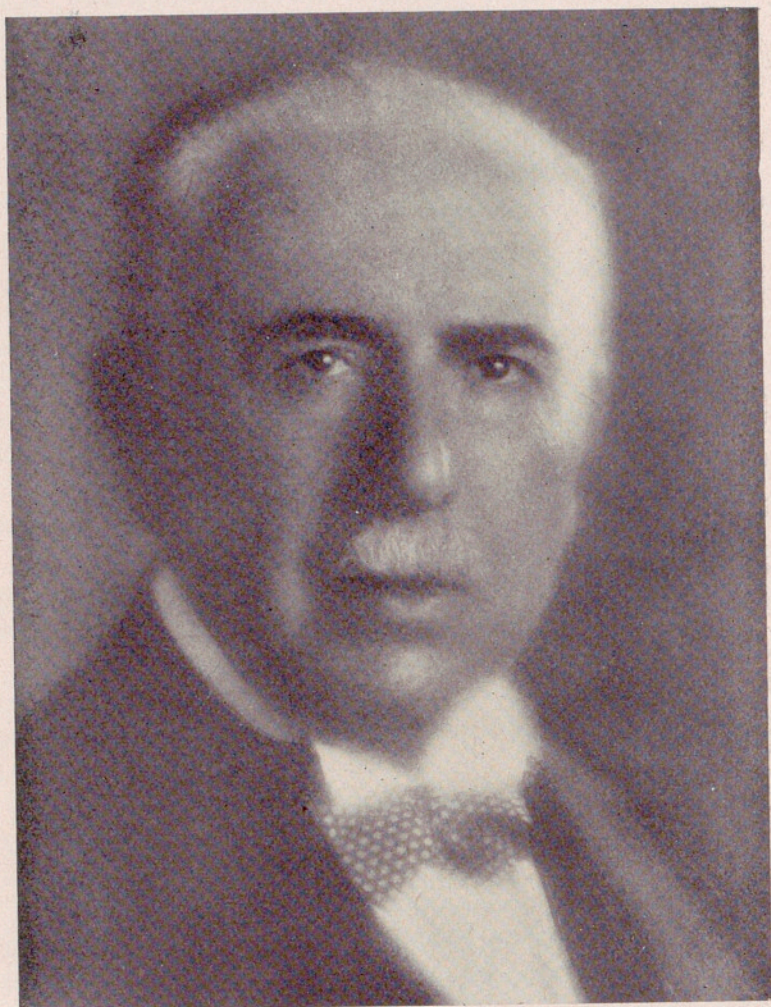
En el cautxú, la tècnica és completament elàstica en ço que es refereix a temperatures, les conseqüències de les quals ens donen peces poroses, dilatades, poc elàstiques, segons en sigui el grau o la durada.

Un refredament massa ràpid hi produeix contraccions.

Tots aquests defectes, el professional no pot apreciar-los en el moment que adapta definitivament una dentadura a la boca del pacient; pot comprovar-los, però, després, quan aquestes estan realitzant llur comesa.

Indiscutiblement els materials a base de Resines de Vinyl són els apropiats per a reemplaçar el cautxú, sempre que l'experiència de llur ús perllongat sigui com els resultats que hom n'ha observat fins a aquest moment.

Dr. Florestan Aguilar

(1872-1934)

En memòria del Dr. Florestan Aguilar

Profundament apenats per la mort de D. Florestan Aguilar, comencem aquestes ratlles. El Dr. Aguilar era el mestre i l'amic, però a més té per nosaltres l'aurèola del símbol. La seva figura representa tota una fase de la professió odontològica espanyola, que ningú amb més mèrits que ell no pot representar. Procurarem que no desvirtuin els nostres conceptes ni la molta veneració que ens mereix la personalitat del mestre, ni l'emoció del profundíssim afecte, que acompanya la memòria de l'amic. Aquest matís sentimental serà el record que li servarem tota la vida, els qui mereixérem les predileccions de la seva amistat. Procurarem que aquestes notes estiguin inspirades per conceptes purament objectius.

Don Florestan Aguilar, després d'estudiar Odontologia a Filadèlfia, on la vida li proporcionà la primera prova, puix que allí quedà orfe i sense recursos, s'establí a Càdiç; al cap de poc temps els seus dots personals i els seus coneixements científics li havien guanyat una brillant reputació i una nodrida i selecta clientela, però l'apreciable suma d'honoraris que la clínica de Càdiç li proporcionava —suma que avui encara podria ésser cobejada per molts odontòlegs— no captivà un esperit com el del Dr. Aguilar, en el qual aletejaven els desigs de les més àmplies possibilitats. Pocs homes haurien abandonat un esdevenidor tan segur per començar a fer foc nou; Aguilar no s'hi pensà gens; abandonà aquesta ciutat i s'establí a Madrid en companyia del Dr. Highlands.

En aquests moments l'Odontologia a Espanya no posseïa encara els atributs d'una professió científica. Els esforços de la Diputació de Barcelona i els de Triviño a Madrid per a crear un Col·legi Dental, havien estat ofegats per la prerrogativa oficial. En aquest estat de coses, apareix en el camp de l'Odontologia la figura del Dr. Aguilar, i forçosament el dinamisme d'una personalitat tan acusada havia de transcendir a la professió a la qual ell consagrava els seus entusiasmes i activitats.

Així, quan a l'any 1896, en reunir-se a Madrid una comissió de professionals per sol·licitar la primera organització de l'ensenyament odontològic, fou el Dr. Aguilar l'encarregat de redactar-ne l'informe, i començà llavors la lluita, sostinguda amb exemplar perseverança, fins a re-

moure tota l'organització burocràtica i mobilitzar tota mena d'influències. Amb tot, no fou possible aconseguir-hi un resultat positiu.

L'any 1900 es reuní a Madrid una comissió mixta nomenada per representants del Círcol Odontològic de Catalunya i de la "Sociedad Odontològica Espanyola", de Madrid. Aquesta comissió estava constituïda pels senyors Aguilar, Subirana i Losada, de Madrid, i Carol, Plet i Alonso, de Barcelona. En aquests moments el Dr. Aguilar, ja dentista de la Reial família, havia aconseguit influir en l'ànim de la reina D.ª Maria Cristina, i amb tan poderosíssima intervenció pogueren els cirurgians dentistes veure realitzades llurs esperances.

La vareta màgica que féu el miracle de coordinar tots els esforços i vèncer les nombroses dificultats que sempre s'oposen a tota reforma, fou la diplomàcia i la voluntat perseverant i intel·ligent del Dr. Aguilar.

Si amb un nom haguéssim de concretar l'esforç de tots els antics practicants, per a aconseguir llur evolució professional, no dubtaríem a posar-hi el de D. Cayetano Triviño.

Si un altre nom pòt assumir justament la representació dels cirurgians dentistes de tota aquella generació de professionals que tant d'amor i d'entusiasme saberen posar en llur actuació, fins a aconseguir la dignificació social i científica de l'Odontologia de què avui gaudim, el nom de D. Florentan Aguilar seria evocat per tots com el més justament representatiu.

Les efemèrides més sobresortints de l'Odontologia espanyola durant els passats 30 anys van lligades amb l'actuació del Dr. Aguilar.

En 1903 es creà la Federació Odontològica Espanyola, i en fou elegit President. Llavors començà aquella croada d'assemblees que successivament a València, Sevilla, Madrid, Barcelona, Bilbao, etc., van anar expandint entre el públic mèdic i profà, l'alta significació de l'Odontologia, i en tots ells, el propulsor, l'animador, n'és Aguilar, qui, valent-se de la seva altíssima influència, aconsegueix l'oficialitat dels Congressos i el patronatge del Cap de la Nació, i mobilitza tots els elements oficials per fer reeixir aquestes mostres de la vitalitat de la professió odontològica.

La Federació Odontològica ha estat l'organisme plasmador de l'organització professional, i com en totes les activitats odontològiques de l'últim quart de segle, Aguilar és el qui mou i dirigeix tota la Federació, la presidència de la qual ocupà fins al 1925.

L'any 1891 fundà "La Odontología", revista professional que no ha deixat, des d'aquella època, de publicar-se. En la col·lecció dels 41 volums d'aquesta publicació, que representen més de 20.000 pàgines de

text, pot resumir-se tota l'evolució de la professió dental durant aquesta llarga data. "La Odontologia" ha contribuït d'una manera molt positiva a mobilitzar tots els esforços dels Odontòlegs espanyols en benefici de l'obra comuna.

Aquesta revista ha tingut també extraordinària circulació en les terres de Sudamèrica, i ha fet conèixer a aquells països germans totes les activitats de l'Odontologia pàtria. Sols una persona de la perseverança del Dr. Aguilar és capaç, durant una tan llarga època, d'ajudar i mantenir amb l'esforç continuat que representa, la publicació d'un periòdic professional.

L'acusada personalitat del Dr. Aguilar no es palesa, però, solament en l'evolució de l'Odontologia espanyola. Com no podia ésser d'altra manera, després d'intervenir en les primeres sessions de la Federació Odontològica Internacional, ben prompte en fou un dels més significats dirigents. El coneixement de diversos idiomes estrangers, que dominava a la perfecció, i la seva afició als viatges, havien de facilitar-li en gran manera aquesta honrosa missió. En 1923 és nomenat Secretari de l'organisme internacional; l'any 1926, en el Congrés de Filadèlfia, n'és elegit President, i en 1931 li fou concedit, a París, en ocasió del darrer Congrés Internacional, el premi Miller, la més alta distinció de la professió Odontològica mundial. Els odontòlegs espanyols no poden, doncs, oblidar mai que gràcies al Dr. Aguilar l'Odontologia Espanyola ha estat apreciada i oficialment consagrada a l'estranger.

En la seva labor docent posà també tot l'entusiasme, i a l'Escola no en fou solament el Director, sinó ensems l'amic dels seus deixebles, eixamplant els dominis d'aquesta fins a la seva pròpia clínica, per la qual desfilaren sistemàticament la major part d'escolars de totes les promocions. En l'any 1915 va instituir el Premi Aguilar, consistent en el pagament dels drets d'un títol d'Odontòleg a l'alumne que amb més reeiximent cursés els seus estudis, premi que ve adjudicant-se des de l'any 1916.

Els seus continuats viatges a tots els Congressos Internacionals celebrats en diverses nacions durant 40 anys de continuats treballs, es traduïren en una sèrie de publicacions. Traduí de l'anglès l'obra del Dr. Johnson, "Tècnica d'Obturació de les dents", i anotà aquesta obra amb observacions personals, i en 1900 la del Dr. Russell, "Tractat teòrico-pràctic de Corones i Ponts". Els seus articles en diverses revistes professionals i estrangeres, així com les seves conferències, discursos inaugurals, etc., constituïrien un reeixit volum.

L'any 1922 va ésser encarregat per la Federació Dental Internacional d'organitzar l'acció de socorsos als metges i odontòlegs russos necessitats. Va anar a Ginebra, on va obtenir la protecció de la Lliga de les Nacions, i també la Missió Nancin; en un viatge a Nordamèrica, va donar conferències i recollí més de 200.000 pessetes, que va emprar a Rússia en aliments, robes i instruments, que distribuí en nom de la Federació Dental Internacional.

Però l'obra més personal, tal volta, la portada amb més amor i entusiasme, a la qual el Dr. Aguilar havia dedicat els darrers temps i a la qual va posar tota la seva afecció i activitat il·limitades, fou la Ciutat Universitària.

En 1922 fou nomenat membre de la Junta del Patronat de l'Hospital de la Moncloa, on s'havia d'erigir la nova Facultat de Medicina, i aprofitant aquesta avinentesa, el geni organitzador del Dr. Aguilar va trobar el terreny apropiat per a poder expandir-se amb tota amplitud, i prompte el que havia d'ésser Facultat de Medicina, va convertir-se en el punt d'origen de la famosa Ciutat Universitària. Viatges de propaganda, conferències amb arquitectes, mobilització de totes les influències per a vèncer dificultats i comunicar entusiasme a tots els elements que hi havien d'intervenir i convertir aquest somni en realitat, fou cosa planera i agra-dosa per a l'esperit emprendedor del Dr. Aguilar.

En un dels seus viatges a Amèrica, va poder recollir cabals aportats per D. Gregorio del Amo, fins a la quantitat de dos milions de pessetes, per a construir la Residència d'Estudiants, que porta el nom d'aquest il·lustre filàntrop, i a Alemanya aconseguí la quantitat de 200.000 marcs or del Comte de Jay amb destinació a la mateixa Ciutat Universitària.

Els esdeveniments polítics dels darrers anys desplaçaren el doctor Aguilar de les seves activitats oficials. Aquests darrers temps colpiren fortament la seva salut, minada per un treball intens i continuat com po-quíssimes persones d'entre les més actives serien capaces de suportar, i se'n ressentí molt fortament.

Des del seu matrimoni amb donya Maria Yruretagoyena, l'esposa del Dr. Aguilar ha estat sempre la seva més lleial col·laboradora, i mai, ni en els seus múltiples i llargs viatges ni en la vida agitada de febrós treball, en les tasques quotidianes, no se separà ni un moment del seu espòs. Fot ben dir-se amb tota justícia que fou la més activa i entusiasta persona que hi col·laborà.

La personalitat del Dr. Aguilar ha estat molt apassionadament discutida. No podia ésser d'altra manera; persones del seu dinamisme no po-

den passar desapercibudes, i solament a través del temps poden ésser judicades imparcialment. A aquest efecte voldríem recordar aquella bella frase de Goethe: "Els grans homes s'assemblen als altres en llurs defectes, però se'n diferencien per llurs qualitats". En aquests moments, en què la seva personalitat pertany ja a la història, sols queden de la seva vida els seus mèrits i virtuts, que són els que han de fer prevaler la seva figura a través del temps i són els que han de servir d'exemple per a les generacions dels futurs odontòlegs espanyols.

En els seus darrers anys, amb els cabells blancs i la mirada perduda, com escrutant ja els destins del més enllà, la persona de D. Florestan ens era venerada com la d'un lluitador infatigable, que es rendeix al seu destí a través d'una vida activa i profitosa.

Amb la mort del Dr. Aguilar es tanca tot un període de l'evolució odontològica espanyola, i la seva personalitat, mai esfumada, quedarà sempre com un símbol al qual hauran de retre homenatge les futures generacions d'odontòlegs espanyols.

DR. JOAN CAROL I MONTFORT.

* * *

La llista completa dels mèrits i treballs científics del Dr. Florestan Aguilar ocuparia pàgines senceres d'aquesta revista. Aquests es troben recopilats en el discurs de recepció a l'Acadèmia Nacional de Medicina el dia 7 de juny de l'any 1933, i ocupen 10 pàgines de la citada memòria. En la impossibilitat de reproduir-los tots, en citarem aquí els més sobresortints.

Els principals títols acadèmics que posseïa el Dr. Aguilar, eren:

Llicenciat en Medicina (amb qualificació d'Excellent).

Doctor en Cirurgia Dental a la Universitat de Filadèlfia.

Odontòleg (amb qualificació d'Excellent).

Cirurgià Dentista (Madrid).

Les conferències donades pel Dr. Aguilar han estat nombroses i en diverses entitats, tals com la Reial Acadèmia de Medicina de Madrid, British Medical Associations de Londres, Facultat de Medicina de Buenos Aires, Universitat de París, Escola d'Enginyers de Mèxic, Congrés Dental de Cleveland, Universitat de Los Angeles, Universitat de l'Havana, Universitat de Buenos Aires, Escola d'Odontologia de Santiago de Xile, Ateneu de l'Havana, Escola Dental de París, Escola d'Odontologia de Rio Janeiro, Acadèmia de Medicina de Lima.

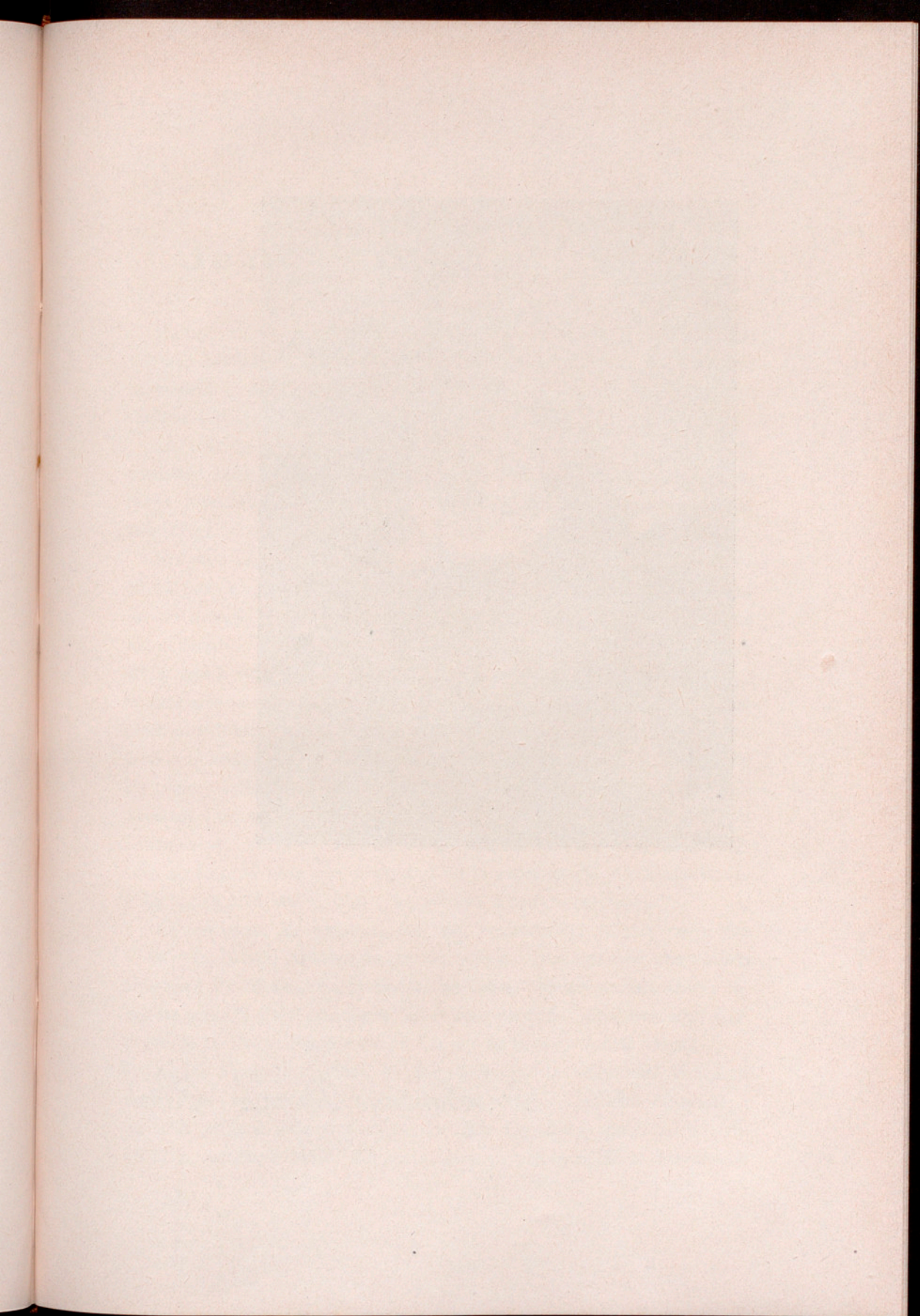
En les notes precedents ja hem remarcat l'obra del Dr. Aguilar en *La Odontologia*, i com a traductor de Johnson i Russell. Publicà encara els llibres d'actes dels 3^r, 4^t, 5e, 6e i 7e Congressos Dentals Espanyols. Les seves comunicacions i articles científics constitueixen una llista nombrosa, on en més de 50 temes són tractats els principals aspectes de la professió odontològica.

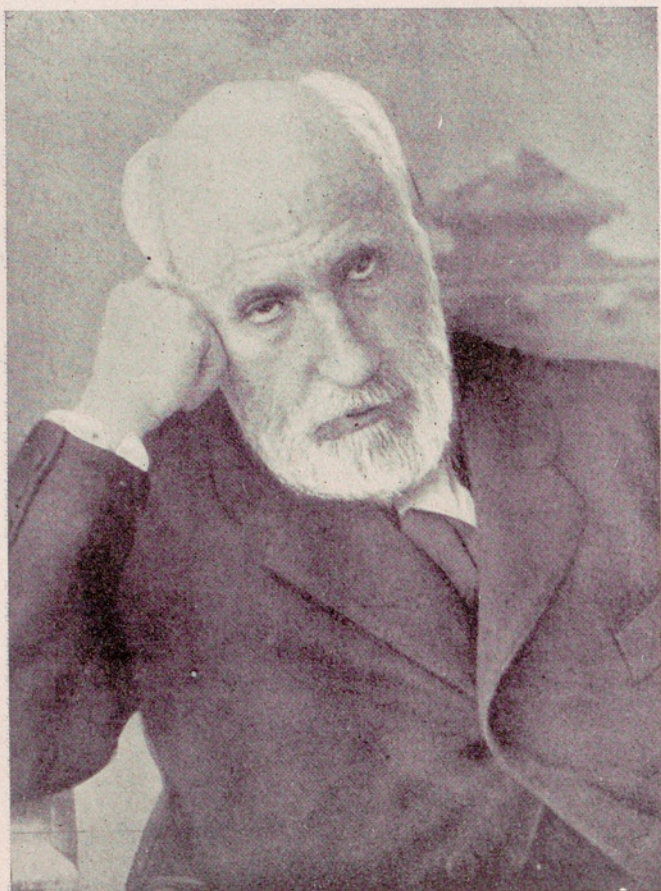
Era membre honorari de les principals societats professionals de tot el món. La llista en seria interminable i estem segurs en afirmar que difícilment cap altra personalitat ha assolit un nombre tan crescut d'honors en aquest aspecte, com el Dr. Aguilar.

Posseïa, com hem dit, el Premi Miller i diferents condecoracions honorífiques, d'entre elles la Gran Creu de l'Orde d'Isabel la Catòlica; era Comendador de l'Orde d'Alfons XII i Cavaller de l'Orde de Carles III. Cavaller de la Legió d'Honor de França, en fou elevat a Comendador l'any 1925.

També ostentava condecoracions d'Austria, Turquia, Alemanya, Cuba, Portugal i Itàlia.

Al lector que s'interessi a aprofundir la vida activa del Dr. Aguilar, li recomanem la lectura del discurs de recepció a l'Acadèmia Nacional de Medicina, on trobarà recollits tots els mèrits i treballs que acabem d'extractar.

Dr. Santiago Ramon y Cajal

(1852-1934)

Santiago Ramon i Cajal

ARXIUS D'ODONTOLOGIA ret el més fervent tribut a la memòria del venerat històleg espanyol, a la vida austera i laboriosa de qual deu la ciència el coneixement de la major part de les estructuracions del sistema nerviós central.

La vida de Cajal és la vida heroica de l'investigador genial que, sols comptant amb la seva íntima confiança, sap vèncer, a força de perseverança, totes les dificultats que fatalment s'oposen a tot home superior al seu temps.

Els seus començos foren dificultosos, i en enfrontar-se amb la ciència oficial fou derrotat en repetides oposicions. Finalment guanyà la càtedra de Histologia a València, on començà el seu professorat; cinc anys després en fou catedràtic a Barcelona, on visqué fins a l'any 1892, època durant la qual els seus descobriments foren prodigiosos i transcendents. Cajal tenia el seu laboratori a casa seva, tal era l'escassetat de mitjans amb què comptava a la Facultat, i en el saló de visites, amb els mobles arreconats, podien veure els seus visitants, en grans fulls de paper estesos per terra, dibuixades les vies aferents i eferents dels diversos centres nerviosos, establint les lleis que regeixen la morfologia i connexions de les cèl·lules nervioses i demostrant que cada centre nerviós no és altra cosa que el resultat de la superposició o articulació, segons regles invariables, d'un gran nombre d'unitats nervioses.

La teoria de les neurones fou així engendrada; calgué, però, que Waldeyer, il·lustre històleg de Berlín, reunís i publicqués en una revista alemanya les idees i descobriments de Cajal, perquè aquests fossin coneguts arreu, i Cajal consagrat en el món científic. Igual que amb Calderon de la Barca, fou Alemanya qui ens en mostrà tota la vàlua.

Eixint d'aquest moment, en fou definitiva la celebritat. Personalment donà conferències en els principals centres científics d'Europa, i els seus articles sobresortiren en les més importants publicacions. En 1892, ja reconegut tot el seu valor, guanyà per oposició la càtedra de

Histologia a la Facultat de Madrid, on visqué sempre més. En 1903 publicà l'obra cim de la seva vida: "Histologia del sistema nerviós de l'home i dels vertebrats", en la qual s'ordenen i unifiquen tots els treballs precedents.

L'any 1906 li fou concedit, conjuntament amb Golgi, el premi Nobel de Medicina, i un any després la Reial Acadèmia de Medicina li obrí les seves portes, i hi presentà un notable treball sobre la regeneració dels nervis.

En 1922 fou jubilat del càrrec de professor, després de 39 anys d'estar sotmès a la tirania de la classe diària, tasca sempre honrosa, però veritable tragèdia per al geni de Cajal, més apte per a les àrdues investigacions del laboratori que per a les planeres repeticions de la lliçó. Cal haver presenciat les hores tràgiques de la classe de Cajal, mentre els dots escrutadors del geni volaven en el món de l'abstracció tractant de sintetitzar observacions anteriors, cercant d'arrancar un nou secret a la natura.

En jubilar-lo, l'Estat creà, per tal que pogués continuar els seus estudis, el "Laboratorio de Investigaciones Biológicas", que dirigí fins a la seva mort. El lector pot imaginar-se el que hauria pogut ésser la labor del savi històleg si en els anys de la seva plenitud hagués pogut gaudir de l'abstracció que en la seva vellesa li brindà aquesta meritòria Institució, que ha vingut a ésser la continuació de l'obra fecunda de l'home eminent. Qui sap si en l'esdevenidor podrà servir per a evitar a futurs investigadors les dificultats que en la seva carrera trobà la personalitat del mestre que l'ha creada.

Rebé honors de quasi totes les principals Universitats espanyoles i estrangeres, i de les principals corporacions científiques mundials.

Les publicacions de Cajal foren moltes i diverses:

"Revista Trimestral d'Investigacions microgràfiques".

"Manuals de Histologia normal" i "Anatomia Patològica", en les quals han estudiat moltes generacions de metges espanyols i on traspuja l'estil propi del seu autor amb un lèxic que destaca entre el de les amorfes obres científiques per la seva accentuada personalitat.

La seva ja anotada "Histologia del sistema nerviós de l'home i dels vertebrats", publicada en francès. A més dels treballs científics, Cajal

publicà "Reglas y consejos sobre investigación biológica", la seva biografia en "Recuerdos de mi vida", i "Historia de mi labor científica" i un llibre de màximes i anècdotes molt selecte, titulat: "Charlas de café", i l'obra pòstuma "El món vist als 80 anys".

Cajal, com tots els homes superiors, visqué la seva vida que ell es donà. Fou sobri i es resistí heroicament a tots els càrrecs i honors que podien ésser un entrebanc a la seva missió; així, quan Moret, en 1906, li oferí la cartera d'Instrucció Pública, sabé renunciar-hi, tement que això podria desplaçar-lo de la seva labor d'investigació.

Sortosos els pobles que poden honorar-se a si mateixos donant homes com el Dr. Ramon i Cajal, el nom del qual sobreviurà mentre la ciència tingui algun valor per a la humanitat.

DR. JOAN CAROL.

VIDA CORPORATIVA

Acadèmia Odontològica de Catalunya

Davant de nombrosa concurrència, el dia 6 de novembre passat va donar el Dr. Raimond Llatas, Acadèmic fundador, la seva anunciada conferència sobre l'interessant tema "Reimplantacions dentals". Començà dient que fins feia poc havia considerat aquest tema com a assumpte literari, però accidents diversos en principi i després en altres casos, el portaren a entrar de ple en aquest aspecte clínic.

En cità alguns casos operats per ell i en descrigué la tècnica. Va aprofitar aquest punt de la conferència per a contrastar i divulgar tècniques de diversos autors. Va recalcar que la reimplantació, per tal com generalment es realitza en peces, l'estat patològic de les quals és greu, el fracàs, si hi esdevé, és relatiu, en tant que l'èxit hi és de gran transcendència, tant socialment com professional. Tanmateix, considera que la duració de la reimplantació no pot ésser per temps il·limitat, per tal com forçosament s'hi desenrotlla lentament el procés de reabsorció radicular; però en tant això arriba, hom compleix amb la reimplantació una funció fisiològica i estètica.

Intervingueren en la discussió els senyors Aparicio, Vidal i Prats, Samsó, Isasi i Udaeta. El Sr. Jaime va tancar l'acte amb una efusiva felicitació al conferenciant, que fou molt aplaudit.

RECENSIO D'OBRES

DR. CHRISTIAN GREVE, **DIAGNOSTICH-THERAPEUTISCHES TASCHENBUCH FÜR ZAHNÄRZTE** (*Capbreu diagnòstico-terapèutic per a odontòlegs*). 11ª edició, 254 pàgines, R. M. 9'80. Editorial Hermann Meusser, Berlín, 1934.

Es una obra de la qual hom ha publicat onze edicions. Degut a la seva naturalesa no requereix figures. Conté només esquemes.

En copiaré només els principals títols de la taula detallada:

Part clínica.—A) Patologia de les dents.—B) Afeccions paradentàries.—C) Malalties de la cavitat bucal.—D) Afeccions del sòl de la boca.—E) Afeccions de la llengua.—F) Afeccions de les glàndules salivals.—G) Malalties dels maxil·lars.—H) Afeccions de l'articulació tèmporo-maxil·lar.—I) Afeccions de les sines de veïnatge.—J) Afeccions dels nervis.—K) Afeccions dels llavis.

Part farmacològica.—Aquesta secció comprèn els següents subtítols: I. Introducció a l'art de receptar.—II. Dosis màximes.—III. Relació d'alguns medicaments usats per via subcutània.—IV. Tractament de les intoxicacions.—V. Freqüència del pols i de la temperatura.—VI. Temperatures del cos.—VII. Erupció de les dents.—VIII. Mides i pesos.—IX. Taula de gotes.—X. Taula de solubilitat.—XI. Relació alfabètica dels mitjans terapèutics emprats en Odontologia amb llur aplicació, dosificació i forma.

Un veritable manual, tan útil al pràctic com a l'estudiant. Aquest últim hi és molt tingut en compte per l'autor i ho fa avinent en el pròleg.

L'Editorial Meusser, a qui tant deu la nostra professió, continua obligant-la amb les seves obres acurades i utilíssimes, com també ens obliga a nosaltres amb la remesa dels seus llibres.

DR. JP. VILÀ I TORRENT.

TURNER (CH. R.) - PIERCE ANTHONY (L.), **TRATADO DE PROTESIS DENTAL** (*Pròleg i notes del Dr. Bernardino Landete Aragó*). Dos volums de 1.188 pàgines, ilustrats amb 991 figures i 3 làmines. Rústega, 110 ptes. Tela, 120 ptes. Editorial Pubul, Barcelona.

Sota aquest títol, els Drs. Charles R. Turner, professor de Pròtesi Dental a la Universitat de Pensilvània, i L. Pierce Anthony, codirector

del *Dental Cosmos*, publiquen, en col·laboració amb dotze professors especialitzats en diferents branques de la Pròtesi dental, una obra de més de mil pàgines en la qual, en forma concisa, clara i detallada, exposen en divuit capítols, l'estat actual de l'especialitat.

En el primer capítol fan un estudi aprofundit del mecanisme de l'aparell bucal humà en estat normal, i els trastorns que produeix en el seu equilibri la pèrdua de les dents.

En els capítols següents descriuen de quina manera cal fer l'examen de la boca i la preparació per a col·locar-hi una pròtesi racional; la presa d'impressions amb diferents materials, godiva i escaiola; procediments d'obtenció dels models; com cal prendre l'articulació, i un estudi dels principals articuladors anatòmics d'avui en dia.

En el capítol sisè, exposen els principis en què es funda la retenció de les dentadures, tant les completes com les parcials.

Els dos capítols següents estudien la selecció de les dents artificials i l'art de construir dentadures que, a més de complir llur missió masticatòria, siguin estètiques.

El capítol novè, està dedicat a les dentadures parcials; hi fa un estudi extens sobre els procediments de retenció des de la més senzilla corbata fins als ancoratges a les dents que resten a la boca.

L'últim capítol del primer volum està dedicat a la vulcanització; diferents mètodes de realitzar-la; instrumental que hom hi emprà, i acaba amb la reparació de les dentadures de cautxú.

Els primers capítols del segon volum estan dedicats a les dentadures de base metàl·lica, tant de les estampades, la tècnica de les quals descriu extensament, com de les plaques colades en or i altres metalls.

En el capítol catorzè estudia la construcció de dentadures amb geniva contínua, tant en les operacions de soldadura com en la de coure al forn la geniva de porcellana.

En el capítol següent hom detalla amb minuciositat la construcció de les diferents formes de corones fins en llurs més mínims detalls.

El capítol setzè està dedicat als ponts i llurs diferents mètodes de recolzament. Hom hi estudia els ponts d'or sol, d'or amb facetes de porcellana i ponts amb corones de porcellana.

Hom hi troba un curt capítol dedicat a pròtesi en casos de fissura palatina, amb l'estudi de la majoria dels casos que acostumen a presentar-se'n i la forma de millorar-los, ja sigui senzillament per una pròtesi o bé aquesta després d'una intervenció quirúrgica.

Aquesta edició espanyola acaba amb un apèndix on hom troba un

estudi de l'aparell dentari en l'home prehistòric, escrit pel Dr. Trobo Hermosa; un altre del Dr. Garcia Gras sobre: Comprovació del paral·lelisme entre els plans oclusals i protèsic: hi ha també un capítol sobre el cel·loide en Pròtesi Dental, pel Dr. Juan Landete Pérez, i finalment: L'acer inoxidable en Pròtesi Dental, del nostre benvolgut mestre doctor B. Landete Aragó.

Tots aquells detalls fan que aquesta obra sigui sumament pràctica. El professional hi pot trobar les referències que li calguin en la seva pràctica diària.

L'obra ha estat acuradament traduïda pel nostre estimat company Dr. Josep Vilà i Torrent, i revisada i aprovada pel Prof. Dr. B. Landete.

DR. R. COSTA I GRANDE.

ANNALS DE L'ACADEMIA DE MEDICINA DE BARCELONA.
—Volum XV - 1933.

L'Acadèmia de Medicina recull en aquest volum de 392 pàgines i nombroses fotografies, els treballs presentats pels seus membres en les sessions científiques de l'any 1933. Aquests treballs són tan interessants i és tan poc l'espai de què disposem per a fer-ne la recensió, que preferim copiar-ne l'índex per tal de no cometre-hi injustes omissions.

Notes sobre el *kala-azar* a Barcelona.—Dr. R. Moragas i Gracia.

Estudio cito-histológico del apéndice vermiforme de un recién operado.—Dr. J. Pujiula Dilmé.

Reactivació dels focus tuberculosos latents i bacils de Koch "desortida".—Prof. Emile Sergent.

Contribución al estudio de las perturbaciones glucénicas en la esquizofrenia.—Dres. J. Pons Balmes y E. Erazoqui Villalonga.

Paroditis crónica. Nuevas aportaciones clínicas.—Dr. F. Salamero.

Dades per a orientar una nova patogènia de la granúlia generalitzada.—Dr. M. Torelló Cendra.

Les icterícies per retenció.—Dr. F. Gallart i Monés.

Estat actual del tractament del càncer de la larinx.—Dr. Ll. Vila Abadal.

Influencia de los progresos en el diagnóstico, el tratamiento y la profilaxia de la tuberculosis sobre la organización de la lucha anti-tuberculosa.—Prof. Leon Bernard.

Contribució al tractament de les endocarditis reumàtiques evolutives.—Dr. Ll. Trías de Bes.

Consideraciones prácticas inspiradas en mi casuística de cuerpos extraños en las vías aéreas y digestivas.—Dr. F. Casadesús.

Farmacología y farmacodinamia del *Apoçynum cannabinum* L. (Cànamo del Canadà).—Dr. A. Novellas y Roig.

Desordres digestius i malalties de la gola dels nens.—Dr. J. Guerra Estapé.

Nous resultats experimentals en la tuberculosi.—Prof. E. Loewenstein.

El síntoma diplopia en las paresias y parálisis de la musculatura extrínseca ocular. Presentación de un aparato para facilitar su estudio y comprensión.—Dr. M. Parrizas.

Trastorns digestius terapèutics.—Dr. J. Roig i Raventós.

Sobre el diagnòstic bacteriològic de la tuberculosi infantil per la inoculació del contingut gàstric al cobai.—Drs. Ll. Sayé, R. Shelton i J. Domènech Alsina.

Les 17 condicions que havia de tenir una bona dida en el segle xiv. Comentarís basats en un incunable castellà del nostre arxiu.—Dr. M. Tolló Cendra.

Endometriosis, Contribución anatomoclínica y exposición doctrinal.—Dr. Víctor Conill.

El talco, medio fisioterápico contra los oxiurós vermiculares.—Dr. L. Cirera Salse.

La significación Clínica de la Metilglioxalúria.—Drs. A. Pi i Suñer i A. Folch i Pi.

Notes sobre eruptives (Segona part).—Dr. J. Armangué Tuset.

El parto cuidadoso y el médico. Un nuevo procedimiento de rotación cefálica interna.—Dr. F. Proubasta.

Un nou mètode d'identificació personal.—Dr. J. Calicó.

La temperatura local y la circulación periférica, en cirugía.—Dr. J. Trias.

Las vacunaciones preventivas en los ejércitos.—Dr. M. Anfruns.

Nota preventiva acerca de las formas ultramicroscópicas de los estreptococos patógenos.—Prof. A. Salvat Navarro.

Problemes d'urbanisme.—Dr. Ll. Claramunt i Furest.

La posició clínica davant les reaccions serològiques dites irreductibles.—Dr. J. Peyrí Rocamora.

Emili Roux i Albert Calmette.—Dr. Ll. Sayé.

Examen crític d'alguns problemes relatius a la colesteronèmia. Prof. Camil Soulá.

Observacions locals de febre exantemàtica mediterrània.—
Drs. C. Soler Dopff i A. Valls Conforto.

Condiciones que ha de reunir un procedimiento operatorio para ser admitido en la práctica oftalmológica corriente.—Dr. Menacho.

En la muerte de Roux.—Dr. A. Martínez Vargas.

El Dr. Emilio Roux y la difteria.—Dr. J. Guerra Estapé.

PEESO (F. A.). **CORONAS Y PUENTES ODONTOLÓGICOS**. 1932.

—Un volum de 108 pág. ilustrat amb 731 figures. Rústega, 35 ptes.

Tela, 39 ptes. Editorial Pubul. Barcelona.

Després de llegir detingudament per segona vegada l'obra del doctor Peeso, és inevitable reconèixer que el seu autor ha prestat un veritable servei a la classe odontològica en escriure l'obra de *Corones i Ponts*.

Com diu molt certament, no n'hi ha prou que l'Odontòleg tingui una cura exquisida en l'execució tècnica dels treballs. El descobriment que alguns casos de treballs fets amb tots els requisits mecànics resulten, a voltes, un greu perill per a la salut del pacient, prou indica que aquests fracassos es deuen a errors en la selecció o en la preparació dels suports, i a equivocacions en el plantejament del problema de mecànica que constitueix cada cas concret.

Nosaltres ens atrevim a dir, per compte propi, que els treballs de pont són els treballs que tothom fa, però que pocs executen com és degut.

Una pròtesi movable posa de manifest en l'acte de col·locació a la boca, tots o quasi tots els seus defectes; en una pròtesi fixa els defectes surten més tard, quan els perjudicis originals no tenen, moltes vegades, altre remei que la intervenció de fórceps.

Es per això que creiem amb tota sinceritat, que l'obra del Dr. Peeso no hauria d'ésser desconeguda per cap Odontòleg que tingui en estima els drets del seu pacient a obtenir el millor servei que, avui en dia, pot prestar-se amb els coneixements i perfeccionaments existents per al tractament i obliteració dels conductes radiculars.

Altrament, no cal oblidar que l'ajuda que els raigs X presten al professional és de tanta vàlua que fa imprescindible llur utilització.

L'autor deté la seva atenció sobre dos punts que considera, amb tota raó, de cabdal importància: *el perfecte ajustament de les bandes als pilars i la fisiològica oclusió de les peces en els moviments de la mastiació*.

Això comporta, com és de comprendre, la desvitalització per tal d'obtenir-ne la insensibilitat, que permeti tallar-la perfectament, i l'ús d'articuladors anatòmics únics, que podran permetre la construcció d'un pont que no tingui punts on carregui de preferència tot l'esforç de la masticació.

Un dels capítols més ben enfocats és, sens dubte, el que tracta de la preparació dels conductes pulpars i de la preparació dels pilars.

El professional amatent hi trobarà un munt de petits detalls, que en realitat són fills d'una llarga experiència i d'un ponderat do d'observació del seu autor.

Molt interessant, també, és el capítol on tracta dels ponts desmuntables, que ha d'interessar als partidaris d'aquesta mena de treballs.

L'obra consta de 18 capítols, l'últim dels quals, degut a la ploma del Dr. Weinstein, és dedicat a Metallúrgia Odontològica.

Aquest últim capítol té un interès remarcable per a aquells odontòlegs que tenen laboratori i es construeixen els treballs de pròtesi, ja que el tema d'aliatges i soldadures hi és tractat amb tota amplitud i d'una manera pràctica.

En una obra com la que ens ocupa, tenen molta importància les figures per llur valor didàctic; les 731 que illustren la del Dr. Peeso són clares i demostratives, i constitueixen un inestimable complement de la prosa concisa i breu de l'autor.

La impressió i presentació de l'obra és feta per la casa Pubul, ço que en constitueix, ja, un elogi.

LLUÍS MANZANERA.

LLIBRES REBUTS

DR. JUAN MARIMON, *La Eugenesia a la luz de la endocrinología*.—Conferència del dia 24 de maig de 1934. Opuscle de 19 pàgs.

DR. JOSE DUEÑAS, *El Instituto Municipal de Ortopedia. Su organización Científico-Social*.—Opuscle de 14 pàgines. Impremta López, Buenos Aires.

* * *

NOTÍCIES

V CONGRÉS NACIONAL ARGENTÍ DE MEDICINA

Del 2 al 9 de setembre darrer, va tenir lloc, a Rosario, el V Congrés Nacional de Medicina, que fou molt reeixit, tant per les aportacions científiques com pels distingits professionals que l'integraven.

Hi actuaren de *Presidents Honoraris* els Drs. Alejandro Cabbane, Rodolfo Erausquin, Nicario Etchepareborda. *President*: Dr. Luis Armando Camani Altube. *Secretaris*: Drs. David Apfelbaum, Edmundo Camani Altube, Domingo Pecorone.

El tema oficial del Congrés fou: *El problema de la integritat pulpar*, que va ésser tractat pel Doctor Rodolfo Erausquin.

El Congrés estava dividit en les següents seccions:

I. — Anatomia i Fisiologia Normals i Patològiques, Histologia i Bacteriologia.

President: Doctor Gregorio Kaminsky. *Secretari*: Doctor Rodolfo Saltzmann.

Hom hi presentà els següents treballs: *Tema Oficial, Contribució argentina al problema de les dents veteades.*

Les dents tacades, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *La flora acidòfila de la cavitat bucal*, pel Dr. Alejandro A. Cabrini. a) *Els èpulis de cèl·lules gegants*, b) *Granuloma apical de cèl·lules xantelàsmiques*, pels Drs. Fernando R. Ruiz i Ernesto A. Rossi. *Glossodínia i glossoqueratosi amb dents tacades*, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *Quistos dels maxil·lars*, pel doctor Agustín E. Larrauri. *Inervació de la polpa dentària; inervació del dentinogen; terminals en el dentinogen. Posició de les nostres investigacions respecte als últims treballs sobre inervació dentària*, pels Drs. Miguel

Angel Gordon i Miguel Eduardo Jörg. *L'ús dels antisèptics en Odontologia; Poder bactericida dels dentífrics*, pels Drs. Juan A. Jons, Carlos G. Costa i Yolanda Ballestero. *L'aparell masticatori humà involuciona tant com l'home se civilitza*, pel Dr. Ernesto A. Rossi. *Sobre un nou mètode d'isolament dels estreptococs*, pels Drs. Joan A. Pons i Ricardo Ferrer. *Un nou cas d'hipertròfia gingival simple*, pel Dr. Agustín E. Larrauri.

II. — Odontologia Clínica

President: Doctor Mario E. Laurens. *Secretari*: Doctor Melchor E. Floresta.

Hom hi presentà els següents treballs: *Com és ensenyada la tècnica d'Odontologia clínica a l'Escola d'Odontologia de Buenos Aires. Material d'ensenyança*, pel Dr. Alejandro Zabotinzky i col·laboradors de la seva càtedra. *Incrustacions com a suport de ponts en dents anteriors.—Mètode indirecte per a incrustacions.—Preparació de la cavitat pròximo-oclusal en molars, per a incrustacions d'or*, pel Dr. A. Zobotinsky. *Amalgames; llur ensenyança.—Incrustacions de porcellana; llur ensenyança*, pel Dr. Gustavo A. Chiappori. *Orificacions; llur ensenyança*, pel Dr. Amílcar L. Campini. *Tècnica del tractament de conductes radiculars*, pel Dr. Alfredo Tenaglia. *Incrustacions mixtes*, pel Dr. Eusebio Blinder. *Cavitat pròximo-incisal per a incrustacions*, pel Dr. Juan Molina. *Matrius*, pel Dr. Alberto Zabotinsky. *Cavitats per a la porcellana sintètica*, pel Dr. Justo A. Carabelli. *Eliminació de les irritacions pulpars en les obturacions de silicat*, pels Drs. Ricardo Hinze i David M. Cohen. *El Tiranal en el tractament de les càries profundes no penetrants*, pel Dr. Ernesto Giezt. *Sobre un nou instrument per a l'ús de la seda dental*, pel Dr. Gabino Fernando García.

III. — Clínica i Patologia Bucodentals, Terapèutica i Higiene

President: Doctor Ernesto A. Rossi. *Secretaris*: Doctors Ernesto Eguren i Domingo Pecorone.

Hom hi presentà els següents treballs: *Semiologia pulpar*, pels doctors Alejandro Cabanne, Rodolfo Julio Hopff, Angel E. Obiglio i Guillermo Ries Centeno. *L'Evipan sòdic en Odontologia*, pels Drs. Ciro Durante Avellanal, Humberto Aprile i David M. Cohen. *Osteomielitis dels maxillars*, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *Apicectomy; estudi comparatiu dels diversos passos de l'operació*, pels Drs. Guillermo Ries Centeno i Ernesto Giezt. *La higiene de la boca en l'obra d'assistència social*, pel Dr. David M. Cohen. *Otalgies d'Origen dentari*, pel Dr. Raul abalo. a) *Doble anquilosi tèmporo-maxil·lar*. b) *Resecció intrabucal del maxil·lar superior*, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *Observacions sobre 16 casos de fractura del maxil·lar inferior*, pel Dr. Humberto Aprile. a) *Piorrea, malaltia ancestral*, b) *Curabilitat de la piorrea alveolar*, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *Alteracions de les dents i maxil·lar en els diabètics*, pel Dr. Eduardo Gallego. *El triòxid d'arsènic dosat*, pel Dr. Juan Chaneles. *Regeneració terapèutica de l'aparell masticatori humà*, pel Dr. Ernesto A. Rossi. *Lesions precanceroses d'origen traumàtic i irritatiu de la cavitat bucal*, pel Dr. Bernardo Goldestein. *Uranoplàstia en cas de fissures o perforacions extenses del paladar*, pel Dr. Agustín E. Larrauri. *La vacunoteràpia en Odontologia*, pels Drs. Juan A. Pons, Carlos G. Costa, Yolanda Ballester i Ricardo A. Ferrer. *La sutura en cirurgia dentomaxil·lar*, pel Dr. Guillermo Ries Centeno. *Acció dels medicaments sobre la polpa vital*, pel Dr. Juan Chaneles. *Organització dels Serveis Odontològics Municipals*, pel Dr. Carlos G. Costa. *Llengua pilosa*, pel Dr. Agustín E. Larrauri.

IV. — Pròtesi

President: Doctor Jacobo Miller. *Secretaris*: Drs. Elias Divorsky, Gabriel Laiseca Aguirre.

Hom hi presentà els següents treballs: *Fractura del maxil·lar superior, fractures múltiples de la mandíbula; Pseudoartrosi; Tractament protèsic, quirúrgic i ortodòncic; Guariment*, pels Drs. José J. Bracco, Humberto Aguirre i Mario V. González. a) *L'ancoratge fisiològic en els ponts fixos*, b) *La incrustació d'or com a ancoratge ideal del pont*, c) *Llei de desdoblament dels ponts fixos*. d) *El maniquí, la seva forma i les dents artifi-*

cials indicades, pel Dr. A. Crespi. *Dentadures completes; Criteri que cal seguir-hi en la pràctica corrent*, pel Dr. Pedro Saizar. *El problema de la polpa en pròtesi*, pel Dr. Jacobo Miller. *Control dels diversos guixos emprats en l'art dental*, pel Dr. José Maria Fiorini. *Corones colades tres quarts i incrustacions amb espiga*, pel Dr. Mario Grieco. *Ponts de porcellana sobre incrustacions*, pel Dr. Roberto Cohan. *Incrustacions a espiga radicular en dents anteriors per a ancoratge de ponts fixos*, pel Dr. David Apfelbaum. *Nou procediment protèsic per a restaurar lesions destructives de la cara*, pel Dr. Bernardo Goldestein. *Contribució a l'estudi de les pròtesis dento-mucoses suportades*, pel Dr. Angel A. Peluffo. *Oclusió traumàtica*, pels Drs. Antonio Coscolla Rodríguez i Manuel Pérez Fernández. *La pròtesi clínica i la seva carrera docent*, pel Dr. Manuel Pérez Fernández. *Una nova font de calor; aplicació que hom en pot fer a Odontologia*, pel doctor José M. Fiorini. *Models múltiples d'aplicació única*, pel Dr. Bernardo Goldestein. *Sobre l'activitat oligodinàmica de l'or i alguns dels seus aliatges*, pel Dr. David Apfelbaum. *Els aparells complets i llur estabilitat*, pel Dr. Manuel Pérez Fernández.

V. — Ortodòncia

President: Dr. Gerardo Brufau. *Secretaris*: (Capital Federal) doctors Alberto A. Mensi, Luis Tamini.

Hom hi presentà els següents treballs: *Diagnòstic en Ortodòncia*, pel Dr. Oscar M. Alcolea. *Concepte biotipològic en les seves aplicacions ortodònciques*, pel Dr. Juan Ubaldo Carrea. *L'extracció en Ortodòncia*, pel Dr. Gerardo Brufau. *Retenció*, pel Dr. Mario V. González. *La llengua com un dels factors etiològics de la mala oclusió*, pel Dr. Rodolfo Tarasido. *Cas de no erupció d'incisives permanents, per presència en oclusió d'incisives supernumeràries*, pel Dr. Ablard Welby. *Tensòmetre ortodòncic*, pel Dr. Alberto A. Mensi. *Influència de la tercera molar en Ortodòncia*, pel Dr. Luis Tamini. *El diastema de les incisives*, pel Dr. José F. Elgoyhen.

VI. — Odontologia Infantil i Escolar

President: Dr. Frutos Torres. *Secretaris:* Drs. Raúl A. Carré, Juan M. Lavagetto.

Hom hi presentà els següents treballs: *Organització del servei dental escolar*, pels Drs. Eduardo i Estanislao Zawels. *Serveis dentals escolars en el Consell Nacional d'Educació de Buenos Aires*, pel Dr. Gustavo A. Chiappori. *Importància de la conservació de la polpa en les dents temporals*, pel Dr. Juan Chaneles. *La conservació de la polpa en les dents caduques.—El problema profilàctic de la càries dental en els nens que concorren a les escoles dependents del Consell Nacional d'Educació de Buenos Aires*, pel Dr. David M. Cohen. *El problema profilàctic de la càries dental en els nens que concorren a les escoles dependents del Consell Nacional d'Educació de Buenos Aires*, pel Dr. Julian Saint Martin. *Anestèsia per a extraccions en nens*, pel Dr. Ciro Durante Avellanal. *L'anestèsia en els nens*, pel Dr. David M. Cohen. *Consideracions sobre assistència social infantil*, pel Dr. Emilio González Achával. *Assistència dental infantil en els Hospitals Municipals (amb projecció d'una pel·lícula cinematogràfica)*, pels Drs. Eduardo i Estanislao Zawels.

VII. — Radiologia i Fisioteràpia

President: Dr. L. A. Camani Altube. *Secretari:* Dr. Melchor E. Floreta.

Hom hi presentà els següents treballs: *Comprovació radiogràfica de la cicatrització òssia en les apicectomies*, pel Dr. Gabino Fernández García. *Electroteràpia en Odontologia*, pel Dr. Bernardo Goldestein. *Contribució a l'estudi de les radiografies oclusals de l'arcada superior*, *Presentació d'un localitzador*, pels Drs. Angel A. Peluffo i Melchor E. Floreta.

VIII. — Ètica, Legislació i Economia Dental

President: Dr. Luis Armando Camani Altube. *Secretari:* Dr. Emilio González Achabal.

Hom hi presentà els següents treballs: *Gremialisme odontològic*, (presentat per l'Associació Odontològica Argentina). *Projecte de llei d'assistència bucodental preescolar i escolar, obligatori i gratuït*, pel Dr. Gustavo A. Chiappori. *Criteri ètic de la propaganda professional*, pel doctor L. A. Camani Altube. *Projecte de llei reglamentant l'ofici de mecànic per a Odontòlegs*, pel Dr. Alcibiades Gonzàlez. *L'ètica com a factor coadjuvant en la dignificació de la nostra professió*, pel Dr. Emilio Gonzàlez Achával.

IX.—Sots-secció Odontològica de Pedagogia i Assumptes Universitaris.

Hom hi presentà els següents treballs: *L'ensenyança Odontològica*, pel Dr. Alejandro Cabanne. *L'Ensenyança de la cirurgia en els plans d'estudi de l'Odontologia*, pel Dr. Ciro Durante Avellanal. *Funció social de l'Odontòleg*, pel Dr. Gregorio Kaminsky. *El pla d'ensenyança odontològica de l'esdevenidor*, pel Dr. David M. Cohen. *L'educació mèdica en l'ensenyança dental*, pel Dr. L. A. Camani Altube. *Pla d'estudis per a Odontologia acondicionat a les possibilitats actuals*, pels Drs. Pedro A. Piñero Garcia, L. A. Camani Altube i Mario E. Laurens.

Hi hagué també una Secció de Demostracions pràctiques que fou interessantíssima, per la vàlua dels treballs que hi figuraven.

VIATGES D'ESTUDIS

El Dr. Jordi Erasquin, distingit col·lega argentí i secretari de redacció de la notable *Regista Odontològica* de Buenos Aires, ha guanyat per Concurs una de les beques concedides pel Govern Espanyol per a perfeccionar estudis a Espanya durant l'any universitari que comença.

El Jurat estava compost, entre altres, per l'Ambaixador d'Espanya a Buenos Aires, el Rector de la Universitat, assessorat per alguns professors de la Universitat bonaerense i el President de la Institució Cultural Espanyola.

El Dr. Jordi Erausquin passarà una temporada a Espanya per a seguir un curs d'Histologia amb el Professor Del Río Hortega, de Madrid.

El Dr. Jordi Erausquin s'ha dedicat amb profit als treballs d'innervació dental; no dubtem, doncs, que la seva estada a Espanya al costat del Professor Del Río li serà doblement grata i profitosa.

ARXIUS D'ODONTOLOGIA es complau en adreçar-li la seva efusiva benvinguda per a quan es digni visitar la nostra terra.

MILLORA

Ens és plaent d'innovar als nostres lectors que el nostre benvolgut company Dr. Valldaura, President de la Comarcal de Barcelona, està restablert de la malaltia que durant una setmanes l'ha mantingut allunyat de tota activitat professional.

Ens en felicitem, i li desitgem que ben aviat pugui reincorporar-se a les seves tasques professionals i societàries.

NOCES

Ens assabentem amb plaer que el nostre company Dr. Josep Martínez i Sardà ha contret matrimoni amb la senyoreta Pilar Muñoz i Esquín. La cerimònia se celebrà a l'església de la Verge del Vinyet, de Sitges. ARXIUS D'ODONTOLOGIA té l'honor d'adreçar a la nova parella la seva enhorabona i li desitja una eterna lluna de mel.

NOVA JUNTA

L'Acadèmia Odontològica de Catalunya ens comunica en un atent ofici que el dia 6 de novembre darrer va celebrar l'anunciada reunió general per a procedir a l'elecció de la nova Junta de Govern, que ha quedat constituïda de la següent forma:

President: Sr. Manuel O. Jaime.

Vice-President: Sr. Ramon Llatas i Bufí.

Secretari: Sr. Josep Aparicio i Arenillas.

Vice-Secretari: Sr. Josep Samsó i Cabrer.

Tresorer: Sr. Josep Huguet i Gabín.

Comptador: Sr. Joan Asencio i Carulla.

Vocals: Sr. Carles Diaz i Bonet.

Sr. Pere Viaplana i Nicolau.

Sr. Alfred Isasi i Garcia, i

Sr. Antoni Suñor i Tintoré.

ARXIU D'ODONTOLOGIA es complau a adreçar a la nova Junta la seva més cordial enhorabona.

NECROLÒGIQUES

Han mort a la nostra Capital, els benvolguts companys, senyors: Josep Cirach, Adolf Damians i Vila, i Abili Ferrer i Morer. ARXIU D'ODONTOLOGIA reitera novament, a llurs desconsolades famílies, el sentiment per la pèrdua d'aquests tres malaguanyats col·legues.

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

INGRES DELS ODONTOLEGS A LA PREVISIO MEDICA NACIONAL

NORMES GENERALS

Obren ja a la Secretaria del Col·legi, els fulls per sol·licitar-hi la inscripció. Hi manca solament la designació per part dels Col·legis de Metges, dels metges, socis de la Previsió, que hauran d'extendre els Dictàmens facultatius, a què es refereix l'apartat 5.è de l'article 34 del Reglament.

Per tal de causar les menys molèsties possibles als companys que hi ingressin, hom sol·licitarà dels Col·legis de Metges respectius, l'assenyalament, per a l'examen facultatiu d'uns dies a la setmana, als Col·legis o als domicilis particulars d'aquells.

Els col·legiats forans poden demanar-ne els fulls d'inscripció a les Junes Provincials respectives, i cursar-les per mitjà d'aquestes.

Les inscripcions als diferents grups sols podrà ésser feta de la següent manera i ordre: grup I d'invalidesa, grup I de vida, grup II d'invalidesa, grup II de vida, grup III d'invalidesa, grup III de vida, grup IV d'invalidesa, grup IV de vida (Art. 35).

Per a tot sol·licitant comprès entre els 35 i 45 anys d'edat, serà obligatòria la inscripció en els grups I i II, com a mínimum.

I, per últim, CAL RECORDAR BEN BE QUE EL TERMINI DEL JUBILEU PER ENTRAR A LA PREVISIO MEDICA NACIONAL, ACABA EL DIA 28 DE FEBRER DE 1934.

* * *

Per tal de facilitar als senyors col·legiats l'estudi del Reglament de la Previsió Mèdica Nacional, i a l'ensems per remarcar i donar publicitat als avantatges del "jubileu" atorgat, i que acaba el dia 28 de febrer de 1934, donem a continuació algunes de les dades principals de l'esmentat Reglament.

LA PREVISIO MEDICA NACIONAL, té estatuïdes dues branques o seccions de previsió:

- a) Secció d'invalidesa
- b) Secció de vida

Cada una d'aquestes dividida, per sa banda, en quatre grups: I, II, III, i IV.

a) Secció d'invalidesa

Té com a missió la de socórrer els associats en els casos d'incapacitat orgànica adquirida, de caràcter permanent, que els impossibiliti totalment per a l'exercici de la professió.

Per tenir-hi dret, hi han de concórrer les següents circumstàncies:

- 1.ª Sofrir un estat patològic, clarament revelat per símptomes objectius.
- 2.ª Que en sigui evident la impossibilitat total i permanent.
- 3.ª Que el referit estat patològic hi sigui fortuït, no sobrevingut, sostingut o agravat per voluntat, imprudència o negligència de l'associat.

b) Secció de vida

Té per objecte socórrer amb una indemnització única, o amb una pensió periòdica, o les dues coses a la vegada, segons la lliure voluntat de l'associat, els beneficiaris expressos o condicionals del soci mort.

AVANTATGES D'ACOLLIR-S'HI DURANT EL JUBILEU, atorgat en l'article 6.e de la disposició de 17 d'agost de 1933, i que acaba el dia 28 de febrer de 1934, comparant-les amb el règim d'admissió reglamentària.

JUBILEU

Grup I.—Hi podran entrar tots els odontòlegs, sense limitar-ne l'edat. (Hom n'exceptua únicament els companys majors de 60 anys, que no tindran dret a percebre'n subsidi fins i tant no faci un any que s'hi hagin inscrit).

Grup II.—Hi podran entrar els que no passin de 55 anys.

Grup III.—Hi podran entrar els que no passin de 50 anys.

Grup IV.—Hi podran entrar els que no passin de 45 anys.

I, no gens menys, cal comptar-hi el pagament de la meitat de les quotes d'entrada que hom n'assenyala.

RÈGIM REGLAMENTARI

Grup I.—Únicament s'hi podran acollir els companys menors de 45 anys.

Grup II.—Unicament s'hi podran acollir tots els companys fins als 45 anys.

Grup III.—Unicament s'hi podran acollir els companys fins als 40 anys.

Grup IV.—Unicament s'hi podran acollir els companys fins a 35 anys. (Per aquests 2 últims caldrà ésser-ne, a més, soci protector).

Caldrà pagar íntegres les quotes d'entrada que hom n'assenyala.

(Art. 35 del Reglament).

DRETS I DEURES DELS INSCRITS

DRETS

a) Invalidesa

Inscrits al grup I.—Tot associat que quedi impedit tindrà

el dret a percebre'n mensualment la quantitat de	100 ptes.
<i>Grup II.</i> —Id., íd.	150 "
<i>Grup III.</i> —Id., íd.	200 "
<i>Grup IV.</i> —Id., íd.	250 "

b) Vida

Inscrits al grup I.—Els beneficiaris del soci difunt tindran

dret a percebre'n per una sola vegada	5.000 ptes.
<i>Grup II.</i> —Id., íd.	10.000 "
<i>Grup III.</i> —Id., íd.	15.000 "
<i>Grup IV.</i> —Id., íd.	20.000 "

en el cas que l'associat hagi disposat el pagament immediat del total als beneficiaris.

Quan quedi determinada la forma de pensió (escollint-la l'associat entre les que hom n'assenyala a continuació) o bé sigui el Consell qui la en triï, per no haver-ne deixat el soci mort la designació feta, hom classificarà les pensions en la següent forma:

Grups I i II.—15.000 pessetes d'una vegada, o bé 150 pessetes mensuals durant 10 anys.

Grups I, II, i III.—30.000 pessetes d'una vegada, o bé 300 pessetes durant 10 anys, o 192 pessetes durant 20 anys.

Grups I, II, III, i IV.—50.000 pessetes d'una vegada, o bé 500 pessetes durant 10 anys, o 320 pessetes durant 20 anys.

DEURES

UNA QUOTA D'ENTRADA.—El de pagar-ne una quota d'entrada per una sola vegada segons la següent escala:

Fins als 25 anys	0'00 ptes.
De 26 a 30	5'00 "
De 31 a 35	20'00 "
De 36 a 40	50'00 "
De 41 a 45	80'00 "
De 46 a 50	125'00 "
De 51 a 55	200'00 "
De 56 a 60	300'00 "

Més de 60: discrecional.

UNA QUOTA DE GARANTIA.—El de pagar-ne una quota de garantia, per una sola vegada i reintegrable:

a) *Invalidesa*

Grup I.—5 pessetes.

Grup II.—10 íd.

Grup III.—15 íd.

Grup IV.—20 íd.

b) *Vida*

Grup I.—25 pessetes.

Grup II.—50 íd.

Grup III.—75 íd.

Grup IV.—100 íd.

Per al pagament de les quotes d'entrada i garantia, concedeix el Consell de la Previsió varis terminis mensuals, sense que mai aquests puguin excedir de deu.

UNA QUOTA MENSUAL DE DERRAMA.—El de pagar-ne una quota de derrama en la proporció següent:

a) *Invalidesa*

Grup I.—0'10 ptes. per mutualista impedit. Si els que hi ha inscrits arriben a 1.000.

La quantitat que hi correspongui per prorratèig entre tots. Si els que hi ha inscrits passen de 1.000.

Grup II.—En el primer cas 0'15 ptes., i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorratèig entre tots.

Grup III.—En el primer cas ptes. 0'20, i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorratèig entre tots.

Grup IV.—En el primer cas, ptes. 0'25, i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorratèig entre tots.

b) Vida

Grup I.—5 ptes. per mutualista que es mori. Si els que hi ha inscrits arriben a 1.000.

La quantitat a prorrategi que hi correspongui. Si passen de 1.000.

Grup II.—En el primer cas, ptes. 10, i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorrategi entre tots.

Grup III.—En el primer cas, ptes. 15, i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorrategi entre tots.

Grup IV.—En el primer cas, ptes. 20, i en el segon la quantitat que hi correspongui per prorrategi entre tots.

En el cas d'ésser de diferents grups hom pagarà tantes quotes derrames, com grups a què hom pertanyi.

Els associats de la Previsió Mèdica que hagin complert amb llurs deures, figurant inscrits en un o varis grups durant 35 anys, i comptin amb 65 d'edat, tindran dret a ésser eximits totalment de pagament de quotes derrames.

Barcelona, novembre de 1933.

(Circular enviada el 30 de novembre 1933).

* * *

EL JUBILEU ATORGAT ACABA EL DIA 28 DE FEBRER DE 1934

Odontòlegs, acolliu-vos-hi!!

El dia 28 del que som acaba el termini concedit per ingressar amb "jubileu" a la Previsió Mèdica Nacional.

Fins a aquesta data hi podran entrar:

Grup I.—D'Invalidesa i Vida, tots els companys *sense limitar-ne l'edat*.

Grups I i II.—D'Invalidesa i Vida, els menors de 56 anys.

Grups I, II i III.—D'Invalidesa i Vida, els menors de 51 anys.

Grups I, II, III i IV.—D'Invalidesa i Vida, els menors de 46 anys.

Després d'aquesta data, per ingressar-hi, hom haurà de comptar menys de 45, 45, 40 i 35 anys, pels grups I, II, III i IV, respectivament.

I, no gens menys, d'entrar-hi amb "jubileu", cal comptar amb el pagament de la meitat de les quotes d'entrada que hom n'assenyala, i encara, el de poder pagar aquesta i les quotes de garantia, en terminis mensuals, sense que mai aquests puguin excedir de deu.

Per tant, hom us prega, que us fixeiu bé, que, si ara us hi inscriviu, no adquiriu per aquest fet cap compromís en ferm; si més endavant no us interessa, podeu donar-vos-en de baixa en qualsevol moment, i hom us en tornarà el dipòsit reintegrable de garantia. ¿Què hi podeu haver perdut? Que us hagueu després d'unes poques pessetes... En canvi, ¿què passarà, si ara no us hi acolliu, i després ho desitgeu, i no hi hagi cap mitjà legal d'admetre-hi, perquè ho impedeixi l'edat o qualsevol altra circumstància?

A manera d'orientació, i segons dades de la mateixa Previsió Mèdica, aproximadament l'ingrés als 4 grups pressuposa com a màxim, un mes amb un altre, una despesa mensual de cinquanta i tantes pessetes; als tres primers grups, d'una trentena de pessetes i escaig; aquestes despeses disminueixen proporcionalment segons els grups a què hom s'aculli.

La Junta de Govern del Col·legi, us recorda novament la data de 28 de febrer, en la qual quedarà closa definitivament l'admissió d'associats a la Previsió Mèdica Nacional, amb "jubileu". Amb interès us recomana que estudeu els avantatges que hom n'assenyala —entre altres, la possibilitat d'entrar-hi tots els companys, al 1.^r grup, sense limitar-ne l'edat—; que d'interessar-vos, no espereu a l'últim moment per inscriure-us-hi; i us prega vulgueu donar —entre els companys— la màxima publicitat a aquest full, a fi que no n'hi hagi cap que en pugui allegar ignorància.—Visqueu molts anys.—Febrer de 1934.—Per la Junta de Govern: JOSEP M.ª FERRER I VALLS, *President*; JOSEP ALCARAZ, *Secretari*.

(Circular enviada el 2 de febrer 1934).

CONCURS-OPOSICIO PER A LA PROVISIO D'UNA PLAÇA D'ODONTOLEG DE LA CASA DE MATERNITAT DE BARCELONA

El "Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya" publica, amb data 16 del mes que som, la següent nota:

Patronat d'Assistència social de les Cases de Caritat i Maternitat i Exposits i de Protecció de Menors de Barcelona

Per acord d'aquest Patronat és anunciat concurs-oposició per a la provisió d'una plaça d'odontòleg per a atencions adscrites als serveis sanitaris del Patronat d'Assistència social de les Cases de Caritat i

Maternitat i Expòsits i de Protecció de Menors de Barcelona, dotada amb l'assignació de 3.000 pessetes anyals, amb subjecció a les bases que estan de manifest a la Secretaria d'aquest Patronat, a la disposició dels senyors concursants, tots els dies feiners, de deu a una del matí. Les sollicituds, acompanyades dels mèrits, s'hauran de presentar a l'esmentada Secretaria. El termini per a llur presentació finirà el dia 30 del corrent mes.—Barcelona, 15 de gener de 1934.—*El Secretari*, LLUÍS NOGUERA”.

CÒPIA DE LES BASES PER A TREURE A CONCURS-OPOSICIÓ LA PLAÇA D'ODONTÒLEG PER A ATENCIONS ADSCRITES ALS SERVEIS SANITARIS DEL PATRONAT D'ASSISTÈNCIA SOCIAL DE LES CASES DE CARITAT I MATERNITAT I EXPÒSITS I DE PROTECCIÓ DE MENORS DE BARCELONA.

“El Tribunal designat per a entendre en tot allò que es refereix a l'esmentat concurs-oposició, està constituït en la següent forma: President, Dr. Antoni Peyri i Rocamora, representant del Patronat; Vocals: el representant de la Facultat de Medicina de la Universitat de Barcelona, Dr. Joan Casadesús; el representant de l'Acadèmia de Medicina, Dr. Lluís Suñé i Medan; el representant del Col·legi d'Odontòlegs, doctor Josep M.ª Ferrer i Valls; i Secretari, el representant del Cos Mèdic dels establiments dependents de l'alludit Patronat, Dr. Josep Alcaraz.

Dit Tribunal està facultat per a organitzar els exercicis d'oposició en el nombre i forma que estimi convenient.

Dita plaça serà retribuïda amb la quantitat de 3.000 ptes. anyals.

L'exercici del càrrec d'Odontòleg esmentat, serà incompatible amb el de Director o Cap d'altres serveis públics d'Odontologia.

El càrrec d'Odontòleg reportarà els següents deures: 1. Labor de profilaxi i campanya sanitària. 2. Inspecció periòdica dels interns en els establiments dependents d'aquest Patronat. 3. Consulta, en dies alterns, a una hora fixa del matí, per al tractament del personal i interns en dits establiments d'assistència social. 4. Confecció d'arxiu i estadística.—Barcelona, 15 de gener de 1934. *El vocal-Metge*, DR. A. PEYRÍ”.

Nota.—Aquest concurs anulla l'anterior que hom havia convocat sols per a Metges-Odontòlegs; quedant, per tant, accessible la referida plaça a tots els companys.

(Circular enviada el 20 de febrer 1934).

ASSEGURANÇA COL·LECTIVA DEL PERSONAL ASSALARIAT

Havent formulat alguns companys el prec de poder-hi assegurar llur dependència, preguem als qui ho desitgin que s'adrecin a Secretaria, i hom els en donarà les instruccions.

CANVIS DE DOMICILI

Areny-Plandolit i Gassó, don F. Xavier: de carrer del Carme, núm. 14, pral., a Claris, 15, 1.º, 1.ª; telèfon 15535.

Huguet i Gabin, don Josep: de Passeig de Gràcia, 73, a Rambla de Catalunya, 105, 1.º, 1.ª; telèfon 73054.

Havent de procedir aviat a editar una nova llista de col·legiats, hom prega a tots els companys, l'adreça, cognoms, telèfon, etc., dels quals per qualsevol circumstància no figuri exacta en les llistes de Secretaria, vulguin enviar-hi l'adjunt butlletí a la major brevetat:

(Nom de l'Odontòleg)

Adreça

localitat telèfon

Consultori (Cal declarar-hi els despatxos, localitats, dies i hores de consulta).

..... d de 1934

(Signatura de l'Odontòleg).

OFERTES I DEMANDES

Metge, establert a la barriada de la Sagrada Família, ofereix en bones condicions, despatx a company Odontòleg. Raó a Secretaria, o telefonar al núm. 24207, demanant pel Dr. Prats.

Odontòleg, ofereix gabinet a company, pel matí. Ben situat i bones condicions. Raó a Secretaria.

En venda: Torn de gabinet Ritter, blanc, de ballesta, corrent continu, 150 volts; tauleta auxiliar de peu amb vitrina blanca; tauleta de cartela amb calaixos i braç niquelats. Reflector niquelat; escupidera Clark, blanca. Quadre elèctric per a c. c., 150 volts. Raigs Ultravioleta

Electro-Dental, commutatiu de dos y mig HP. Polidora elèctrica de taller "Velox" per c. c. 150 volts, tres velocitats. Esterilitzador elèctric de 26 per 12 cms. Tot en molt bon funcionament i apte per a gabinet principal o accessori. Preu total, 3.150 pessetes. Núm. 758.

En venda: Silló, marca Schneider, últim model; reflector; tauleta Reiniger, últim model. Tot en molt bon estat. Núm. 761.

S'ofereix mecànic, molt bones referències i modestes pretensions. Número 762.

En venda: Clínica Dental, ben situada, de molts anys establerta i amb bona clientela. Bones condicions. Núm. 763.

En venda: Clínica Dental, situada al Passeig de Gràcia, molta clientela. Bones condicions. Núm. 764.

En venda el material de 2 gabinets dentals compost de 2 sillons "Biber"; 2 torns de gabinet, de corrent altern, "Ritter" de ballesta amb braç flexible; 2 escupidors doble cubeta "Corona"; 2 quadres elèctrics, l'un amb aire, cauteri i endoscòpia i l'altre amb cauteri i endoscòpia solament; 2 tauletes amb braç de paret; 2 atuells d'apòsits i 2 aparells per a vasos "Lily". Junt o per separat. J. Pericot, Rambla de Catalunya, 36, 1^a, 2^a. Telèfon 20214.

COMPRES MANCOMUNADES

Oferim anestèsic "Scurcaine" de 2 c. c., a Ptes. 14 el cent; Vehí a Ptes. 11'90; Opos a Ptes. 13, i Castillo a Ptes. 13'20.

Tenim a Secretaria, les pinces, fòrceps, i altre instrumental a disposició dels senyors col·legiats que n'han demanat.

I, per últim, oferim Cera laminada, en rectangles i en discos a pessetes 12 i 8'75, respectivament.

DECLARACIO D'UTILITATS

Hom recorda als senyors col·legiats l'obligació que tenen de presentar a la Delegació d'Hisenda les declaracions d'Utilitats pels ingressos corresponents a l'exercici de 1933. Com altres anys, el Col·legi en cura la tramitació. Els companys que ho desitgin, poden sol·licitar-ho de la Secretaria. N'acaba el termini d'admissió el dia 20 de març pròxim.

CONDOL

Els nostres benvolguts amics, senyors Jesús Montolio i Antoni Torrent, passen per la dissort de la defunció de llurs respectives mares.

També, malauradament, els nostres bons companys senyors Miquel Spà i Joan Boyer, passen per la desgràcia de la pèrdua de llurs pare i muller, respectivament.

Reiterem a les famílies Boyer, Montolio, Torrent i Spà, el testimoni del nostre condol.

PROCESSAMENT D'UN INTRUS EN L'ODONTOLOGIA

El jutjat d'Instrucció nº 4 d'aquesta Capital, ha decretat, amb data 23 de febrer, el processament de VICENÇ VEA I BLANCO, intrús en l'Odontologia, i posseïdor d'un títol fals de dentista, obtingut amb la falsificació de les firmes i segells de la Presidència de la República de Nicaragua, llurs ministres i autoritats acadèmiques.

El jutjat ha cursat les ordres oportunes per a què aquell subjecte no pugui exercir la carrera, degut a l'esmentada falsificació, i al delictes d'usurpació de títols oficials, pel que igualment està processat.

El processament de VEA I BLANCO, ha estat decretat a instància d'aquest Col·legi.

HA ESTAT PRORROGAT EL TERMINI PER A L'INGRES DELS ODONTOLEGS EN LA PREVISIO MEDICA NACIONAL.

FINS A LA DATA, ELS COMPANYS DE CATALUNYA QUE S'HI HAN INSCRIT
PASSEN D'UN CENTENAR.

Del Secretari del Col·legi d'Odontòlegs de Madrid, hem rebut un telefonema, anunciant-nos la concessió d'una pròrroga per a l'ingrés dels Odontòlegs en la Previsió Mèdica Nacional. En donar aquestes quantilles a la impremta, en desconeixem l'abast, que depèn del què hi acordi el Ple de la Previsió que ha de reunir-se el dia 4 de març. Tanmateix, creiem, per notícies oficioses, que en quedarà tancat definitivament el termini d'admissió per tot el dia 31 de març.

Per tal que aquests dies que falten, puguin acabar de decidir els companys que, avui encara dubtosos dels beneficis que l'ingrés a la Previsió pot reportar-los, no s'hi han inscrit, preguem amb interès, que vulguin rellegir les circulars enviades per aquest Col·legi, o dirigir-se a

qualsevol dels companys que s'hi han inscrit. Només una vegada hom en conegui a bastament avantatges i inconvenients, cal decidir en cada cas particular d'ingressar-hi o no. El no ingressar-hi perquè hom en desconegui els detalls, pot ésser, el dia de demà, una equivocació deplorable.

A continuació donem la llista dels companys que s'hi han inscrit. Hom prega a tots els que hagin enviat al Col·legi llur sol·licitació d'ingrés a la Previsió —especialment als forans— i no figurin en l'adjunta llista, vulguin, per carta certificada, enviar-ne la nota a la Secretaria.

Al Col·legi, han començat les revisions mèdiques a què es refereix l'apartat 5^è de l'article 34 del Reglament de la Previsió. Han estat designats per fer-les els doctors Josep Alcaraz, Josep M.ª Ferrer i Valls, i Francesc Molleda i Arenas. Hom avisarà oportunament a cada company la data que li'n correspongui. Els companys forans de Lleida, Girona i Tarragona —per l'examen mèdic— deuen dirigir-se als Presidents de llurs respectives Comarcals. (Falten, en la llista adjunta, els companys de la Comarca de Girona que s'hi han inscrit).

Relació, per ordre d'inscripció:

Ricard Bach i Esteve, Josep Marín i Blanco, Raimond Llatas i Bufí, Raimond Llatas i Duran, Antoni Tuca i Alsina, Lluís Tuca i Alsina, Josep Freixas i Riba, Marià Hernández i Calderon, Josep Alòs i Isidro, Leandre Horta i Perelló, Amadeu Martorell i Vidales, Tomàs Plaza i Plaza, Alfred Duran i Gonzàlez, Pere Carreras i Ribó, Werner Wehrli i Knuchel, Santiago Bofill i Pascual, Josep-Maria Bartés i Marsal, senyora Maria del Pilar Folch i Solé, Lluís Coderque i Amorós, Gregori Alfonso i Espín, Pere Planas i Casanovas, Joan Fàjula i Soler, Arseni Comamala, Francesc de P. Viader i Codina, Antoni Montia i Caballer, Antoni Montia i Campmajó, Josep Cirach i Mateu, Josep Eckard i Borth, Pere Fergusson i Fínzón, Josep Sisquellas i Vila, Joan Forcada, Eduard Montaña i Pradera, Josep Peraire i Rodríguez, Leandre Santamaria, Lluís Villalba i Antolí, Abili Ferrer i Morer, Ferran Travieso i Nieva, Esteve Manuel Cardelús, Ricard Costa i Grande, D. Costa del Río, Pere Bover i Plana, Joan Masana i Bozzo, Josep Antoni Seguí i Cabruja, Joan Viader i Codina, Josep Oliveras i Escudé, Lluís Alonso de Olarte, Enric Twose i Fontanet, Marià Padró i Rauret, Antoni Sirera i Jané, Josep Boronat i Dalmau, Joan Vidal i Prats, Enric Fous i Casademont, Enric Pous i Carbonell, Lluís Comella i Flavià, Andreu Ros, Lleonard Ros, Josep Monroset i Guillén, Adolf Gaisser, Josep-Maria L. Alonso i Garcia, Josep Vilar i Sancho, Jesús Montolio i Marzo, Josep Passols

i Planiol, Josep Aparicio i Arenillas, Joan Nin, Srta. Júlia Torres i Iglesias, Juli Morà i Abad, Cels Saumell i Seguí, Lluís Rodríguez i Mena, Bartomeu Fons i Cubilles, Manuel A. Santamaria, Amadeu Calpe i Hernández, Juli Villarrubia i Muñoz, Pere Mogareda, Jaume Calpe i Hernández, Josep Meifren i Roig, Guillem Montoya i Villacorta, Natali Gallo i Fernández, Francesc X. Areny, Eugeni Font i Robert, Vicenç Làzaro i Sebastian, Carles Bofill i Urpí, Lluís Renard i Perucho, Ramon Via i Dufresne, Joan Carol i Montfort, Manuel O. Jaime de Elias, E. Sala Quirch, Fulgenci Agustí i Aleu, Victorià Pérez i Franco.

NORMES REFERENTS A ANUNCIS

Primer: El Col·legi no es pronuncia en contra de l'anunci correcte i reglamentari, sempre i quan hom l'utilitzi com a mitjà de propaganda en la premsa, o en forma de simples targetes.

El Col·legi es pronuncia en contra de l'anunci, encara que correcte, per mitjà de la ràdio, o per repartiment de prospectes.

Serà permès l'anunci fet reglamentàriament durant el termini màxim de mig any, a tenor d'una vegada setmanal en tots els diaris, amb l'obligació de donar-ne compte a la Secretaria del Col·legi.

Segon: Considerant que tots els professionals acceptem en certs moments i tractant-se de clients de posició modesta, pagaments a terminis; ensems tenint en compte que n'hi ha molts que en llur domicili, a l'hora de consulta econòmica i en institucions de beneficència, dispensaris i consultes econòmiques, presten serveis a gent humil i construeixen pròtesis a terminis fàcils, el Col·legi no es pronuncia en contra d'aquesta forma de pagament, si bé no tolera, i a més declara immoral i no accepta com a correcte l'anunci o propaganda d'aquesta modalitat —ja que ningú no en té l'exclusiva, sinó que tots els professionals també hi treballen sempre—, molt menys fent-ho una Empresa o Entitat, la qual, per tal com hi dóna un caire comercial, perjudica i fa aquesta forma de treball antipàtica a tots els Col·legiats.

Tercer: Que no cap, per part dels senyors col·legiats, la prestació dels serveis professionals a Empreses comercials o particulars, no benèfiques, ni mutualitats, alienes a la carrera.

(Acords, per unanimitat, de la Junta General, 2 oct. 1933).

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

CONSTITUCIO DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

Per Decret del Govern de la Generalitat, del 14 de desembre de 1933 (publicat en el "Butlletí Oficial de la Generalitat", amb data 22 del mateix mes), hom declara vigent l'Estatut del Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya, que, en virtut de l'apartat R. del Decret del 21 de maig de 1933, referent a l'organització i règim de les professions sanitàries, passà a dependre del Govern de la Generalitat de Catalunya.

De conformitat amb allò que hom diu en el primer dels esmentats Decrets i en el seu article 34, hom procedí, amb data 24 de febrer de 1934, a l'elecció dels companys que hagin d'ocupar els càrrecs de President i Secretari del Col·legi.

A aquest efecte, i per la data esmentada, fou convocada Junta general. La votació, entre forans —que enviaren llur papereta— i assistents que hi prengueren part, fou bastant nodrida. Hom en constituí la mesa d'edat, que quedà integrada pels senyors Gregori Alfonso, com a President, i Joan Beltran i Codina, com a Secretari.

Efectuat l'escrutini, en fou el resultat:

President: Dr. Joan Carol i Montfort.

Secretari: Dr. Josep Alcaraz i Espinet.

Amb data 24 de març, el President de l'extingit Col·legi, Dr. Josep M.ª Ferrer i Valls, donà possessió de llurs càrrecs als nous elegits, així com als vocals designats per les Junes Comarcals respectives, i que n'eren representants al Consell.

Seguidament hom celebrà la primera sessió del Consell en la que foren designats, de conformitat amb el què determina el paràgraf cinquè de l'article 36 de l'Estatut, els companys que hagin de ocupar els càrrecs de Vice-President, Vice-Secretari, Tresorer i Comptador.

Per unanimitat hi foren designats els següents col·legiats:

Vice-President: Sr. Manuel O. Jaime de Elias.

Tresorer: Sr. Josep Marin i Blanco.

Comptador: Sr. Pere Viaplana.

Vice-Secretari: Sr. Joan Beltran i Codina.

En aquesta mateixa sessió hom designà una Comissió amb l'encàrrec d'estudiar i confeccionar un projecte de Reglament; aquesta comissió quedà constituïda pels següents col·legiats: Sr. Vinyals, per la Junta Comarcal de Girona; Sr. Padró, per la de Lleida; Sr. Saumell, per la de Tarragona; Sr. Espona, per la de Barcelona-Comarca; Sr. Manzanera, per la de Barcelona-Ciutat, i senyors Carol i Alcaraz, President i Secretari, respectivament, del Col·legi.

La Junta del Consell queda, doncs, integrada pels següents col·legiats:

JUNTA DEL CONSELL

President: Sr. Joan Carol i Montfort.

Vice-President: Sr. Manuel O. Jaime de Elias.

Secretari: Sr. Josep Alcaraz i Espinet.

Vice-Secretari: Sr. Joan Beltran i Codina.

Tresorer: Sr. Josep Marin i Blanco.

Comptador: Sr. Pere Viaplana i Nicolau.

VOCALS PER LA COMARCAL DE BARCELONA-CIUTAT

Propietaris

Sr. Antoni Barril i Casot.

Sr. Carles Bofill i Urpí.

Sr. Lluís Comella i Flavià.

Sr. Josep M.ª Ferrer i Valls.

Sr. Raimond Llatas i Duran.

Sr. Lluís Manzanera i Adelantado.

Sr. Ramir Mateu i Cebrià.

Sr. Narcís Ordís i Pagès.

Sr. Antoni Valldaura i Paradell.

Sr. Joan Vidal i Prats.

Sr. Josep Vilà i Torrent.

Sr. Josep Vilar i Sancho.

Suplents

Sr. Josep Boronat i Dalmau.	Sr. Martí Planas i Felip.
Sr. Arseni Comamala i López de Delpan.	Sr. Josep Pericot i Garcia.
Sr. Adolf Gaisser i Grimm.	Sr. Josep Pérez i Porro.
Sr. Joan Lluís Masana i Bozzo.	Sr. Josep Pons i Cubilles.
Sr. Francesc Molleda i Arenas.	Sr. Andreu Ros del Castillo.
Sr. Joan Nin i Navarro.	Sr. Antoni Torrent Roig.
Sr. Josep Noguer i Molins.	Sr. Roman Via i Dufresne.
Sr. Enric Ordòñez i Mutis.	Sr. Juli Villarrubia i Muñoz.

VOCALS PER LA COMARCAL DE BARCELONA-PROVÍNCIA

Propietaris

Suplents

Sr. Antoni Montia i Campmajó.	Sr. Josep Huguet i Sabin.
Sr. Ildefons Espona i Puigserinanel.	Sr. Francesc de P. Barri i Casanova.
Sr. Lluís Tuca i Alsina.	Sr. Josep Matas i Guytó.

VOCALS PER LA COMARCAL DE GIRONA

Propietaris

Suplents

Sr. Lleó Audouard de Glaire.	Sr. Joaquim de Vinyals i de Font.
Sr. Lluís Vila i Sabater.	Sr. Juli Mateu i Matas.
Sr. Jaume Veray i Pellimonjo.	Sr. Martirià Siqués i Fiqueres.

VOCALS PER LA COMARCAL DE TARRAGONA

Propietaris

Suplents

Sr. Joaquim Algueró i Torné.	Sr. Emili Folch i Solé.
Sr. Cels Saumell i Seguí.	Sr. Amadeu Martorell i Vidales.

VOCALS PER LA COMARCAL DE LLEIDA

Propietaris

Sr. Marià Padró i Rauret.
Sr. Eduard Montaña i Pradera.

Suplents

Sr. Nicolau Martínez i Lage.
Sr. Francesc Montull i Rosell.

ESTATUT DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS
DE CATALUNYA

(Continuació)

TÍTOL V

DE LES CORRECCIONS DISCIPLINÀRIES

Art. 10. Quan un col·legiat no compleixi els deures que assenyala aquest Estatut o els que es derivin del Reglament interior del Col·legi o dels acords que adopti el Consell o quan falti als seus deures professionals, podran ésser-li imposades, les següents correccions disciplinàries:

- 1.ª Repte privat.
- 2.ª Advertència per ofici.
- 3.ª Repte davant la Junta de la Delegació intercomarcal i multa de 25 a 100 pessetes.
- 4.ª Repte públic, amb publicació íntegra de la sentència i multa de 101 a 500 pessetes.
- 5.ª Condemnació pública en totes les publicacions odontològiques de Catalunya i multa de 501 a 1.000 pessetes.
- 6.ª Suspensió de l'exercici de la professió en un termini màxim de sis mesos a la comarca.
- 7.ª Suspensió de l'exercici de la professió en un termini de més de sis mesos i menys d'un any a tot Catalunya.
- 8.ª Inhabilitació per espai de tres anys en l'exercici de la professió a tot Catalunya.

Aquestes sancions no han d'imposar-se per llur ordre, sinó per la gravetat de la falta.

La imposició de les dues primeres sancions és potestativa de la Junta de la Delegació intercomarcal, sense ulterior recurs, però amb l'obligació de cursar íntegre l'expedient, amb la corresponent resolució al Consell del Col·legi.

Des de la sanció tercera el col·legiat podrà recórrer en apel·lació, al Consell del Col·legi. Les sancions 6.ª, 7.ª i 8.ª sols podran ésser imposades per faltes molt greus o reincidències que causin un greu perjudici al company o a l'honor professional.

Les sancions no podran ésser imposades sense previ expedient ni sense haver escoltat l'interessat o la persona que ell delegui, a qui serà permès d'aportar totes les dades, proves i testimonis per a defensar-se. Els expedients seran tramitats d'acord amb unes ordinacions que dictarà el Consell del Col·legi.

De les sancions que imposi en única instància el Consell del Col·legi, solament cabrà apel·lació davant de la Direcció dels Serveis de Sanitat de Catalunya. En cas d'apel·lació els interessats hauran de preparar el recurs corresponent dintre del termini de quinze dies a comptar de la notificació de la resolució.

Art. 11. Per fer efectives les sancions pecuniàries que poden ésser imposades en virtut de l'article anterior, un cop siguin fermes, el Col·legi oficialarà als Jutjats corresponents perquè, per la via d'obligament, recaptin les quantitats objecte de la sanció, amb la imposició de les costes degudes. Les sancions que consisteixin en privació de l'exercici professional seran posades a coneixement de les Autoritats Sanitàries i governatives perquè, pels procediments a llur abast, les facin complir.

TÍTOL VI

DE LES NORMES DEONTOLÒGIQUES

Art. 12. El Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya redactarà unes normes deontològiques que seran obligatòries per a tots els odontòlegs col·legiats. El manquement a aquestes normes serà castigat amb les correccions disciplinàries previstes en aquest Estatut, previs els tràmits assenyalats per a aplicar-les.

TÍTOL VII

DEL REGISTRE DEL TÍTOL I AUTORITZACIONS

Art. 13. Hom considerarà títols suficients, per a exercir a Catalunya, els següents:

- a) Els de practicant anteriors a l'any 1877.
- b) Els de Cirurgia Dentista.
- c) Els d'Odontòleg.
- d) Els títols estrangers legalitzats.

No podran exercir funcions d'odontòleg tots els no llicenciats en medicina i cirurgia, si prèviament no han registrat el títol corresponent i simultàniament no formalitzen llur col·legiació.

A més de les condicions legals de validesa del títol professional, l'Odontòleg que vulgui exercir a Catalunya haurà d'acreditar les següents condicions per a poder registrar el seu títol al Col·legi:

a) No haver sofert cap sentència ferma de caràcter infamant dels Tribunals de Justícia.

b) No haver sofert cap sanció o condemna per faltes d'intrusisme o curanderisme, comeses després de la possessió del títol.

c) Acreditar que està inscrit en una entitat de previsió odontològica que estigui constituïda exclusivament per odontòlegs, llevat que li ho impedeixin causes estranyes a la seva voluntat.

Art. 14. El control regulador de l'exercici professional, el registre del títol corresponent i l'admissió del col·legiat, seran exercits per les Delegacions intercomarcals corresponents.

Complertes totes les obligacions establertes en l'article anterior, la Delegació corresponent del Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya procedirà al Registre del títol i a l'autorització de l'exercici de la professió sense dilació ni excusa i dins el termini màxim de quinze dies, a partir de la presentació, per l'interessat, de tots els documents.

La delegació donarà compte immediat del registre i de l'autorització al Consell del Col·legi, el qual trametrà alhora el duplicat de les dades corresponents per a la complimentació. En cas de dubte en les declaracions de l'interessat o de la legitimitat dels documents que presenti, suspèn timerà el registre i l'autorització, i en donarà compte al Consell del Col·legi perquè procedeixi a la recerca dels documents i comprovants que cregui convenients per a practicar els esbrinaments oportuns.

Art. 15. L'Odontòleg comprès en les condicions de l'art. 13, que exerceixi sense haver registrat el seu títol i formalitzat la seva col·legiació, serà denunciat pel Col·legi, el qual estarà facultat, en ús de la seva autoritat, per a penyorar l'infractor amb multes de 100 a 500 ptes., i, en cas de reincidència, posarà l'afer a coneixement de l'Autoritat judicial, com a constitutiu del delictes de desobediència a la seva autoritat.

Art. 16. El Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya obrirà un registre de

títols professionals, on s'anotaran totes les dades consignades en aquests documents oficials.

Per a ampliació de les dades del registre, el Col·legi establirà una fitxa individual on, a més de totes les dades necessàries per a resumir l'història del col·legiat i les seves característiques personals, hi haurà el retrat i la signatura autògrafa de l'interessat.

Aquest registre obrarà també a totes les Delegacions, i comprendrà les dades personals de tots els professionals residents a la demarcació.

Art. 17. Registrat el títol d'un col·legiat i establerta la seva fitxa personal, el Col·legi li lliurarà un carnet odontològic d'identitat, autoritzat amb les signatures del President i del Secretari del Consell del Col·legi. Hi constaran el nom i el domicili de l'interessat, el número d'ordre que li correspongui a la llista de col·legiats i la data de la col·legiació. Aquest carnet portarà la signatura i el retrat de l'interessat sobre dels quals serà marcat el segell del Col·legi. El carnet odontològic tindrà vigència durant cinc anys; passat aquest termini haurà d'ésser renovat amb els requisits que el Reglament interior del Col·legi indicarà. Els carnets tindran espais suficients per a anotar-hi els canvis de domicilis i residències.

Art. 18. Separadament del registre dels títols i de les fitxes complementàries, el Col·legi portarà un registre especial de la residència i del domicili on exerceixin els col·legiats i de tots aquells llocs on tinguin establert o practiquin un servei regular. Aquest registre serà revisat una vegada l'any com a mínim, per la qual cosa els col·legiats estan obligats a fer l'oportuna declaració en el temps i en la forma que determinarà el Reglament interior del Col·legi.

Quan un col·legiat canviï de domicili i quan s'estableixi o presti un servei regular en un altre domicili o residència, haurà de donar-ne compte al Col·legi en el termini de quinze dies. La falta de compliment d'aquest avís podrà ésser castigada pel Col·legi amb penyorament d'un valor igual a l'import tarifats pel registre de títols en aquell lloc, quan es tracti d'un canvi de domicili dintre la mateixa població, i del doble de la mateixa tarifa quan es tracti de traslladar-se o establir un servei regular en una altra població.

Art. 19. El Col·legi està facultat per a cobrar en concepte de drets de registre del títol una quantitat gradual en escala decreixent segons la importància demogràfica de la població on exerceixi el col·legiat. Aquesta escala serà detallada al Reglament interior del Col·legi.

Quan el col·legiat exerceixi o tingui un servei regular en més d'una població, pagarà els drets que corresponguin a la importància de cada

una d'elles. Sempre que es traslladi de residència, i en el moment de fer la inscripció al registre de domicilis, pagarà els drets que li corresponguin segons la població on vagi a exercir.

Art. 20. Les Delegacions Intercomarcals tindran a llur càrrec la revisió periòdica dels domicilis dels col·legiats i la tramitació dels documents necessaris per a la redacció de la fitxa i del carnet del col·legiat, dades que obraran als respectius arxius i de les quals lliuraran un duplicat al Col·legi, perquè pugui procedir a la tasca esmentada.

La tramitació i l'abonament de drets al Col·legi per trasllat des de diferents poblacions de Catalunya, els col·legiats podran fer-les al domicili social del Col·legi o al de la Delegació corresponent.

Art. 21. Les signatures del col·legiat que quedaran registrades a la fitxa en poder del Consell General i la que obrarà a les Delegacions Comarcals, podran ésser certificades pel consell del Col·legi i per les Delegacions Intercomarcals, els quals estaran autoritzats per a cobrar els drets de certificació que assenyalaran els respectius Reglaments.

TÍTOL VIII

RELACIONS AMB ELS ORGANISMES SIMILARS DE LA REPÚBLICA I DE L'ESTRANGER.

Art. 22. El Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya podrà nomenar un delegat per a representar-lo en tots els actes que conjuntament celebrin els organismes similars de la República i intervenir en les gestions, disposicions i acords d'aquells organismes que puguin tenir aplicació a Catalunya i no estiguin compresos en les facultats atribuïdes a la Generalitat en el traspàs dels serveis de Sanitat Interior.

Art. 23. El Col·legi lliurarà els certificats que, per trasllat de domicili, necessitin els col·legiats per a la seva inscripció en altres Col·legis d'Espanya, i reconeixerà i acceptarà els certificats que lliurin aquells Col·legis per a sortir efecte al de Catalunya.

Art. 24. El Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya procurarà de mantenir contacte i establir un nexa de relació amb altres organismes similars de l'estranger i els que depenguin de la Societat de les Nacions.

(Seguirà).

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

COL·LEGI OFICIAL D'ODONTOLEGS DE CATALUNYA

CONSTITUCIÓ DE LA DELEGACIÓ COMARCAL DE BARCELONA-CAPITAL

En Junta General, a la que foren convocats tots els companys amb residència i exercici a Barcelona, hom procedí a la constitució de la Delegació Comarcal de Barcelona-Capital, i a la designació dels companys que n'hagin d'ocupar els càrrecs de la Junta.

Aquesta tingué lloc el dia 22 de gener. Hom procedí a la constitució de la mesa d'edat, la qual quedà integrada pel Sr. Gregori Alfonso, com a President, i Dídac Costa del Río, com a Secretari. Prengueren part en la votació —i per l'ordre que segueix— els següents senyor: Vilà i Torrent; Mateu; Comamala; Falgueras; Gener; Beltran; Comella; Bofill, Santiago; Giral; Seguí; Boronat; Manzanera; Vidal i Prats; Díaz Bonet; Udaeta; Gadea; Vilaplana; Monroset; Peraire; Oliveras; Molleda; Planas; Nin; Pons i Cubilles; J. Sala i Parra; Marín; Asensio; Bofill, Carles; Isasi; Werlhi; Barril; Carol; Valldaura; Vilar i Sancho; Alcaraz; Alfonso i Costa del Río.

Efectuat l'escrutini, aquest donà el següent resultat:

President: Sr. Antoni Valldaura.

Secretari: Sr. Lluís Manzanera.

Vocals

Sr. Joan Carol i Montfort	Sr. Pere Viaplana i Nicolau
Sr. Joan Vidal i Prats	Sr. Josep Vilar i Sancho
Sr. Narcís Ordis i Pagès	Sr. Joan Beltran i Codina
Sr. Ramir Mateu i Cebrià	Sr. Josep Marín i Blanco
Sr. Raimond Llatas i Duran	Sr. Carles Bofill i Urpí
Sr. Josep Alcaraz i Espinet	Sr. Antoni Barril i Casot

D'acord amb el que disposa l'Art. 37 de l'Estatut, en la primera reunió celebrada per la Delegació Comarcal de Barcelona-Ciutat, hom

procedí a la designació dels companys que n'han d'ocupar els altres càrrecs de la Junta. Hi foren designats els següents senyors:

Vice-president: Sr. Ramir Mateu i Cebrià.

Vice-secretari: Sr. Raimond Llatas i Duran

Tresorer: Sr. Joan Beltran i Codina

Comptador: Sr. Josep Marín i Blanco.

CONSTITUCIÓ DE LA DELEGACIÓ COMARCAL BARCELONA-CIRCUMSCRIPCIÓ

Aquesta Junta celebrà sessió per tal de constituir-se, el dia 22 de gener. Hi foren designats per ocupar alguns càrrecs, companys, que comptaven amb menys de cinc anys d'exercici professional, ço que motivà, d'acord amb allò que disposa l'article 39 de l'Estatut vigent, i seguint normes de la Direcció dels Serveis Sanitaris de la Generalitat de Catalunya, que hom n'hagués de procedir novament a l'elecció, ço que es féu amb data 13 de febrer. Un cop efectuat l'escrutini, aquest donà el següent resultat:

President: Sr. Antoni Montia i Campmajó.

Secretari: Sr. Ildefons Espona i Puigserinanell.

Vocals: Sr. Lluís Tuca i Alsina.

Sr. Francesc Barri i Casanovas.

Sr. Manuel Gomis i Sentis.

CONSTITUCIÓ DE LA DELEGACIÓ COMARCAL DE GIRONA

En Junta General extraordinària, per tal de procedir a la constitució d'aquesta Delegació, celebrada el dia 4 de febrer, complimentant el que es preveu en els articles 36 i 37 de l'Estatut del Col·legi, hom procedí mitjançant sufragi directe entre tots els col·legiats inscrits a la demarcació, a l'elecció dels càrrecs de President, Secretari, i de tres vocals de la Junta de Govern, recaient dita elecció en els senyors següents:

President: Sr. Lleó Audouard de Glairé (de Girona).

Secretari: Sr. Jaume Veray i Pallimonjo (de Girona).

Vocals: Sr. Joaquim de Vinyals i de Font (de Girona).

Sr. Josep Callís i Sauri (de Santa Coloma de Farnés).

Sr. Lluís Vila i Sabater (de Figueres).

CONSTITUCIÓ DE LA DELEGACIÓ COMARCAL DE TARRAGONA

Els companys de Tarragona, es reuniren en Junta General, el dia 23 de gener, per tal de passar a constituir la Delegació Comarcal de Tarragona, i nomenar-ne la Junta.

Presidí l'acte el President de l'extingida Junta Provincial, senyor Leandre Santamaria.

Verificat l'escrutini, aquest donà el següent resultat:

President: Sr. Joaquim Algueró i Torné (de Tarragona).

Secretari: Sr. Emili Folch i Solé (de Tarragona).

Vocals: Sr. Cels Saumell i Seguí (de Valls).

Sr. Juli Mora i Abad (de Tortosa).

CONSTITUCIÓ DE LA JUNTA COMARCAL DE LLEIDA

Amb assistència dels senyors Marià Padró, Emili Reimat, Enric Twose, Lluís Alonso, Eduard Montaña, hom procedí, amb data 7 de febrer, a la constitució de la Delegació Comarcal de Lleida. Presidí la sessió el Sr. Padró, com a President de l'extingida Junta Provincial.

Els reunits, abans de procedir a la designació dels companys que hagin d'integrar la Junta de la Delegació, acordaren palesar llur protesta per la forma com ha quedat resolta l'organització odontològica dins la Catalunya autònoma, que no satisfà les aspiracions dels companys amb exercici a Lleida.

Seguidament hom procedí a l'elecció dels companys que han de constituir la Delegació. Per unanimitat hi foren designats els següents senyors:

President: Sr. Marian Padró i Rauret.

Secretari: Sr. Lluís Alonso i de Olarte (de Lleida).

Vocals: Sr. Emili Reimat i Mola (de Lleida).

Sr. Guillem Martínez i Lage (de Lleida).

ASSEGURANÇA COL·LECTIVA DEL PERSONAL ASSALARIAT

Ha estat ampliada novament la pòlissa que assegura el personal dependent dels Odontòlegs col·legiats; la totalitat dels salaris anuals que hi queden assegurats ascendeix a la suma de 214.729'00 pessetes.

Recordem als companys que desitgin assegurar-hi llur dependència, que s'adrecin a Secretaria, on hom els donarà les instruccions.

Havent formulat alguns companys el prec de poder assegurar els xòfers dependents dels odontòlegs, en una pòlissa col·lectiva, semblant a l'anterior, hom prega a tots els companys als qual pugui interessar, que vulguin adreçar-se a Secretaria.

CANVIS DE DOMICILI

Armengol i Fontbernà, D. Francesc: de Plaça de la Llibertat, 39, principal (Girona), a Progrés, 14, 1º (Girona).

Pedra i Matas, D. Amat: de Rambla de Catalunya, 5, pral., a Passeig de Gràcia, 73, 1.º

OFERTES I DEMANDES

Odontòleg, recentment graduat, s'ofereix a company, preferentment pel matí. Poques pretensions i bones referències. Raó, a Secretaria.

Odontòleg, ofereix gabinet a company, per la tarda. Ben situat i bones condicions. Raó, a Secretaria, núm. 765.

En venda: Polidora de taller "Velox", corrent continu 150 volts, 3 velocitats; Commutatriu per a Raigs X o Diatèrmia, per corrent continu 150 volts; Laminadora per a taller, junt o separat. Raó: Dr. Mateu Cebrià, Fontanella, 8. Telèf. 12144.

En venda: Torn, dues marxes; escupidera Clark, i altres accessoris propis per a Clínica. Raó: Sr. Pérez i Franco, Avinguda 14 d'abril, 372, principal, 2.ª

En venda: Silló, marca Schneider, últim model; reflector; tauleta Reiniger, últim model. Tot en molt bon estat. Núm. 761.

En venda: Dos sillons dentals, dos torns, rètol, lavabo i altres accessoris. Raó: telèfon 75944, de tres a sis.

DECLARACIONS D'UTILITATS

Hom posa en coneixement dels senyors col·legiats que han presentat les declaracions d'utilitats per mitjà del Col·legi, que poden passar a recollir-les a la Secretaria, degudament complimentades.

INGRES DELS ODONTOLEGS EN LA PREVISIÓ MÈDICA NACIONAL

El dia 30 d'abril, acabà el termini d'admissió de sol·licituds per a inscriure's a la Previsió Mèdica Nacional; en aquella data hom envià al Consell de la Previsió, nota dels companys de Catalunya que s'hi han acollit, i que, com ja avençàrem, passen d'un centenar.

Amb posterioritat hom n'ha cursat, ja complimentades, bon nombre d'instàncies; en falten alguns expedients, pendants la majoria de l'examen mèdic. Per tant, preguem als companys que no han sofert l'examen mèdic, per no haver pogut fer-ho en la data que foren convocats, que ho facin en els dies que novament hom els assenyali, a l'objecte de poder cursar els expedients com més aviat millor. Els companys forans de Lleida, Girona i Tarragona —per a l'examen mèdic—, deuen dirigir-se als Presidents de llurs respectives Comarcals.

Respecte els companys que havien sol·licitat de la Previsió Mèdica indulgència, en quan a llur admissió, en un grup superior, per no poder optar-hi per escassa diferència d'anys, àdhuc de mesos o dies, per carta que hem rebut —i que tenim a disposició dels interessats— la Previsió Mèdica ens manifesta que no hi cap transacció, i que ha d'aplicar-se —sense apartar-nos en el més mínim— allò que disposa el paràgraf segon de l'article 52 del Reglament.

Recordem als companys inscrits que es dirigeixen a la Secretaria del Col·legi en demanda del curs o tramitació de llurs instàncies, que la Previsió Mèdica cuidarà de notificar, directament, a cada interessat, la data de l'alta corresponent, o bé assenyalarà el compliment d'aquelles diligències que manquessin per a lliurar-la.

CONDOLS

El nostre apreciat secretari, Dr. Josep Alcaraz, passa per la dissort de la defunció del seu pare polític, senyor Pere Trill i Guardiola.

També, malauradament, ha mort, a Igualada, on residia, don Sebastià Ferrer i Valls, germà del nostre benvolgut ex-president, Dr. Josep M.ª Ferrer.

El nostre company, Josep Huguet i Gabín, ha vist morir la seva mare.

Reiterem a les famílies Alcaraz, Ferrer i Valls i Huguet, el testimoni del nostre condol.

ESTATUT DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTOLEGS DE CATALUNYA

(Continuació)

TÍTOL IX

DE LA DISTRIBUCIÓ, RECAPTACIÓ I CONTROL DELS ARBITRIS QUE HAN DE SATISFER ELS ODONTÒLEGS

Art. 25. Per tal de complir la funció de distribuir, recaptar i controlar els arbitris que han de satisfer els Odontòlegs, es constituirà a cada Delegació intercomarcal una Comissió gremial per nomenament automàtic entre els col·legiats que la integrin.

Una Junta gremial, composta per una representació proporcional al cens de cada Delegació, en nombre d'1 per cada 5 o fracció en Delegacions de censos inferiors a 50, i d'1 per cada 10 o fracció en els de censos superiors, tindrà cura de la distribució equitativa del contingent corresponent als Odontòlegs de Catalunya entre les Delegacions, així com també de la resolució en darrera instància de les impugnacions que facin les Delegacions, però amb l'aprovació del Consell del Col·legi.

En el Reglament general, i en els particulars de cada Delegació, s'assenyalaran els detalls de nomenament i funcionament de les Comissions i les Junes gremials del règim de la recaptació i el seu control.

TITOL X

FACULTATS GENERALS DEL COL·LEGI

Art. 26. Per a defensar l'estament dels Odontòlegs i el col·legiat en particular, de tot acte o actuació que pugui minvar el prestigi de l'Odontòleg, quan el causant sigui un particular, una Autoritat o una Corporació, el Col·legi i les Delegacions estaran facultats per a portar l'assumpte als Tribunals de justícia, en representació del pretèrit o vexat, sempre que es demostrï que l'assumpte és un afer exclusivament professional i ho cregui el Consell general.

Art. 27. El Col·legi i les Delegacions estaran facultats per a ordenar la supressió i intervenir en la modificació dels anuncis de serveis professionals, específics, gabinets de guarició, mutualitats i empreses on intervinguin els Odontòlegs, publicats, per qualsevol mitjà de publicitat, i per a imposar, si són desobeïts, multes de 5 a 100 ptes., que podran ésser elevades, en cas de reincidència, fins a 1.000 ptes.; d'aquestes multes caldrà donar compte al Jutjat, perquè aquest les faci efectives per via d'obligament.

TITOL XI

DELS COL·LEGIATS

Art. 28. Tots els professionals de l'Odontologia compresos a l'article 13, amb exercici a Catalunya, seran col·legiats amb caràcter obligatori, i el Col·legi o les Delegacions només podran denegar la col·legiació en els casos previstos en aquest Estatut.

La col·legiació serà voluntària per als odontòlegs que no exerceixin la professió i per als que pertanyin als organismes armats (Exèrcit i Marina de guerra) quan no exerceixin civilment.

Art. 29. Els Odontòlegs col·legiats tindran els drets següents:

- a) D'ésser defensats i emparats pel Col·legi en tots els casos en què demostrin haver estat vexats o desconeguts llurs drets professionals.
- b) De requerir la intervenció del Col·legi per mitjà de les Delegacions, per a dilucidar tots els litigis i les diferències amb altres col·legiats.
- c) D'acreditar llur personalitat mitjançant la cartera d'identitat que

serà reconeguda a tots els efectes legals com a tal document d'identitat.

d) De comprovar llur signatura pels fitxers oficials, mitjançant el pagament dels drets corresponents.

e) D'usar les insígnies i els altres distintius que el Col·legi creï per tal que els col·legiats puguin ostentar públicament i visiblement llur condició d'Odontòleg.

f) Tots els altres que li reconeixin aquests Estatuts i les altres disposicions vigents.

Art. 30. Els odontòlegs col·legiats hauran de complir els deures següents:

a) Pagar els drets de registre del títol, del carnet, del registre de domicilis, i els altres que es desprenen d'aquest Estatut i que s'especificaran detalladament en el Reglament interior del Col·legi i en els particulars de les Delegacions.

b) Pagar puntualment, en la respectiva Delegació Comarcal, la quota de la Delegació i la general; les quals quotes seran assenyalades, la primera pel reglament particular de cada Delegació, i la segona, per la Junta general.

c) Complir totes les disposicions compreses en aquest Estatut i el Reglament General i particular, per a llur aplicació, el Codi de deontologia i les normes i els acords del Consell del Col·legi i de les Juntes de les Delegacions.

d) Contribuir amb llur comportament a llurs informes al millor compliment dels fins del Col·legi.

e) Acceptar la taxació d'honoraris, en cas de litigi, que hagi fet al Col·legi a petició de part.

f) Acceptar les tarifes mínimes acordades pel Col·legi perquè no siguin rebaixades.

g) Sotmetre a la prèvia aprovació de les Juntes de les Delegacions el text dels anuncis, plaques, circulars i tota mena de publicitat que el col·legiat vulgui publicar o fer distribuir per a donar a conèixer les seves activitats professionals, llevat que s'ajustin a les normes ja establertes pel Col·legi.

Art. 31. El col·legiat que no compleixi els deures que aquest Estatut li imposa, serà sancionat amb la correcció disciplinària que, segons la importància del manament, li correspongui d'entre les previstes en aquest Estatut.

Art. 32. Els Odontòlegs col·legiats, hauran de satisfer, dintre el termini que el Consell assenyali, les quotes ordinàries o extraordinàries que

els corresponguin. Si no ho fan, obtindran per a fer-ho, una pròrroga de dos mesos, i si passat aquest termini no han efectuat encara el pagament, els serà aplicada, prèvia notificació, una multa que consistirà en el doble de la quantitat que deguin, més les despeses que hagin pogut ocasionar. Aquesta multa només serà apellable en cas d'atur forçós evident, davant del Consell del Col·legi, el qual està autoritzat per a fer-la efectiva per via d'obligament, per mitjà de l'autorització judicial o per a fer-se càrrec de l'apellació i condonar les quotes.

Art. 33. Podrà ésser anul·lada la col·legiació i deixat sense efecte el registre del títol, amb la consegüent prohibició temporal de l'exercici de la professió, únicament en els casos previstos en aquest Estatut en tractar de les correccions disciplinàries i quan, amb posterioritat a la inscripció, el col·legiat sigui condemnat en ferm pels Tribunals de Justícia amb una pena que porti anexa la inhabilitació per a l'exercici de la professió.

TITOL XII

GOVERN I ADMINISTRACIÓ DEL COL·LEGI

Art. 34. El Govern i administració del Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya anirà a càrrec del Consell, el qual representarà de dret i de fet tots els odontòlegs col·legiats de les comarques catalanes. Estarà autoritzat per a adoptar tots els acords que cregui necessaris per a assegurar el compliment d'aquest Estatut.

Art. 35. Les Junes de les Delegacions intercomarcals representaran els odontòlegs amb exercici en llur demarcació i tindran a llur càrrec el govern i l'administració de la Delegació corresponent amb les limitacions assenyalades en aquest Estatut.

Art. 36. El Consell del Col·legi estarà format per un President, un Secretari i els Vocals representants de les Delegacions comarcals a raó d'un per cada deu o fracció de deu inscrits a cada demarcació. Entre els Vocals que corresponguin a cada Delegació, figurarà per dret propi el President de cada Junta i els altres Vocals seran elegits per sufragi universal directe d'acord amb la forma d'elecció que serà detallada al Reglament interior del Col·legi.

(Per a assegurar la representació de les Delegacions Comarcals al Consell General, seran nomenats tants Vocals suplents com Vocals efec-

tius corresponguin a cada Delegació, perquè puguin substituir-los en casos d'absència o malaltia).

Els qui hagin d'ocupar els càrrecs de President i Secretari del Consell seran elegits per sufragi universal directe entre tots els col·legiats de Catalunya i en la forma que el Reglament interior determinarà.

Els càrrecs duraran quatre anys i seran renovats per meitat cada dos. El reglament determinarà els ocupants, el càrrec dels quals ha de cessar a les primeres renovacions.

El Consell elegirà d'entre els seus components els qui hagin d'ocupar els càrrecs de Vice-president, Vice-secretari, Tresorer i Comptador, i els altres que consideri necessaris per al bon exercici de la seva comesa.

Els càrrecs del Consell seran reelegibles una sola vegada.

Art. 37. Les Juntes de les Delegacions intercomarcals estaran formades per un President, un Secretari i un nombre de Vocals proporcionat al de col·legiats inscrits a la demarcació, a raó d'1 per cada 10 o fracció a les Delegacions de menys de 25, i 1 per cada 15 o fracció a les Delegacions que en passin.

Els càrrecs de Tresorer i Comptador i els de Vice-president i Vice-secretari, que podran ésser nomenats per a assegurar la continuïtat d'acció de les Juntes, seran designats pels membres elegits de la Junta. El President i el Secretari seran elegits directament. Els qui hagin d'ocupar els altres càrrecs ho seran pels elements de la Junta en constituir-se.

Art. 38. El Consell i les Juntes de les Delegacions estan facultats per a cobrir, amb caràcter interí, fins a la primera elecció, les vacants que es produeixin, sempre que aquestes no excedeixin de la tercera part de llurs components.

Art. 39. Per a ésser elegible per al càrrec de President del Consell o de les Juntes de les Delegacions, els candidats hauran de comptar amb més de deu anys d'exercici professional a Catalunya, en el primer cas, i a la Intercomarcal respectiva, en el segon. Per als altres càrrecs del Consell i de les Juntes de les Delegacions comarcals, l'antiguitat haurà d'ésser únicament de cinc anys.

(Seguirà.)

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

INGRÈS A LA PREVISIO NACIONAL

Comencem a rebre a la Secretaria els oficis d'admissió a la Previsió Mèdica, dels companys que ho tenen sol·licitat.

Hi han estat admesos fins a la data, don Lleó Audouard de Glaire, i don Lluís Audouard i Vela, de Girona; don Josep Callís i Sauri, de Santa Coloma de Farnés, i don Joan Fajula i Soler, d'Olot.

El Consell de la Previsió, té estudiats ja, una bona part dels expedients i sol·licituds dels Companys de Barcelona Capital i Circumscripció; sabem oficiosament que hi han estat admesos els companys que tenen els trenta primers números de la relació que hi enviàrem, pendents avui, únicament, dels corresponents oficis de comunicació.

Aquestes, malgrat el que dèiem en el Butlletí anterior, els trametrà la Previsió per mitjà del Col·legi, i per Secretaria ho comunicarem tot seguit als interessats.

Quant als altres expedients i sol·licituds, creiem que no han de tardar molts dies en resoldre-les, per quant hom ens ha demanat dades de companys que hi tenen número superior al 50.

Recordem que, malgrat haver-ne transcorregut el termini d'admissió "amb jubileu", o sigui amb els beneficis que hom hi atorgava, a tothora hom pot sol·licitar-hi l'ingrés amb les limitacions que hi assenyala el Reglament quant a grups i edat. Qui en desitgi saber detalls, vegi l'extracte del Reglament que publicàvem en el Butlletí corresponent al n.º 6 d'ARXIU D'ODONTOLOGIA. Ho diem, doncs, una vegada més, contestant a les consultes d'alguns companys, els quals, d'interessar-los, poden dirigir-se a la Secretaria, on hom els en facilitarà tots els detalls.

ASSEGURANÇA COL·LECTIVA DEL PERSONAL ASSALARIAT

Ha estat ampliada la pòlissa que assegura el personal dependent dels Odontòlegs. El total dels salaris anuals que hi queden assegurats, amb data 1 d'agost, ascendeix a la suma de 228.339 pessetes.

Hom ha convingut amb l'entitat asseguradora, renovar la pòlissa a partir del dia 1 de gener de 1935, i estendre-la en el successiu per anys naturals: per tant, les fraccions que en corresponen als senyors col·legiats, ho seran també per anualitats senceres. Amb aquesta fi, doncs, preguem als senyors col·legiats que desitgin assegurar-hi llur dependència, i no ho hagin fet encara, no esperin al darrer moment, i

s'adrecin a la Secretaria abans de l'esmentada data, per tal d'ésser inclosos en la nova pòlissa.

Recordem, amb molt d'interès als companys que hi tenen personal assegurat, l'obligació de donar compte immediat a la Secretaria de qualsevol canvi de personal i de remuneració d'aquest, a l'objecte de tenir-ne la pòlissa sempre al dia.

Per últim, insistim sobre un altre extrem; alguns companys han formulat el prec de poder assegurar els xòfers dependents dels odontòlegs en una pòlissa colectiva, semblant a l'anterior. Hom prega a tots els companys als quals pugui interessar, que vulguin adreçar-se a Secretaria.

HOMENATGE AL DR. AGUILAR

Amb posterioritat a la Circular que adjuntàvem al Butlletí anterior, el Col·legi ha rebut de la Comissió organitzadora de l'homenatge al doctor Aguilar, la següent nota, que publiquem íntegra:

"COMISIÓN HOMENAJE A D. FLORESTÁN AGUILAR.—Estimado compañero: El reciente ingreso de don Florestán Aguilar en la Academia Nacional de Medicina, ha restituído al primer plano de la actualidad social y científica la eximia figura del infatigable trabajador que constituye admirable y no interrumpida vida de laboriosidad, de dinamismo y de amor a la profesión odontológica.

Estas virtudes, que al servicio de clara inteligencia y de hasta ha poco, privilegiada salud, caracterizan la actuación del Dr. Aguilar, han sido las que en el transcurso de los años, con ejemplar perseverancia fueron creando la odontología española; es decir, ennobleciendo, asentando en cimientos de ciencia y de moral, y dando rango de profesión libre y digna a aquel menguado oficio que el Dr. Aguilar conociera en sus años mozos y que supo hábilmente rescatar de torpes e indoctas manos.

Huelga hacer siquiera el resumen de su obra social y científica harto conocida, y no es aventurado decir que sin Aguilar la nueva Escuela de Odontología de la Ciudad Universitaria no sería, hoy, una halagüeña realidad; pero aun así, sin el éxito de ninguno de los múltiples empeños que acometería en su labor cotidiana durante largos años, la vida del Dr. Aguilar merecería siempre el homenaje de gratitud de los profesionales españoles, ya que para dedicarla por entero a ello, como colectividad, supo prescindir hasta de esos elementales egoísmos que a todos los hombres aíslan temporalmente en su vida íntima.

Esta Comisión que ha recibido el honroso encargo de organizar el homenaje, ha tenido la satisfacción de recibir para el mismo donativos de prestigiosos colegas extranjeros y la entusiasta adhesión de la Federación Dental Internacional, y tiene la certidumbre de que a él se

han de adherir con fervor los profesionales españoles, entre los cuales tenemos el honor de contar a usted.

Reciba por anticipado el agradecimiento y atento saludo de la Comisión Organizadora.—Santiago Ruiz; Juan Mañes; José Fernández; Angel Vázquez; Tomás Blanco; Rafael Torroba; Braulio García; Juan Dancausa; Eduardo Ruíz.

Nota.—En principio se ha acordado la colocación de una placa mural, con el busto del Dr. Aguilar, en una Sala de la Nueva Escuela de Odontología de la Ciudad Universitaria; de cuya placa se enviará a los donantes una reproducción reducida en bronce.

La cantidad mínima acordada como donativo es de 25 pesetas.

Donativos y adhesión deben enviarse a la mayor brevedad al Colegio respectivo”.

CANVIS DE DOMICILI

Falgueras i Falgueras, don Francesc: de Via Laietana 45, a Passeig de Gràcia 33, pral. 1^a.

Montía i Caballer, D. Antoni: de Pelai 30, 1°, a Pl. Urquinaona 3, pral.

Noguer i Molins, don Josep: de Casp 12, entresol, a Avinguda 14 d'Abril, 379, 1°.

Hom prega als senyors col·legiats de comunicar a la Secretaria del Col·legi, els canvis de domicili, així com l'adreça, cognoms i telèfon, etc., d'aquells, que, per qualsevol circumstància, no figuri exacta en les llistes de Secretaria.

OFERTES I DEMANDES

Odontòleg, recentment graduat, s'ofereix a company, preferentment pel matí. Poques pretensions i bones referències. Raó a Secretaria.

S'ofereix senyoreta de nacionalitat alemanya, coneixent alemany, francès i espanyol, per a ajudar odontòleg a gabinet o laboratori. Molta pràctica i bones referències. Raó a Secretaria.

S'ofereix mecànic-dentista, bones referències. N.º 793.

S'ofereix mecànic-dentista, disset anys de pràctica, bones referències. Número 794.

Ocasíó per a company que vulgui establir-se. Es traspasa clínica dental en bones condicions, lloguer molt econòmic. N.º 793.

Odontòleg col·legiat, donaria lliçons de francès. N.º 797.

DECLARACIONS D'UTILITATS

Hom posa en coneixement dels senyors col·legiats que han presentat les declaracions d'utilitats per mitjà del Col·legi, que poden passar a recollir-les a la Secretaria, degudament complimentades.

Hom prega als companys darrerament inscrits al Col·legi que no

hagin retirat els carnets de col·legiat, vulguin passar per la Secretaria a recollir-los.

* * *

Pròxima la data de procedir al repartiment de la contribució per a l'exercici 1935, hom recorda als companys recentment graduats que per poder acollir-se als beneficis d'aquest, cal ésser alta en la contribució abans del dia 3 d'octubre; del contrari corren el risc d'haver de tributar per la quota fixa durant tot l'any 1935, a més de les penyores consegüents si per la Inspecció hom els troba en descobert.

* * *

Ostentaren la representació del Col·legi en el darrer Congrés organitzat per la "Société Française d'Ortopédie Dento-Faciale", celebrat recentment a Tolosa de Llenguadoc, els senyors Manuel Cobarsi, Josep-Maria Ferrer i Valls, Raimond Llatas i Duran, i Joan Vidal i Prats.

* * *

Es troben greument malalts els companys, senyor Adolf Damians i Vila, i Abili Ferrer i Morer. Els desitgem un franc i complet restabliment.

ESTATUT DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

(Conclusió)

Art. 40. El President vetllarà pel compliment de les prescripcions d'aquest Estatut i dels Reglaments interiors, i estarà autoritzat per a providenciar els assumptes urgents, amb l'obligació de donar-ne compte a la primera reunió que celebri el Consell general.

El President tractarà directament amb les Autoritats governatives, judicials i sanitàries, i els trametrà nota dels acords del Consell general i de les reclamacions de tots els Odontòlegs que hom li dirigeixi i que hagin estat acceptades pel Consell.

El President del Consell serà la persona que representarà el Col·legi en tots els actes en què aquest actuï com a autoritat i en ús de les atribucions assenyalades en l'article vuitè.

En casos expressos i per a cada cas, el President estarà facultat per a delegar la seva representació.

Els casos de dubte o d'interpretació d'aquest Estatut seran resolts pel President.

El càrrec de President, quan no hi concorrin circumstàncies d'evident impossibilitat física, és d'acceptació obligada i mai no podrà ésser renunciat; sols en podrà ésser renunciada la reelecció.

Art. 41. El Secretari portarà la documentació d'actes, llibres i acords que siguin necessaris i es dedueixin de les deliberacions del

Consell i de les Ordres de la presidència, i de les disposicions vigents.

Art. 42. Les Delegacions intercomarcals celebraran Junta general ordinària una vegada l'any en l'època que establirà el respectiu Reglament.

Les Junes generals de les Delegacions intercomarcals s'ocuparan dels extrems següents: a) aprovació de comptes i pressupost de la Delegació; b) discussió de l'actuació de la Junta de la Delegació durant l'exercici; c) proposicions, precís o preguntes que la Delegació vulgui elevar a la resolució del Consell.

La Junta general de les Delegacions comarcals també podrà ocupar-se de la presentació i l'estudi de memòries, comunicacions i tota mena de treballs d'ordre científic.

Les Delegacions comarcals celebraran Junta general extraordinària per assumptes determinats o urgents, quan ho determini el Consell, ho acordi la Junta de la Delegació o ho sollicitin la vintena part dels col·legiats inscrits a la demarcació. Les Junes generals extraordinàries únicament podran ocupar-se dels assumptes per als quals hagin estat convocades.

Els acords de les Junes generals de la Delegació se sotmetran a l'aprovació del Consell, el qual tindrà el caràcter i obrarà en funcions d'Assemblea general permanent del Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya.

TITOL XIII

RÈGIM ECONÒMIC

Art. 43. Els cabals generals del Col·legi es constituïran amb els ingressos següents:

- a) Els drets d'inscripció de títol, carnets, insígnies, etc.
- b) Les quotes col·legials.
- c) Els drets de certificació de signatures.
- d) El tant per 100 que correspongui al Col·legi pel concepte de taxació d'honoraris.
- e) Els donatius, llegats i subvencions que li concedeixin els particulars o entitats.

Art. 44. Els cabals particulars de les Delegacions comarcals es constituïran amb els ingressos següents:

- a) La quota que pagaran els col·legiats compresos a la respectiva demarcació per al sosteniment de la Delegació, i que haurà d'ésser suficient per a atendre les obligacions que li estan assignades.
- b) Els drets de certificació de signatures.
- c) Els donatius, llegats i subvencions que rebin de particulars i entitats amb destinació expressa a la Delegació.

Art. 45. El Consell i les Junes de les Delegacions tancaran l'exercici econòmic cada fi d'any natural, i formularan un resum del moviment de caixa i un balanç general que serà posat a coneixement de tots els col·legiats.

Art. 46. Es autoritzat plenament el Consell, i, per delegació d'aquest, les Junes de les Delegacions comarcals, perquè sempre que ho cregui necessari pugui establir, en qualsevulla entitat bancària, comptes corrents en efectiu i amb garantia de valors, així com constituir i cancel·lar dipòsits, adquirir immobles, etc., etc., en nom del Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya, que, per a aquests efectes, estarà representat, conjuntament pels senyors President, Comptador i Tresorer.

TITOL XIV

DEL REGLAMENT DEL COL·LEGI

Art. 47. Per al compliment dels fins expressats en aquest Estatut, el Consell del Col·legi redactarà, en el termini de tres mesos, un Reglament de règim interior, que serà sotmès a l'aprovació del Conseller de Sanitat i Assistència Social.

Una vegada aprovat aquest Reglament, les Delegacions comarcals en redactaran un per al seu règim interior, que sotmetran a l'aprovació del Consell general del Col·legi.

TITOL XV

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Art. 48. En un termini de trenta dies després de la promulgació d'aquest Estatut, mitjançant plebiscit entre els col·legiats inscrits, les Junes dels actuals Col·legis provincials es convertiran en Delegacions del Col·legi d'Odontòlegs de Catalunya. Les seccions de col·legiats que no hi vulguin pertànyer, o les comarques que vulguin desglossar-se'n, hauran d'expressar-ho a la Delegació que vulguin formar o a la que vulguin agregar-se.

Els béns dels actuals Col·legis seran liquidats. Les Junes de Govern, constituïdes en Comissions liquidadores, procediran a la liquidació dels actuals béns dels Col·legis, al qual objecte practicaran un inventari de tots els béns mobles i immobles, i procediran al prorratgeig de l'actiu entre tots els col·legiats de llur demarcació, per tal d'establir el coeficient que correspon a cada inscrit. En constituir-se les Delegacions intercomarcals, les Comissions liquidadores lliuraran a la Junta de cada Delegació, com a capital inicial, una quantitat igual a la suma de tots els coeficients dels col·legiats que formin la Delegació, un cop rectificada segons disposa el paràgraf primer d'aquest article.

BUTLLETÍ DEL COL·LEGI OFICIAL D'ODONTÒLEGS DE CATALUNYA

MODIFICACIO DE L'ARTICLE 13 DE L'ESTATUT

Essent-ne gran la importància, reproduïm a continuació, l'Ordre modificant l'article 13 de l'Estatut del Col·legi.

ORDRE

Vista la instància presentada pel Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya demanant sigui modificat l'art. 13 dels Estatuts de l'esmentat Col·legi:

Vist l'informe favorable a dita petició, emès pel Cap Tècnic del Departament d'Assistència Social i Sanitària;

En ús de les facultats que m'han estat conferides,

He resolt:

Art. 1º Modificar l'art. 13 dels Estatuts del Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya, declarat vigent per Decret de 14 de desembre del 1933.

Art. 2º L'esmentat art. 13 dels Estatuts del Col·legi Oficial d'Odontòlegs de Catalunya, queda redactat de la següent manera:

"Art. 13. Hom considerarà títols suficients per a exercir a Catalunya, els següents:

- a) Els de Practicant anteriors a l'any 1877.
- b) Els de Cirurgià dentista.
- c) Els d'Odontòleg.
- d) Els títols estrangers legalitzats.
- e) Els metges acollits fins a la data a la R. O. del 28 d'abril del 1925.

A més de les condicions legals de validesa del títol professional, l'Odontòleg que vulgui exercir a Catalunya, haurà d'acreditar les següents condicions per a poder registrar el seu títol al Col·legi.

- a) No haver sofert cap sentència ferma de caràcter infamant dels tribunals de Justícia.

b) No haver sofert cap sanció o condemna per faltes d'intrusisme o curanderisme, comeses després de la possessió del títol.

c) Acreditar que està inscrit en una entitat de previsió odontològica constituïda exclusivament per professionals sanitaris, llevat que li ho impideixin causes estranyes a la seva voluntat.—Barcelona, 8 de novembre del 1934.—*El President accidental designat per l'Autoritat governativa de la IV Divisió*.—FRANCISCO JIMÉNEZ ARENAS”.

APROVACIO DEL REGLAMENT DEL COL·LEGI

El Butlletí Oficial de la Generalitat, de 14 de novembre últim, publica amb data 10 del propi mes, l'Ordre, declarant vigent el Reglament pel règim interior del Col·legi. Anex a l'esmentat Ordre hom hi publica íntegre el Reglament.

Hom en fa una impressió que repartirem entre tots els senyors col·legiats de Catalunya.

SECCIO OFICIAL

EXTRACTE DE LES SESSIONS

Sessió de la Junta del Consell, celebrada el dissabte, dia 17 de novembre del 1934. Es reuneix la Junta del Consell a les vint-i-dues hores i trenta minuts, en sessió de segona convocatòria i amb assistència dels Consellers senyors Alcaraz, Barril, Beltran, Bofill (Carles), Carol, Comella, Manzanera, Marín, Montia i Caballé, O. Jaime, Padró, Viaplana, Vila i Sabater, i Vilà i Torrent.

La presideix el Dr. Joan Carol, i hi actua de Secretari el doctor Josep Alcaraz. N'han excusat llur absència els senyors: Ferrer i Valls, Llatas, Mateu, Valldaura, Algueró, i Saumell.

Oberta la sessió hom llegeix i aprova l'acta de la sessió anterior.

A l'objecte de posar en coneixement dels companys del Consell l'actuació del Comitè Permanent, hom en llegeix tot seguit les actes fins a la penúltima sessió. El Sr. President, dóna compte a continuació de l'actuació del Comitè i en particuar sobre els extrems següents:

Relacions del Col·legi amb el Consell de Col·legis Espanyols.—N'exposa el Dr. Carol els antecedents, derivats de la publicació de l'Estatut actual del Col·legi, promulgat per la Generalitat, que deixà extingit

el Col·legi de la Segona Regió. Exposa que l'actual Col·legi, es féu càrrec de l'actiu i passiu del Col·legi de la Segona Regió, i, entre les partides del passiu, d'un crèdit del Consell, per tres mil pessetes, i així ho manifestà tot seguit el Consell. Llegeix el Sr. Secretari la correspondència que hom hi canvià, de la que es desprèn la insistència per part del Consell en dirigir-se al Col·legi, en fer-ho sempre a nom de l'extingit, de la 2.ª Regió. Fa esment de les lletres d'aquest Col·legi, d'11 de maig i 26 de juny, en les quals interessàvem el nomenament d'una Comissió, que estudiés les possibles relacions entre el Consell de Col·legis Espanyols, i aquest Col·legi, així com la contestació del Consell, data 20 de juliol, a les anteriors cartes del Col·legi, de no poder donar curs a cap petició, "sense saldar el que hom devia al Consell". També explica el requeriment de pagament que ens en fou fet pel Consell, malgrat que el Col·legi, espontàniament s'oferís a pagar el deute que hi tenia el Col·legi de la 2.ª Regió. Per últim, dóna compte d'haver fet pagament al Consell de l'esmentada quantitat de 3.000 pessetes amb data 30 de setembre últim, sense que fins a la data el Consell de Col·legis Espanyols, ens hagi contestat els extrems que interessàvem.

Després d'escoltar les manifestacions del Dr. Carol sobre aquest extrem, la Junta del Consell, acorda per unanimitat aprovar la gestió del Comitè Permanent, i a proposta del Sr. Comella atorgar un vot de gràcies al Sr. President per la seva actuació.

El Sr. Padró demana que hom publiqui al Butlletí tota la correspondència cursada sobre el particular, per tal com creu que ha d'ésser d'interès de tots els col·legiats l'estar-ne assabentats.

Hom acorda deixar-ho a judici del Sr. President, per a què aquest hi obri com estimi oportú i segons les circumstàncies.

Modificació de l'article 13 dels Estatuts i aprovació del Reglament del Col·legi. Dóna compte, així mateix, el Dr. Carol, de les múltiples dificultats que ha trobat el Comitè Permanent, la Comissió nomenada, i el Col·legi, per tal d'obtenir la modificació de l'article 13 dels Estatuts, i l'aprovació del Reglament. Detalla les nombroses visites a les Autoritats Sanitàries de la Generalitat de Catalunya, i l'oposició manifesta en rectificar l'article 13, tan discutit. Exposa les dificultats de la Comissió nomenada en la Junta General, celebrada el dia 23 de març últim, per a tractar d'aquest afer, i la impossibilitat de poder assistir-hi el Dr. Estadella, en la data que ens fou convocada l'entrevista amb el grup anomenat dels estomatòlegs —per premura de

temps— malgrat que dit senyor es desplaçà en dues altres ocasions expressament a Barcelona per tal d'assistir-hi. Celebrada aquella reunió, davant la negativa del Col·legi en transigir, fins i tant no fós promulgada la Llei de Bases de la Sanitat de Catalunya. Idèntiques dificultats hom trobà per l'aprovació del Reglament del Col·legi, aprovat per aquest, en Junta General celebrada el dia 7 de juliol.

Per últim manifestà el Dr. Carol que, amb ocasió de prendre possessió el Dr. Ferret del càrrec de Cap dels Serveis Sanitaris de la Generalitat, el Col·legi hi insistí novament, i per això en nom de la Junta i conjuntament amb el Vice-president, Dr. Manuel O. Jaime, i el Secretari Dr. Josep Alcaraz, visità mantes vegades al Dr. Ferret; per últim visitaren també l'actual President de la Generalitat a l'objecte de recabar-ne la modificació esmentada i l'aprovació del Reglament, les quals coses hom obtingué de manera definitiva per Ordre de vuit i deu de novembre, respectivament (Butlletí del dia 14).

La Junta del Consell, després de les manifestacions del Sr. President, acordà per unanimitat dirigir-se al Sr. President de la Generalitat i al Dr. Ferret, palesant-los haver vist amb satisfacció la modificació acordada a l'article 13, d'acord amb la petició del Col·legi, i l'aprovació del Reglament.

Ressenya a continuació el Dr. Carol la intervenció del Comitè Permanent en el Concurs per a la provisió d'una plaça d'Odontòleg, adscrit als Serveis Mèdics de la Comissaria d'Ordre Públic de la Generalitat, per motiu de què hom en féu la convocatòria, sense formar part del Tribunal qualificador cap Odontòleg.

Malgrat la instància que el Col·legi dirigí al Sr. Conseller de Governació, demanant primer la rectificació de la convocatòria, i la que novament dirigí, una vegada adjudicada la plaça, damanant l'anul·lació del Concurs, el Col·legi no hi fou atès.

Darrerament, per una disposició de 14 d'octubre, hom declara sense sou i empleu, l'Odontòleg, així com les altres places que hi foren cobertes.

Dóna compte, així mateix, el Sr. President, d'haver ingressat a la Previsió Mèdica Nacional, prop d'un centenar de companys, la llista dels quals és a la Secretaria a la disposició dels interessats.

També manifesta que ha augmentat notablement el nombre de companys que tenen assegurats els mecànics en la pòlissa colectiva del Col·legi; ascendeix a la xifra de 228.339 pessetes el total dels salaris que hi queden assegurats.

A continuació, el Tresorer Sr. Marín, dona compte de l'estat de Caixa del Col·legi, i en llegeix el següent balanç:

N'importa el Dèbit: Ptes. 9.920'90; El Crèdit: 7.281'50; N'hi resten: 2.639'40; Situació del Capital. En poder del Sr. Tresorer: 2.639'40. En la Banca Arnús: 1.025. Total del Capital Líquid: 3.664'40 ptes.

Organització de les Comarcals: El Sr. President invita els representants d'aquestes, que activin la confecció del Reglament, per al règim interior de cada una d'elles, a l'objecte de què aquestes puguin ja actuar amb vida pròpia. Respecte a la liquidació de l'actiu i passiu de les extingides "Juntres provincials", propugna pel nomenament d'una Comissió, per cada Comarcal, la que d'acord amb el senyor Tresorer, portés a cap l'esmentada liquidació.

Els Srs. Padró, i Vila i Sabater, representants de les Juntres Comarcals de Lleida i Girona, hi donen llur conformitat. La Junta acorda invitar les Juntres Comarcals que designin un representant per a què es posi en contacte amb el Sr. Tresorer, a l'objecte de resoldre els extrems alludits.

Subscripció pro-odontòlegs damnificats d'Oviedo. El Sr. President dona compte d'haver rebut una carta del Col·legi de Càdiz, propugnant l'apertura d'una subscripció, pro-odontòlegs damnificats amb ocasió dels successos d'Oviedo. El Dr. Manzanera se'n manifesta partidari. El Sr. Vila i Sabater creu que les Comarcals, per llur compte, haurien d'obrir-ne una de filial i donar-li la màxima publicitat entre els associats. La Junta acorda obrir-hi una subscripció. Hom discuteix a continuació si el Col·legi deu d'encapçalar-la amb alguna quantitat. Hi formula algunes objeccions, atenent l'estat econòmic del Col·legi, el Sr. Padró. Després de canviar-hi breus impressions, hom acorda que el Consell l'encapçali amb dues-centes cinquanta pessetes, i dirigir-se a les Comarcals pregant-les que a la vegada vulguin obrir en la respectiva Delegació una subscripció, pro-odontòlegs damnificats d'Oviedo.

Homenatge al Dr. Aguilar. El Sr. President dona compte —i les llegeix el Sr. Secretari— de les comunicacions rebudes al Col·legi, amb ocasió de l'homenatge al mestre Dr. Aguilar, si bé les esmentades comunicacions han estat dirigides a l'extingit Col·legi de la 2ª Regió. El Sr. Marín proposa que amb ocasió de l'homenatge al Dr. Aguilar, assisteixi en representació del Col·legi, als actes que tinguin lloc a Madrid, el Sr. President. Després d'àmplia discussió hom acorda, obrir una subscripció pro-homenatge Dr. Aguilar, i autoritzar el Comitè Permanent del Consell, perquè obri com estimi oportú, quant a la

proposta del Sr. Marín i altres extrems que poguessin presentar-s'hi.

Per últim, el Sr. President dóna compte de la mort dels companys Srs. Cirach i Mulet, Damians i Vila i Ferrer i Morer. Hom acorda fer constar en acta el condol per la pèrdua dels companys Srs. Cirach, Damians i Ferrer, i palesar-ne el condol a les respectives famílies.

ASSEGURANÇA COL·LECTIVA DEL PERSONAL ASSALARIAT

La pòlissa, que hom n'ha subscrit, assegura fins a la data el personal dependent dels odontòlegs col·legiats següents: Srs. Agustí (Olot), Alcaraz; Alfonso; Aparicio; Boada; Busoms; Bac-Esteve; Duran (D. Pere); Forcada; Huguet (Igualada); Gendrau (Berga); Lidgi; Manzanera; Margalef; Mateu (D. Ramir); Meifren i Roig; Monells; Montia i Caballé; Montia i Campmajó, Morà (Tortosa); Montaña (Pobla de Segur); Nin; Oliveras; Olivé i Badosa; Peraire; Perucho; Pons (D. Bartomeu); P. Pujol; Renard; Ros (D. Andreu); Ros (D. Lleonard); Rosas (donya Clara); Saumell (Valls); Samsó; Siquelles (Reus); Tell (S. Felíu de Guíxols); Valldaura; Via; Vila i Sabater (Figueres); i Werlhi.

Recordem amb molt d'interès als companys, que hi tenen personal assegurat, de donar compte immediat a la Secretaria de qualsevol canvi de personal i de remuneració d'aquest, a l'objecte de tenir-ne la pòlissa sempre al dia.

PREVISIO MEDICA NACIONAL

Llista dels senyors col·legiats admesos en data 1° d'octubre del 1934, en la Previsió Mèdica Nacional, segons oficis que hom n'ha rebut a la Secretaria, amb data 12 de novembre.

N.º d'admissió	Soci	N.º d'admissió	Soci
15.258	Sr. Joan Nin i Navarro.	15.267	Sr. Leandre Horta.
15.259	" Jesús Montolio.	15.268	" Natali Gallo.
15.260	" Josep Monroset.	15.269	" Abili Ferrer i Morer.
15.261	" Josep Meifren.	15.270	" M. ^a Pilar Folch.
15.263	" Joan Ll. Masana.	15.271	" Josep Feixas.
15.264	" Josep Marín i Blanco.	15.272	" Alfred Duran.
15.265	" R. Llatas i Bufí.	15.273	" Josep Eckard.
15.266	" Adolf Gaisser.	15.274	" Ricard Costa.

N.º d'admissió	Soci	N.º d'admissió	Soci
15.276	Sr. Dídac Costa.	15.296	Sr. Lluís Tuca i Alsina.
15.277	" Arseni Comamala.	15.297	" Ferran Travieso.
15.278	" J. Cirach i Mateu.	15.298	" Josep Seguí.
15.279	" Pere Bover i Plana.	15.299	" E. Sala i Quirch.
15.280	" Josep Boronat.	15.300	" Andreu Ros.
15.281	" Santiago Bofill P.	15.301	" Pere Planas.
15.282	" Ricard Bach.	15.302	" E. Pous Casademont.
15.283	" Josep M. ^a Bartés.	15.303	" E. Pous i Carbonell.
15.284	" Josep Aparicio.	15.304	" Bartomeu Pons.
15.285	" Francesc J. Areny.	15.305	" V. Pérez i Franco.
15.286	" Gregori Alfonso.	15.306	" Josep Passols.
15.287	" Manuel Santamaria.	15.307	" Josep Oliveras.
15.288	" W. Wehrli i Knuchel.	15.308	" Josep Peraire.
15.289	" Josep Vilar i Sancho.	15.275	" Ll. Comella.
15.290	" Lluís Villalba.	15.309	" Joan Carol i Montfort
15.291	" Juli Villarrubia.	15.313	" Josep M. ^a L. Alonso.
15.292	" Joan Vidal i Prats.	15.312	" Antoni Tuca i Alsina.
15.293	" Francesc de P. Viader.	15.310	" Pere Carreras i Ribó.
15.294	" R. Via Dufresne.	15.262	" Ramir Mateu i Cebrià
15.295	" Antoni Valldaura.	15.311	" Lluís Renard.

(En falta una segona llista)

Hom prega als senyors interessats, vulguin molestar-se en passar per la Secretaria del Col·legi, a l'objecte de retirar-ne llurs oficis d'admissió i de signar-ne els duplicats.

REPARTIMENT DE LA CONTRIBUCIO PER A L'EXERCICI 1935

Acta del sorteig per a la designació dels senyors col·legiats, que conjuntament amb els designats per la comissió de tributació i impostos han de constituir la junta gremial per al repartiment de la contribució per a l'exercici de 1935.

En la ciutat de Barcelona, essent les dinou hores, trenta-nou minuts, del dia cinc de novembre del mil nou cents trenta-quatre, sota la presència del Dr. Carol, president del Col·legi, i actuant de Secretari, el

que n'és de titular Dr. Alcaraz, hom procedeix a efectuar el sorteig, prèviament anunciat en la premsa, a l'objecte d'elegir els companys que conjuntament amb els designats per la Comissió de Tributació i Impostos han de constituir la Junta Gremial. Hi assisteixen els col·legiats, senyors Isasi; Marín; Montia i Caballer; O. Jaime; Peraire; i Sala i Quirch.

Oberta la sessió, el senyor President dóna compte dels senyors que per haver format part de les Juntes Gremials en exercicis anteriors, no poden ésser designats per a l'actual (anex a l'acta).

Seguidament hom procedeix a col·locar les boles que porten els números del col·legiat, i pels grups prèviament establerts, en el bombo, començant primer per les d'aquells companys que hi tenien classificada quota superior a la fixa en l'exercici anterior. El Sr. President invita els senyors col·legiats a examinar i controlar les boles dels companys que hi figuren per aquest concepte, dret al que renuncien els senyors presents i així ho manifesten.

També invita el Sr. President els companys presents a treure'n les boles pertinents, dret al que també renuncien, i que deleguen en el senyor Secretari.

Aquest n'extreu successivament —després d'haver donat un nombre prudencial de voltes al bombo—, dues boles. Hom en canta la primera, corresponent al núm. 89, que resulta ésser el Sr. Muntaner. En correspon la segona al núm. 171, que resulta ésser el Sr. Pous i Casademont.

Hom repeteix idèntica operació per a les altres classes de quòtes; hi resulten elegits els números que corresponen als senyors següents: Quòtes baixes: núm. 1, Sr. Joan Carol, i núm. 221, Srta. Júlia Torres. Quòtes fixes: núm. 223, Sr. Samsó; i núm. 146, Sr. Montolio.

El Sr. President hi declara nomenats, en mèrits del sorteig anterior, els senyors esmentats.

Seguidament, demana el Sr. President, si algun company vol manifestar-se sobre l'acte, o ha de formular alguna petició que s'hi relacioni. Hom no n'hi formula cap, i el Sr. President aixeca la sessió.

Ja constituïda la Junta Gremial, aquesta, durant la primera quinzena de desembre, ha confeccionat el repartiment de la contribució, per a l'exercici 1935. La quantitat total repartida enguany, ha estat la de 109.541'24 pessetes per Barcelona-capital i pobles agregats, en la proporció següent: Barcelona Capital: 88.943'50; Gremi de Gràcia: 11.676'05; ídem de Sans: 4.153'69; ídem de Sant Martí: 2.272'00; ídem de Sant Gervasi: 568'00; ídem de Sarrià: 792'00; i ídem de Sant Andreu: 1.136'00; total: 109.541'24 pessetes.

Han signat l'acta de la Junta de Greuges, en nom del Col·legi, els companys senyors: Arseni Comamala i Martí Planas.

CANVIS DE DOMICILI

Audouard i Vela, D. Lluís, GIRONA: de Plaça de Camps, 19, principal, a Ciutadans, 8.

Martínez i Crespo, D. Francesc, BARCELONA: de Muntaner, 233, a Rambla de Catalunya, 122, 2º, 2ª.

Nin i Navarro, D. Joan, BARCELONA: De Fontanella, 8, a Ronda de Sant Pere, 35.

Ollé i Claramunt, D.ª Maria del Carme, BARCELONA: de Pelfort, 26 (Vallvidrera), a Balmes, 56, pral.

ALTES DE COL·LEGIATS DES DE LA PUBLICACIO DE L'ULTIMA LLISTA

Capital:

Coderque i Amorós, D. Lluís, Laietana, 4, 1º.

Duran i Elias, D. Joan, Carme, 70, pral.

Bambús i Vivó, D. Carles, Clot, 59, baixos.

Làzaro i Sebastian, D. Vicenç, Rosselló, 205.

Mainou i Xiró, D. Joan, Corts, 629 bis, 2º, 2ª.

Riera i Reguer, D. Joan, Casp, 12, entl.

Rodríguez i Besalú, D. Joan M., Aragó, 279, pral.

Schütte i Fietschk, D. Eric, Casp, 30.

Valdivia i Manrique, D. Armand, Plaça Universitat, 6.

Villaert i Villaert, D. Lluís, Corts, 523, 1º, 1ª.

Granollers

Vilardebó i Sevilla, D. Artur, Sant Roc, 10.

Terrassa

Brichs i Brichs, D. Lluís, Nord, 12.

Planas i Casanovas, D. Pere, F. Galan, 19, 1º.

Lleida

Sirera i Jené, D. Antoni, Plaça Constitució, 34, pral.

BAIXES

Capital

Damians i Vila, D. Adolf (per defunció).

Ferrer i Morer, D. Abili (per defunció).

OFERTES I DEMANDES

Odontòleg, recentment graduat, s'ofereix a company, preferentment pel matí. Poques pretensions i bones referències. Raó a Secretaria.

S'ofereix mecànic-dentista, bones referències. N.º 793.

S'ofereix mecànic-dentista, disset anys de pràctica, bones referències. N.º 794.

Urgeix, per traslladar-se a fora, vendre clínica dental en bones condicions, lloguer molt econòmic. També en vendria per separat l'instrumental. Raó, n.º 795.

Odontòleg col·legiat donaria lliçons de francès. N.º 797.

Senyora sudamericana, molts anys a Alemanya, dominant alemany, espanyol, anglès, francès i suec, regentaria despatx de professional o en seria ajudanta. Perfecta mecanògrafa i oficinista. N.º 798.

DECLARACIONS D'UTILITATS

Hom recorda als senyors col·legiats l'obligació que tenen de presentar a la Delegació d'Hisenda les declaracions d'utilitats pels ingressos corresponents a l'exercici 1934. Com altres anys, el Col·legi en cura la tramitació. Els companys que ho desitgin, poden sol·licitar-ho de la Secretaria.

ÍNDIX DEL VOLUM II

TREBALLS ORIGINALS

	Pàgs.
El acero inoxidable en Ortodoncia (D. Costa del Río)	135
Examen bioquímico de la saliva i dels càlculs salivals (Dr. Octavià Pons)	73
Exodoncia de dos ullals inferiors inclosos (R. Llatas)	1
Higiene i profilaxi dental infantil (D. Ignasi F. Rey)	53
Prótesis en desdentados completos (J. Aparicio)	7
Registre radiogràfic del perfil facial òseo-cutani i aplicacions clíniques (Dr. J. Carol)	39
Tractament i curació dels abscessos i fístules d'origen dentari. (Dr. Marín Blanco)	105

TREBALLS REPRODUÏTS

Corones de porcellana armada segons els mètodes del formigó armat. (Drs. Gonon i Lakermance)	142
Malaltia de Paget i els seus efectes sobre els ossos maxil·lars i llurs dents. (Dr. Lewis Fox)	80
Nova nomenclatura dental.	125
Recerques experimentals sobre anestèsia del nervi dentari inferior. (Dr. E. Ginestet)	23
Succedanis del cautxú en Odontologia. (Dr. Eduard J. Piola)	110 i 155

VIDA CORPORATIVA

Acadèmia Odontològica de Catalunya

Sessió de l'1 de desembre 1933. (Corones-funda de porcellana. Aprofitament de pedres de rebaixar). R. Llatas	26
--	----

	Pàgs.
Sessió del 27 de març. (Moderns aparells d'Ortodòncia). D. Costa del Río	67
Sessió del 3 d'abril. (Corones de porcellana). Dr. L. Lorient	91
Sessió del 23 de maig. (Electrocirurgia de la boca, amb demostracions sobre pacient). Dr. Carol	90
Sessió del 5 de juny. (Impressions del Congrés d'Ortopèdia Dento-Facial a Tolosa). R. Llatas i D. Costa del Río	92
Sessió del 6 de novembre. (Reimplantacions dentals). R. Llatas .	174

Cercle Odontològic de Catalunya

Sessió del 7 de desembre 1933. (Pròtesi en desdentats complets). J. Aparicio Arenillas	30
Sessió inaugural del 28 de gener de 1934. (Construcció i col·locació d'un aparell d'ancoratges). F. Ramon i Amat	30
Sessió del 22 de maig. (Aplicacions de la diatèrmia i electrocirurgia en clínica estomatològica). Dr. J. Carol	69
Sessió del 24 de maig. (Anestèsia en les intervencions del maxil·lar inferior). Dr. Mateu Cebrià.	99

NOTICIES

Col·legi Oficial d'Odontòlegs de la 10 ^a Regió	32
Col·legi Oficial d'Odontòlegs de la 9 ^a Regió	131
Concurs a l'Institut Mèdic València	130
Curset d'Ortodòncia	102
Curset d'Estomatologia a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.	128
El Dr. P. Trobo	101
Homenatge al Dr. Aguilar	131
Millora	178
Noces	187
Nou llicenciat	134
Nova revista	127
Oposicions a una plaça d'Odontòleg a la Casa de Maternitat	107 i 130

Servei Municipal d'Ortodòncia a la ciutat de Buenos Aires	70
Viatge d'estudis	186

Congressos

A. R. P. A. Internacional	133
Acadèmia de Medicina de Barcelona	103
II Assemblea d'Odontòlegs de Llengua Catalana	71
VIII Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana	70 i 102
I Congrés Internacional d'Electro-ràdio-biologia	71
VIII Congrés Franc�s d'Estomatologia	71 i 131
XXI Congrés Estomatol�gic Italià	132
Congrés Odontològic Belga	133
II Congrés Internacional d'Estomatologia	133
V Congrés Nacional Argent� de Medicina	181

NECROLOGIQUES

D. Miguel Espí	32
Dr. Oscar Solbrig	72
D. Bernardino Landete i Vila	104
D. Josep Cirac	188
D. Adolf Damians	188
D. Abili Ferrer	188

BIOGRAFIQUES

Dr. Florestan Aguilar	165
Dr. Santiago Ramon i Cajal.	171

BIBLIOGRAFIQUES

Llibres rebuts

Dr. Adolph Berger D. D. S. (Exod�ncia)	33 ¹
M. Evangeline Jordon D. D. S. (Tratamiento odontológico de la infancia; profilaxis y tratamiento de los dientes infantiles).	33

Dr. Albert Leland Le Gro D. D. S., F. A. C. D. (La prótesis dental en porcelana)	33
Dr. Med. Enerhard Zwierner. (Ancoratge dels ponts mesials subjectats per mitjà de cargols)	63
Dr. Christian Greve. (Capbreu diagnòstico-terapèutic per a odontòlegs)	63
Dr. Flexer-Lawton. (Guia pràctica d'anestèsia i d'analgèsia per mitjà del protòxid de nitrogen i de l'oxigen)	63
Docent J. Reichbon-Hjennnerund. (Sobre la mecànica de l'erupció de les dents permanents a l'espècie humana)	96
Dr. Mario Devezze. (Hormonas de la saliva)	126
J. Hodgen. (Metalurgia odontològica pràctica)	126
C. V. Mead. (Enfermedades de boca)	126
F. A. Peeso. (Coronas y Puentes odontológicos)	126
F. Steadman. (Anestèsia local en Odontologia)	126
L. Winter. (Tratado de Exodoncia)	126
Ch. R. Turner-L. Pierce Antony. (Tratado de Prótesis Dental) .	126
Dr. Juan Marimón. (La Eugenesia a la luz de la Endocrinología).	180
Dr. José Dueñas. (El Instituto Municipal de Ortopedia)	180

Recessió d'obres

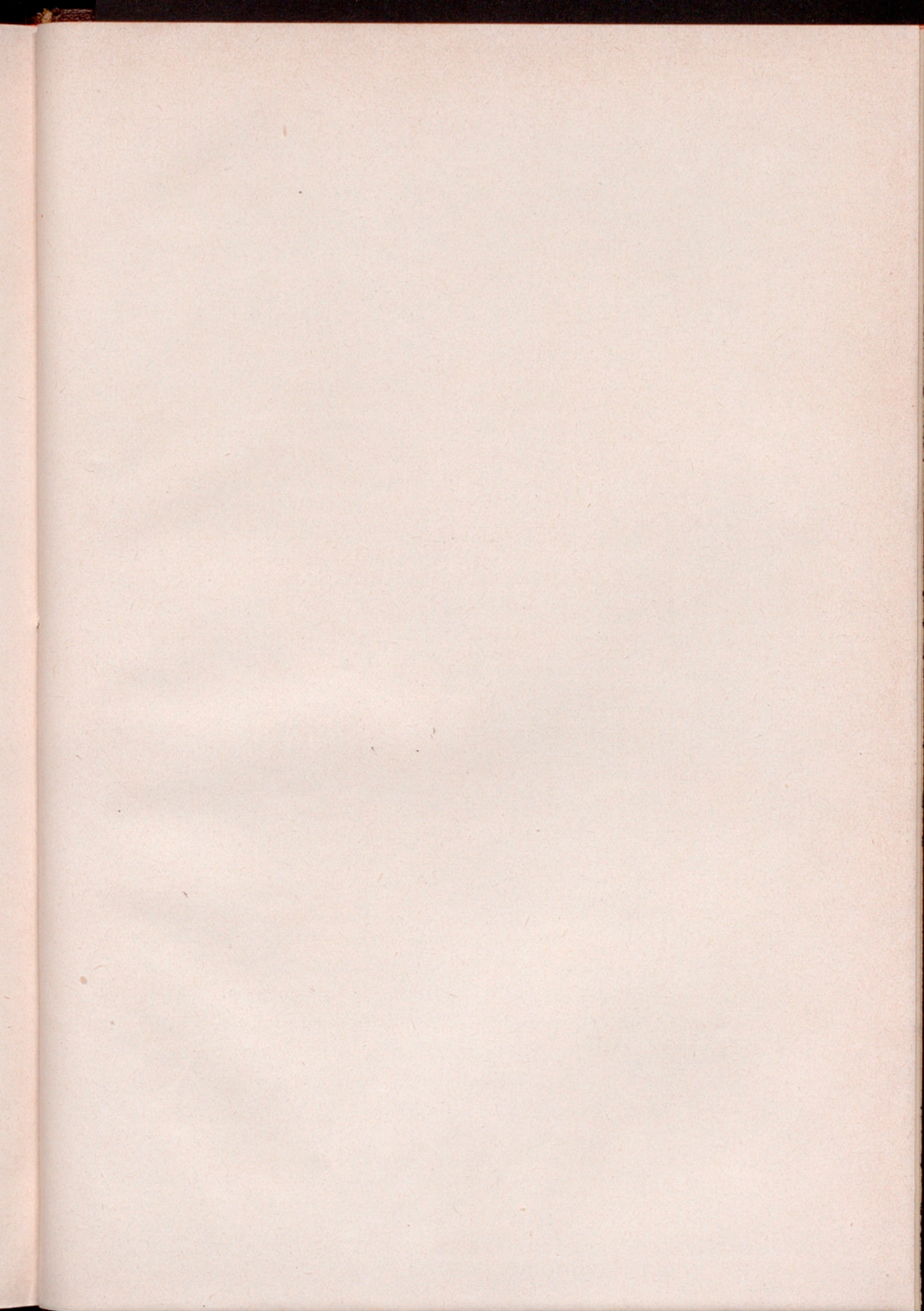
Dr. Anton Loos, Privat Docent. (Prostodòncia)	33
Dr. Türkheim. (Capbreu de Clínica protèsica. Pràctica odontotècnica i causes d'error que hom hi troba)	34
Dr. M. Evangeline Jordon. (Tratamiento odontológico de la infancia)	64
Prof. Adolph Berger. (Exodoncia)	65
Dr. Wilhelm Walter. (Lliçons pràctiques d'Odontologia conservadora)	97
Albert Leland le Gro. (La pròtesi dental en porcellana)	98
M. Flexer-Lawton. (Guia pràctica i analgèsica del protòxid d'azoe oxigenat)	99
Dr. Christian Greve. (Capbreu diagnòstic-terapèutic per a Odontòlegs)	175
Ch. R. Turner-L. Pierce Anthony. (Tratado de Prótesis dental) .	175
Annals de l'Acadèmia de Medicina de Barcelona	177
F. A. Peeso. (Coronas y Puentes Odontológicos)	179

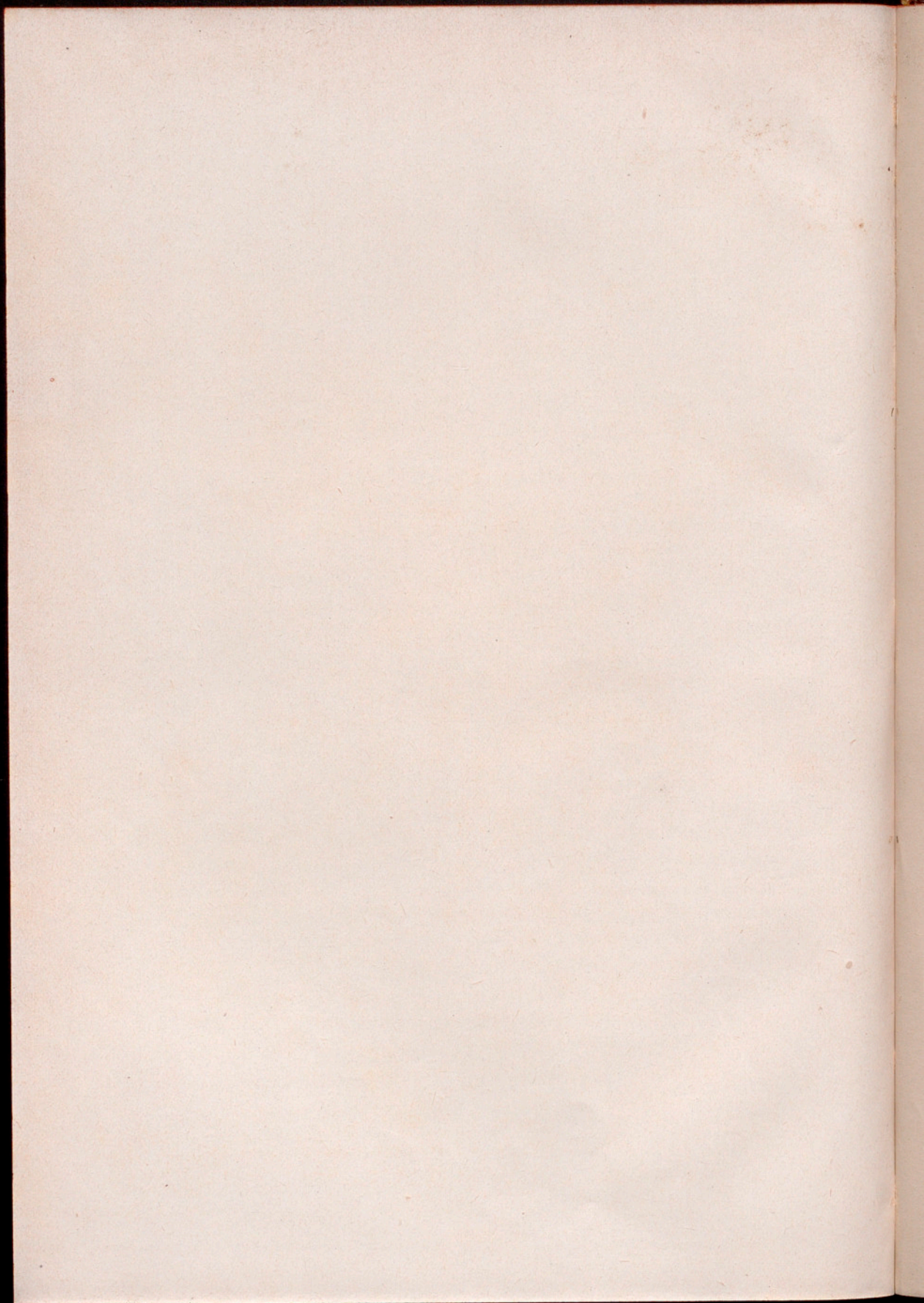
INTERCANVI DE REVISTES PROFESSIONALS

- ANALES DE MEDICINA LEGAL, PSIQUIATRÍA Y ANATOMÍA PATOLÓGICA.—BARCELONA.
- ANNAES PAULISTAS DE MEDICINA E CIRURGIA.—SAO PAULO.
- ANNALES BELGES DE STOMATOLOGIE.—BRUSSEL-LES.
- ANNALI DI CLINICA ODONTODATRIA E DELLO ISTITUTO SUPERIORE "GEORGE EASTMAN".—ROMA.
- ANNALS DE MEDICINA.—BARCELONA.
- ANNALS DE L'HOSPITAL DE LA SANTA CREU I DE SANT PAU.—BARCELONA.
- BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CATALANA DE PEDIATRIA.—BARCELONA.
- BUTLLETÍ DE L'HOSPITAL DE NOSTRA SENYORA DEL SAGRAT COR DE JESÚS.—BARCELONA.
- BRASIL ODONTOLÓGICO.—RIO DE JANEIRO.
- BUTLLETÍ DEL SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA.—BARCELONA.
- DENTAL SOCIETY OF THE 2ND. DT., STATE OF NEW YORK.—BROOKLYN.
- DEUTSCHE-ZAHN-MUND UND KIEFERKEILKUNDE.—BERLÍN.
- DENTAL DIGEST.—PITTSBURG.
- DENTAL ITEMS OF INTEREST.—BROOKLYN.
- EL ODONTÓLOGO.—BUENOS AIRES.
- ESPAÑA ODONTOLÓGICA.—MADRID.
- JOURNAL OF DENTAL RESEARCH.—NOVA-YORK.
- JOURNAL OF THE AMERICAN DENTAL ASSOCIATION.—XICAGO.
- LA MEDICINA CATALANA.—BARCELONA.
- LA REVUE ODONTOLOGIQUE.—PARÍS.
- L'ODONTOTECNICA ITALIANA.—TORÍ.
- LA MEDICINA DE LOS NIÑOS.—BARCELONA.
- LA ODONTOLOGÍA.—MADRID.
- LA STOMATOLOGIA.—MÒDNA.
- LA TRIBUNA ODONTOLÓGICA.—BUENOS AIRES.
- L'ODONTOLOGIE.—PARÍS.

MEDICINA FÍSICA.—BARCELONA.
ODONTOLOGISCHE REVUE.—PRAGA.
ORAL HYGIENE PUBLICATIONS.—EVANSTON.
ODONTOLOGÍA CLÍNICA.—MADRID.
ODONTOLOGÍA GALLEGA.—LA CORUNYA.
PRÓTESIS.—MADRID.
REVISTA DENTAL.—MONTEVIDEO.
REVISTA DENTAL DE CHILE.—SANTIAGO DE XILE.
REVISTA DE PHARMACIA E ODONTOLOGIA.—NOCTHEROY.
REVISTA DENTAL.—HAVANA.
REVISTA DE ODONTOLOGÍA.—BUENOS AIRES.
REVUE BELGE DE STOMATOLOGIE.—BRUS-SELES.
REVUE DENTAIRE CANADIENNE.—VERDÚN.
REVUE DE STOMATOLOGIE.—PARÍS.
SCHWEIZERISCHE MONATSSCHRIFT.—ZURIC.
THE DENTAL COSMOS.—FILADÈLFIA.
ZAHNÄRZTLICHE RUNDSCHAU.—BERLÍN.

Recomanem als nostres lectors que concedeixin llur atenció als Srs. Anunciants afavoridors d'ARXIUS D'ODONTOLOGIA i que en recordin els productes.

ÍNDIX D'ANUNCIANTS DEL PRESENT NÚMERO

BAYER MEISTER LUCIUS	Analgèsic COMPRAL.
CAPDEVILA, J.	Antisèptic DONNER.
CARRERAS & MARTÍ. . .	ASSEGURANCES.
CURIEL & MORÁN . . .	PYORRHÉASE.
DALMASES, T.	Anestèsic OPOS.
EDITORIAL PUBUL . . .	Obres d'Odontologia.
ESTRADA GNS.	WIPLA I PROTESI.
GALLISSÀ, R	CERA LAMINADA.
IBÉRICA DENTAL, S. A.	Articles DENTALS.
INDUSTRIAL FARMACÉU- TICA DE LEVANTE . . .	Anestèsia local VEHÍ.
JOANNIS & LEROY . . .	Dipòsit Dental.
LABORATORIO «CASTILLO»	Anestèsic CASTILLO.
LABS. DEL MEDITERRÁNEO.	Anestèsics i Dentífrics COR- DAL.
LLENA I GARRIGA . . .	RESOVIN.
MANDRI, DR. D. F. . .	CEREBRINO MANDRI.
MOLI, J.	SKAPYOR.
PAGÉS MARUNY, DR. . .	Anestidermína Tricresoformol.
POCH I FREIXAS, J. . .	ASTRINGENT GINGIVAL.
REIG.	Anestèsic GIER.
SCHERING-KAHLBAUM, A. G.	VERAMON.
SERRA I FARGAS . . .	Articles DENTALS.
STÉ. PAR. D'EXPANSION CHIMIQUE SPECIA. . .	Anestèsic SCUROCAÏNE.
SOLER ELIAS, M. . . .	Recalcificant OPOCALCIUM.
SOLÉ I PALOU.	RESOVIN.
TAYÁ I BOFILL	Recalcificant KALOGEN.
TRABAL I PALET. . . .	Raspall Dental FORAMEN.

Contribuïu a augmentar les possibilitats editorials d'aquesta revista, portantveu de l'Odontologia Catalana, recomanant als preparadors o representants que us visitin per tal d'oferir-vos productes, medicaments, etc., que per llur conveniència els anunciïn a ARXIUS D'ODONTOLOGIA.

RESOVIN

Respecte a la seva harmonia amb els teixits, RESOVIN és singularment proeminent. Restaran profundament impressionats d'aquest fet, tots quants tinguin l'oportunitat d'observar la completa absència d'una impressió d'artificialitat en una dentadura RESOVIN, si és comparada en boca amb qualsevol altre material per a dentadures.

Afegeixi a aquestes propietats les d'una netedat permanent, l'absència absoluta de taques i d'olors, la seva lleugeresa i una sensació deliciosa de tacte amb un material perfectament tolerat pels teixits, i convindrà que RESOVIN és un incomparable material per a dentadures.

Cada dia augmenta la comprensió amb el RESOVIN com es dedueix per les creixents manifestacions d'entusiasme pels èxits assolits pels dentistes i protèsics amb aquest extraordinari material.

Es un producte S. S. WHITHE

El pròxim cas faci'l amb RESOVIN. - Els dipòsits i els laboratoris en tenen.

A. SOLÉ PALOU. - Notariat, 3, 5 i 7.-BARCELONA
